

Hindutva, Hindunasjonalisme og Bharatiya Janata Party
En tekstanalyse av bjp.org

Marianne Myreng

Masteroppgave i Religionsvitenskap
Det samfunnsvitenskapelige fakultet
Universitetet i Tromsø
Høst 2007

Forord

Jeg vil rette en stor takk til min veileder Peter Jackson for gode råd og enorme innsats i sluttspurten av oppgaveskrivningen. Også en takknemlighet til mine medstudenter og forelesere de siste tre årene på Institutt for Religionsvitenskap fortjener en plass i dette forordet. Ellers vil jeg takke alle venner og familie som har hjulpet meg komme gjennom denne prosessen, både med viljestyrke og inspirasjon.

Til Pappa

Innhold:

Kapittel 1. Introduksjon	s. 3
1.1 Kildene	s. 6
1.2 Personoversikt	s. 6
Kapittel 2. Historisk bakgrunn	s. 9
2.1 Hindutva blir til	s. 9
2.2 Hindunasjonalismen organiserer seg; Sangh parivar	s. 11
Kapittel 3. bjp.org; deres filosofi, ideologi og historie	s. 15
3.1 BJP Philosophy; Hindutva: the Great Nationalist Ideology	s. 15
3.2 BJP Philosophy; Integral Humanism	s. 18
3.3 BJP History; Its Birth, Growth and onward March	s. 22
3.4 Generelle tendenser	s. 26
Kapittel 4. Fremtidsutsikter og BJP Today	s. 29
4.1 Tasks Ahead	s. 29
4.2 Election manifesto`s	s. 31
4.3 BJP Today	s. 34
4.4 Generelle tendenser	s. 42
Kapittel 5. Nasjonalisme, myter og symboler	s. 45
5.1 Nasjonalismens bruk av symboler og myter	s. 47
5.2 BJPs symbol- og mytebruk	s. 48
5.2.1 Flagget	s. 48
5.2.2 Nasjonalsangen	s. 49
5.2.3 Kubeskyttelsen	s. 50
5.2.4 Ram Janmabhoomi	s. 52

5.2.5 Andre observasjoner ved bjp.prg	s. 54
5.3 Religiøse symboler knyttet til Hindutva	s. 54
Kapittel 6. Avslutning	s. 54
6.1 Andre hjemmesider knyttet til den hindunasjonalistiske bevegelsen	s. 60
Kapittel 7. Appendiks	s. 61
A. BJP Today, march 1-15, 2005, Humanism, Viewed Integrally	s. 61
B. National Democratic Alliance; An agenda for Development, Good Governance, Peace, and Harmony	s. 64
C. BJP Today, February 1-15 2004, India`s Tomorrow Linked With NDA`s Victory Today	s. 104
D. BJP Today, May 16-31 2004, The great game of obfuscation: the “real” 2004 poll story	s. 106
E. BJP Today, July 16-31 2004, “Poisonous Congress ideology would lead country to further division”- Atalji	s. 109
F. BJP Today, December 16-31 2004, `Stand like a rock against anti-Hindu forces`	s. 111
G. BJP Today, May 16-31 2005, Opposition humiliation unacceptable: NDA NDA left with no alternative but to boycott remaining session of Parliament	s. 116
H. BJP Today, December 1-15 2005, Sinia and Manmohan`s honor besmeared	s. 117
I. BJP Today, March 1-15 2006, UPA dividing the country and armed forces: Advaniji	s. 120
J. BJP Today, July 16-31 2006, Preserve an enrich our democracy, Advaniji	s. 123
K. BJP Today, December 16-31 2005, No difficulty is insurmountable, Say Atalji	s. 126
Kapittel 8. Litteratur	s. 129

Kapittel 1. Introduksjon

India er i dag verdens største demokrati med over én milliard mennesker. Landet har hatt en enorm utvikling siden frigjøringen i 1947, dette både når det kommer til økonomi, teknologi, utdannelse, politikk og mer til. Landet er en smeltedigel av tradisjoner, kulturer, religioner og hellige steder for de fleste av verdensreligionene. Landet er også en ung nasjon med tanke på at de nettopp feiret sin 60 årsdag som fri nasjon. Delingen i kjølvannet av frigjøringen har hatt stor påvirkning på politikken i landet i alle år, og enda i dag konkurrerer India og Pakistan i områder som har innvirkning på hele verdenspolitikken. Dette viste seg særdeles godt da disse statene hadde sitt eget atomkappløp mot slutten av 1990-tallet, og som resulterte i en rekke atomprøvespregninger i 1998. Siden den tid har India og Pakistan forsøkt seg på fredssamtaler flere ganger, og det handler da ofte om områdene nord i India bedre kjent som Kashmir. Dette området har vært preget av konflikter og konfrontasjoner mellom hinduer og muslimer siden delingen, og er stadig et tema i samtaler mellom disse to landene. Det er ikke bare i disse områdene det har vært konfrontasjoner mellom disse to folkegruppene, dette selv om det er avgrenset til nordområdene i India. Årsakene har vært mange, og grupper tilknyttet den hindunasjonalistiske bevegelsen i India har fått skylden for å ha oppfordret til voldelige handlinger. Denne bevegelsen har satt sine spor også på den politiske arena i landet, Bharatiya Janata Party (BJP) er nå et av de største politiske partiene i landet og kjemper mot Kongresspartiet om makten.

Hovedpunktet i denne oppgaven vil være hjemmesiden til det hindunasjonalistiske politiske partiet Bharatiya Janata Party (BJP) og hvordan de har tolket og brukt Savarkars ideologi om Hindutva. Dette i forhold til konstruksjonen, språket og struktur på deres hjemmeside bjp.org. Jeg vil se på hvordan de beskriver seg selv og andre på denne hjemmesiden, og hvilke virkemidler de bruker for å sanke stemmer hos folket. Sett bort fra de vanlige politiske valgkampsakene, som jordbruksutvikling, økonomi, utdannelse og teknologi, skal jeg her forsøke å belyse hvordan de bruker religion i sin politikk. Denne oppgaven vil dermed bli en tekstuell analyse av en hjemmeside, med fokus på bruken av religiøst språk, symboler og myter.

Siden dette er en nokså ukjent form for politikk i denne delen av verden, Vesten, har jeg valgt å begynne med en kort innføring i historien bak hindunasjonalismen og hvordan BJP kom til å

bli et så viktig politisk parti i India. Jeg vil starte historie kapitlet med en redegjørelse for hva Hindutva går ut på ifølge Savarkars egen bok Hindutva; Who is a Hindu? Deretter vil jeg fortsette kapittel 2 med en redegjørelse for hvordan hindunasjonalismen ble til, og organiserte seg på begynnelsen av 1900-tallet.

Deretter går jeg over til en analysedel av de sentrale delene ved BJPs hjemmeside, både skriftlig og visuelt. Det vil på denne måten bli en slags to-delt oppgave, hvor jeg på den ene siden ser på BJPs bruk av Hindutva gjennom det de skriver i tekstene på sin hjemmeside. Og på den andre siden hvilke virkemidler de bruker for å promotere sin hindunasjonalisme ved bruk av religiøs retorikk og religiøse symboler på sin hjemmeside. Den første delen er hoveddelen av disse to, og den andre delen er en nødvendig utfyllelse med tanke på hvordan de bruker religion i sin politiske status.

Når man ser nærmere på hjemmesidene til BJP til forskjell for hva til de uttaler til folket i valgperioder, vil en se store forskjeller. De har her også en side som er rettet mot deres ideologi Hindutva, og hva deres meninger og tolkninger om dette er. Men hvis en ser på avis artikler og valgkampanjer så kommer ikke denne nasjonalistiske og religiøse delen noe særlig fram i senere tid. Bare på noen få steder utenom linken tilknyttet deres filosofi og de andre faste linkene på hjemmesiden, vil en finne uttalelser som kan tolkes til Hindutva. Dette vil jeg ta opp i kapittel 3 med en gjennomgang og diskusjon av de viktigste linkene på siden i forhold til historie og filosofi. Også når det kommer til artikler de har gitt ut, og ulike uttalelser fra lederne i organisasjonen som også publiseres utenom hjemmesiden, finner man ikke mye som kan knyttes til det de kaller for sin ideologi og filosofi. Dette til tross for at de har fått klager fra andre deler av den hindunasjonalistiske organisasjonen om at de beveger seg lengre og lengre bort fra sitt grunnleggende budskap.

I kapittel 4 tar jeg opp de punktene som går mer på deres aktuelle politikk, med hvilke planer de har for framtiden til partiet og hvilket budskap de sprer til folket gjennom deres eget tidsskrift BJP Today. Jeg vil her gå gjennom de artiklene jeg har plukket ut som et representativt utvalg i forhold til deres politikk og hva som er relevant i forhold til denne oppgaven. Jeg har satt inn de artikler fra BJP Today i en appendiks bak i oppgaven. Dette fordi de ikke har egne nettværksadresser, men bare er satt opp under domenet til bjp.org. Jeg valgte da å sette disse inn i en appendiks fordi de ikke er like lett tilgjengelige som de linkene

jeg har brukt tidligere i oppgaven. Jeg har derfor satt inn nettsadressene som hører til kapittel 3 i teksten.

Hjemmesidene er preget av et religiøst og nasjonalistisk vokabular og religiøse symboler, som lotusblomsten, og steder og saker som er hellige for det hinduistiske folket. Dette vil jeg ta opp i kapittel 5, med en gjennomgang av hvilke symboler og myter de bruker i sin politikk. Dette både for å sanke stemmer hos befolkningen, og for å opprettholde sin posisjon innen den hindunasjonalistiske organisasjonen. Symboler har ingen bestemt mening, bare den mening som blir gitt et symbol. Symboler er multivokale som vil si at det ikke inneholder en bestemt mening, men en rekke mulige meninger som er gitt dem av ulike aktører (Kunin 2003:195). De forklaringene jeg har på de symbolene jeg presenterer i dette kapitlet er tatt ut fra et hinduistisk perspektiv, fra en ordbok som skal presentere ulike ords betydning fra denne trosretningens perspektiv og brukemåte. Dette selv om disse symbolene kan ha andre meninger for andre trosretninger.

Årsaken til at jeg valgte dette temaet er egentlig ganske komplisert, men jeg skal her gi en meget kortfattet versjon. Da jeg som student dro til India gjennom Kulturstudier i tre måneder kom jeg til en helt ny verden. Allerede første natten våknet vi til utrolig mange rare lyder fra gatene. Tusenvis av mennesker gikk gjennom gatene med blåseinstrumenter og draende på enorme gudefigurer med etterslepene aggregater slik at disse figurene skulle få lyd og lys. Vi gikk ut på gaten, og så at dette foregikk i alle gatene som gikk fra havet og oppover. Vi fant dagen etter ut at dette var feiringen av Shivaratri, Shivas natt. Allerede denne natten fant jeg ut at jeg vill finne ut mer om dette indiske folket og deres leveste. At det spesielt var forholdet mellom religion og politikk i dette landet jeg ville fant jeg ut da jeg tidlig en morgen leste en artikkel om daværende statsminister Vajpayee i The Hindu. Jeg fant da dette fenomenet om Hindunasjonalisme meget fascinerende og dette har ikke blitt mindre med tiden. Senere samme dag fant jeg ut at Sonia Gandhi og Kongresspartiet skulle komme til byen Pondicherry, som vi bodde i. Det var valgkamp som sto på kalenderen til de fleste politikerne i landet på denne tiden i 2003, da det var nyvalg i 2004. Jeg stilte meg i gaten sammen med tusenvis av indere for å se, det var en enorm stemning blant folket og jeg fikk aldri engang et glimt av denne Fru Gandhi. Da jeg kom hjem til Norge begynte jeg å lese om Hindunasjonalismen og indisk politikk, og skrev en liten oppgave om dette i et kurs. Jeg fant da ut at dette skulle bli mitt tema for Masteroppgaven.

1.1 Kildene

Det finnes enorme mengder litteratur om dette temaet, og jeg har brukt lang tid på å velge hva jeg kunne bruke. De fleste artiklene jeg har satt opp er brukt som kilder til min egen inspirasjon og for å få en oversikt over hvordan dette temaet blir sett på. Det meste av litteraturen kommer fra lokalt hold i India, og indiske forskere som har studert dette fra det perspektiv det har oppstått i, med det mener jeg at de lever i det samfunnet hindunasjonalismen er aktiv i. Det har derfor vært vanskelig å ta ut det jeg kunne bruke med tanke på vitenskapelighet, og hva som er fakta og ikke bare en forfatters egne tanker om et gitt tema. Jeg bestemte meg derfor for å bruke BJPs egen hjemmeside og deres egne meninger som hovedkilde i denne oppgaven, dette med bruk av de artikler og pressemeldinger de har satt opp på sin hjemmeside.

Det har vært en lang prosess å finne ut hvilke deler av denne hjemmesiden jeg kunne bruke som litteratur. Jeg vil legge større vekt på de faste linkene som inneholder de grunnleggende aspektene ved partiet. Disse finnes under linkene BJP Philosophy, BJP History, og Vision Document. Dette i tillegg til hjemmesidens egen nettavis BJP Today, som kommer med ny utgivelse hver 14.dag, og en mengde presseuttalelser som kan komme flere ganger om dagen.

1.2 Personoversikt

Denne hindunasjonalistiske organisasjonen har veldig mange personer knyttet til seg, mennesker som har vært viktige innen BJPs partihistorie og som har hatt påvirkning på deres politikk i India. Jeg finner det derfor nødvendig å sette opp en liten personoversikt slik at det blir lettere å ha kontroll på navnene og årstallene når jeg nevner dem i oppgaven. Jeg har derfor satt opp en oversikt over de ulike navnene i alfabetisk rekkefølge, etternavn først, nedenfor:

Advani, Lal Krishna:

Partipresident i BJP fra 1986-90, 1992-98, og 2004-2005

Gandhi, Rajiv:

Sønn av Indira Gandhi, tok over som Statsminister i India ved hennes død i 1984 til 1989.

Gandhi, Indira:

Datter av Pandit Jawaharlal Nehru. Første og eneste kvinnelige Statsminister i India fra 1965 til hun ble drept i 1984.

Gandhi, Sonia:

Enke etter Rajiv Gandhi. President i Kongresspartiet fra 1999 og fram til nå.

Golwalkar, M.S.:

Overtok ledelsen i RSS i 1940.

Hedgewar, K. B.:

Etablerte RSS i 1925.

Mookerjee, Dr. Syama Prasad:

President i BJS fra 1951.

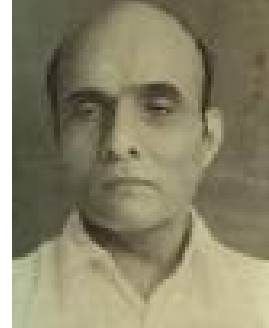
Vajpayee, Atal Bihari:

Partipresident fra 1980-86. Statsminister i India i en kort periode i 1996, og fra 1998-2004.

Kapittel 2 Historisk bakgrunn

2.1 Hindutva blir til

V.D. Savarkar (bildet) ble i ung alder kjent for sin kamp for at India skulle bli et fritt land. Allerede i 1857 skrev han en bok han kalte *Indias War of Independence*, som etter mange problemer med utgivelsen ble verdenskjent. Etter noen års kamp for å mobilisere folk til å handle mot britisk koloniherrdømme ble han arrestert for besittelse og transporter av illegale våpen. Han fikk over 50 års fengsel, og startet disse i en arbeidsleir på Andamanøyene utenfor India. I en slik arbeidsleir var det på denne tiden ikke lovlig med penn og papir, Savarkar måtte dermed bruke veggene i sin celle som lerrete for sine tanker. Når han var så heldig at fikk tak i en liten bit papir, skrev han rask ned noe og fikk papirlappene smuglet ut av folk han kjente. På denne måten kom den boken *Hindutva; Who is a Hindu?* ut blant folket, og ble publisert i 1923. Denne ble så tatt opp som en ideologi for den hindunasjonalistiske bevegelsen Savarkar selv var med på å starte. (Savarkar 1923: forordet)

Savarkar forsøker i denne boken å komme med en historisk framstilling for å beskrive sin definisjon av en hindu. Han går her helt tilbake til de Vediske skriftene, språket sanskrit og hvordan menneskene som lever i India har blitt omtalt i utlandet. Ved å knytte navnet Hindu til de vediske skriftene og tiden før de ble skrevet ned, legitimerer han sin definisjon. Han skriver at tilnavnet er så gammelt at selv ikke mytologi kan beskrive det passende nok. Hans definisjon av en Hindu er: ”Med Hindu menes en person som ser på dette land av Bharatvarsha, fra Indus til havene som hans Fader-Land så vell som hans Hellige-Land som er vuggelandet av hans religion” (Savarkar 1923 , min oversettelse).

Savarkar skriver også om sin beskrivelse av Hindutva. Han skriver at dette begrepet er så kraftfullt at ingen har klart å komme med en dekkende forklaring på det. Han hevdet at dette begrepet ikke er et ord, men en historie som ikke bare inneholder de religiøse sidene ved historien. Det som vi i vesten har gitt navnet Hinduisme er bare en liten del av Hindutva. Hindutva omfatter alt som skjer i en hindus liv, og alle deler av tilværelsen av Hindurasen (Savarkar 1923:3-10).

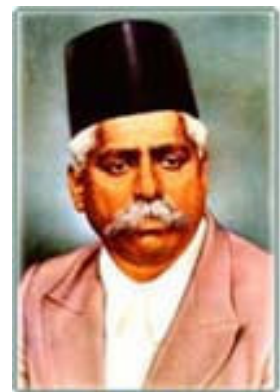
Mesteparten av denne boken gir en historisk framstilling av hendelser som har funnet sted i India før uavhengigheten, og dermed før delingen av landet, til det muslimske Pakistan og det hinduistiske India, ble gjennomført. Han bruker denne boken for å mobilisere store folkemengder til kamp mot de som forsøker å ta landet fra dem. På grunn av den historiske framstillingen med forklaringer tilbake til sivilisasjonens begynnelse blir det en legitimering av vold og krig for å beskytte sitt moderland, Bharatmata. Han søker også å integrere andre folkegrupper ved å hevde at både muslimer, kristne og andre religiøse minoriteter fra Indus til havene, også er hinduer i blodet. Med andre ord så er alle som stammer fra dette området å regne som hinduer, dette området som rommer både muslimer, buddhister, hinduer og andre religiøse tradisjoner som kan regnes som minoriteter i forhold til andre tradisjoner med flere tilhengere. Han gir også en ideologisk framstilling av hvordan framtidens India bør være, og å omfavne Hindutva er den beste måten å komme dit på.

Jyotirmaya Sharma er en tidligere forsker fra India, som nå er redaktør til en av redaksjonene til avisen Times og India. I 2003 kom han ut med boken *Hindutva Exploring the Idea of Hindu Nationalism*, hvor han har skrevet sine tanker omkring Savarkar og hvordan hindunationalismen har tatt til seg hans begrep Hindutva. Sharma skriver her at Savarkars største ønske var å etablere en Hindunasjon, og han brukte en ganske ekstrem form for hindunasjonalistisk retorikk i sin politikk. Han presset inn religiøse metaforer i politikken på en måte som ingen hadde gjort i India tidligere, han gjorde politiserte religion. Han satte alle ting i sin verden inn i binære opposisjonspår for å forklare hvordan verdensbildet skulle være, deriblant ”vi” og de ”andre”, ”venner” og ”fiender” og ”hinduer” og ”muslimer”. De som forsvarte hans form for hindutva og ganske krasse nasjonalistiske retorikk på denne tiden mente at alt må ses i den kontekst det kom ifra. India ønsket meget sterkt å bli uavhengig fra britene, og de hadde i århundrer før den tid vært okkupert av andre, deriblant muslimer. Landet slet med sin egen selvfølelse etter mange år med undertrykkelse, og ville nå få sin egen kultur på beina igjen. Dette brukte Savarkar for all sin rett til å trekke inn deres stolthet, sin egen kultur og tradisjoner, for å vekke nasjonalismen i landet. Han var bestemt på å klare å frigjøre India fra britene. Han er enda i dag kjent som en av de beste profetene innen ekstremisme i India (Sharma 2003: 124-156).

Savarkar fikk bare 19 år i et fritt India, og han brukte denne tiden på å skrive og tale om sin Hindutva, og talte ofte om sikkerheten og hvordan de skulle best beskytte India. Da han døde ønsket han sine etterlevninger kremert uten noen form for religiøs seremoni, bare noen vediske hymner skulle synges (Sharma 2003:171-172).

2.2 Hindunasjonalismen organiserer seg; Sangh parivar.

På 1920-tallet, rundt 200 år etter britene tok kolonierredømme over India, begynte den hindunasjonalistiske mobiliseringen for alvor. De sentrale skikkelsene begynte å etablere seg i grupper og organisasjoner, som skulle fremme deres mål om en Hindustat. Hindu Mahasabha (HM) var en av de første organisasjonene som ble etablert, og Savarkar var en av de tidligste lederne. Denne organisasjonen hadde stor påvirkning på bevegelsens politisering av hindunasjonalismen. I 1925 grunnla K.V. Hedgewar, som medlem av HM, Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS). Denne gruppen ble raskt sett på som en mer ekstrem del av bevegelsen, og var til tider forbudt i India etter uavhengigheten. RSS skjønte etter hvert at hvis de skulle få mer innflytelse i landet så måtte de ha en politisk ving av organisasjonen. Dr. Mookerjee ble da lederen for det politiske partiet Bharatiya Jana Sangh i 1951, en politisk front av RSS og meget åpen når det kom til deres tilknytning til hindunasjonalismen og noe ulik de daværende politiske partiene (Nayar 2001: 123).

K. B. Hedgewar

Det ble etter hvert etablert flere og flere organisasjoner og grupper under vingene til den hindunasjonalistiske bevegelsen. De fleste med et kjent navn fra de tidligere organisasjonene i ryggen. Alle disse ble senere knyttet sammen som en ´familie av organisasjoner` kalt Sangh Parivar. Denne organisasjonen ble sterkere og større etter India i 1947 fikk sin etterlengtede frihet. Dette skjedde ikke uten konflikter, og India endte opp som et delt land. Det muslimske Pakistan og det sekulære India, men et lite område i midten har fortsatt å så splid mellom disse nabo statene, Kashmir.

På 1960-tallet skjedde det mye i India, det var krig med Pakistan i 1965 og nedgangen til Kongress partiet ble et faktum. Dette utnyttet den hindunasjonalistiske bevegelsen, og utvidet sin mobilisering ved å tilføre kampanjer som skulle få folket til å vekke sine nasjonalistiske følelser for landet. Deriblant en kampanje mot ku slakting, mot språket Urdu som for det meste ble brukt av muslimer i landet og de gikk inn for en militær styrking av India. Dette tok Indira Gandhi som en trussel mot sin regjering og uttrykte en bekymring for et militært kupp. Hun gikk med dette til presidenten og fikk innsatt unntakstilstand i 1974. Det førte til at hun fikk ubegrenset makt til å forby deler av den hindunasjonalistiske organisasjonen hun følte trusler fra, og RSS ble da forbudt og mange av lederne innen Sangh parivar ble arresterte. Men det gikk ikke helt som Indira Gandhi hadde planlagt, dette førte til en ytterligere forsterkning til BJS. Kongress partiet tapte valget mot slutten av unntakstilstand perioden i 1977, og måtte gi fra seg mange seter i Lok Sabha (regjeringen) og hadde dermed ikke flertallet lengre. Den nye regjeringen ble en koalisjonsregjering med BJS i teten og en rekke andre småpartier. Dette førte til at den hindunasjonalistiske bevegelsen viste at det var mulig med en nasjonalistisk regjering, men denne regjeringen varte ikke lenge. Ved det nye valget i 1980 vant Kongresspartiet tilbake regjeringen, og hovedmedlemmene til BJS gikk fra partiet for å danne et nytt parti. Bharatiya Janata Party (BJP) ble dannet i 1980 med Atal Behari Vajpayee som leder (Bhatt 2001:164-168).

Dette indiske folkepartiet (BJP) fulgte opp tendensene i samfunnet på den tiden, hvor religion og spiritualitet kom mer fram på dagsordenen til innbyggerne i landet. Dette etter Kongress partiet hadde gått sterkt inn for en sekularisering av landet, noe som de øverste klassene ikke var helt enige i. BJP ble da et parti for de øverste klassene i India, og da særlig i Nord. I sør har ikke den hindunasjonalistiske bevegelsen slått særlig til med sin ideologi, og sliter enda å rekruttere medlemmer i de sørlige statene. Dette kan ha sammenheng med at det var særlig i nord britene hadde slått til med sin kolonialisering. Og siden både BJP og en gruppe etablert i 1951 kalt Vishva Hindu Parishad (VHP) for å promotere bevegelsens Hindutva ideologi, spilte på innbyggernes underlegenhet etter kolonialiseringen. De ble altså sett på som et parti for elitene i landet, de fylte etterspørselen til de dominerende klassene i India (se f.eks *To Be Modern, but in the "Indian" Way: Hindu Nationalism* av Shampa Biswas s. 107-134 i *Gods, Guns and Globalization. Religious Radicalism and International Political Economy*, av Mary Ann Tetreault og Robert A. Denemark (red)).

Det finnes en rekke mindre grupper som er en del av Sangh parivar. Noen av disse har blitt sterkt knyttet til de voldelige hendelsene som har prydet hindunasjonalismens historie, og er ofte svært militante. Dette for eksempel som Shiv Sena oversatt til Shivas Hær, og en gruppe som kaller seg Hindutvadier, Hindutvas soldater. RSS har fått mange beskyldninger for å ha vært tilknyttet mange av de voldelige hendelsene som har skjedd i India siden de ble etablert. Dette blant annet da tusenvis av hinduer samlet seg for å rive den hellige moskeen i Ayodhya i 1992. Den hindunasjonalistiske bevegelsen skal ha drevet en lang kampanje omkring dette stedet, og de sendte mursteiner til familiene i de omliggende landsbyene med oppfordringer til å rive moskeen som muslimene hadde satt opp på en hindu hellig plass, i Ramas fødeby. Dette ble sett på som en hevnaksjon mot muslimene etter at de skulle ha revet et Rama tempel på samme sted, og satt opp denne moskeen på hinduenes hellige grunn (Corbridge og Harris 2000:188-189).

Nedenfor følger en liten oversikt over de største organisasjonene med videreutviklinger innen hindunasjonalismen fram til i dag;

Sangh parivar (organisasjonsfamilien)

Rashtriya swayamsevak sangh (RSS)

De frivilliges nasjonale liga 1925

Vishva Hindu Parishad (VHP)

Hinduenes verdensråd 1964

Bharatiya Jana Sangh (BJS)

Den indiske folkeorganisasjonen (?) 1951

Janata party (JP)

Folkepartiet (koalisjon, usikker når etablert)

Bharatiya Janata party (BJP)

Det indiske folkeparti 1980

Kapittel 3. bjp.org, deres filosofi, ideologi og historie.

I dette kapitlet skal jeg ta for meg det BJP skriver på deres hjemmeside under disse titlene, linkene finner man øverst til venstre på deres hjemmeside. Jeg har valgt å bruke deres egne link-titler på underkapitlene mine for å gjøre det lettere å finne fram, og å gjøre oppgaven mer oversiktlig. På grunn av størrelsen til denne oppgaven har jeg valgt å ta opp diskusjonen underveis i denne delen, og ikke i et eget kapittel, dette på grunn av at det vil bli en bedre struktur og min interesse for å se dette i et sammenhengende perspektiv. Jeg vil dermed sette opp kapitlet med korte referater av tekstene, med diskusjon fra meg og andre forskere på temaet som vil komme fram i henvisningene. For å summere opp de generelle tendensene har jeg lagt til en liten oppsummeringsdel på slutten av kapitlet.

3.1 BJP Philosophy; Hindutva: the Great Nationalist Ideology.

Teksten under denne linken (<http://www.bjp.org/philo.htm>) er ikke tilskrevet noen forfatter, men det er verdt å merke seg at alle tekstene er gjennomgående likt skrevet på denne hjemmesiden, og de fleste blir tilegnet noen de kaller sin spesielle korrespondent uten å nevne noe videre om hvem dette er.

Denne teksten starter med å fortelle at den hindunasjonalistiske bevegelsen er en av de største som mot slutten av 1900-tallet samlet så mange mennesker. Aldri har så mange mennesker hatt et krav om endringer, fundamentale endringer til strukturen til Bharat Mata, moderlandet. Hindutvabevegelsen, som de kaller den, står for store endringer i hindusamfunn som eksisterer i en eller annen form over hele verden (<http://www.bjp.org/philo.htm>).

De legger i denne teksten stor vekt på hindusamfunnets store toleranse for andre trosforestillinger enn deres egen. Deres enorme respekt for ulike erfaringer av spiritualitet og beskyttelse til alle som har blitt og blir forfulgt på grunn av religion. Ifølge det de skriver her ville de fleste hinduer heller dø enn å bli tvunget til å konvertere til Islam under de muslimske

invasjonene. Det blir stadig påpekt at det er store ulikheter mellom det muslimske- og det hinduistiske samfunnet, og den største ulikheten er at muslimene viser ingen vilje til endring eller toleranse for andre religiøse retninger. Dette mistet aldri hinduene selv under okkupasjonstider(<http://www.bjp.org/philo.htm>). Jeg vil her legge til noen forskjeller mellom hinduismen og andre store religioner som jeg mener er nødvendig for å forstå de strukturelle forskjellene det vil være i henholdsvis det hinduistiske- og det muslimske samfunnet i dette tilfellet. Hvis en spør en indisk person om hinduisme er en religion vil du i de fleste tilfeller få svaret Nei. Dette er ikke en religion, men en måte å leve på var svaret jeg fikk da jeg spurte en nabo da jeg var i India i noen måneder. Dette levesettet har ikke noen høyere autoritær skikkelse eller ett skriftlig kanon som skal følges. I hinduismen er det mange tekster og tradisjon, og mange guddommeligheter som også kan være de samme men med forskjellige navn alt ettersom hvor i India man befinner seg. Dette til stor forskjell fra Islam som har en meget streng lov som også i de fleste tilfeller er innlemmet i grunnloven til en islamsk stat, og en gud, Allah som øverste autoritet. Ifølge Mikael Rothstein i boken *Politikens håndbog i verdens religioner* skrevet i 2000, er begrepet Hinduisme et vestlig kreert begrep for å romme en felles kultur man finner i India. Dette blant de mennesker som ikke hevder sin tilhørighet til en av de mange andre religioner man finner i India. Rothstein skriver så at siden det indiske folket har tatt til seg denne termen selv er det ingen grunn til å endre det nå (Rothstein 2000:77). Man kan da se at det er store fundamentale forskjeller i hvordan to så ulike kulturer er konstruert i forhold til de tradisjoner samfunnet vil bli formet etter.

Disse ulikhetene viste seg fullt ut da delingen ble et faktum. Hinduene ble raskt tvunget ut av områder med muslimsk flertall, de sto ovenfor ekstrem diskriminering både på grunn av religion og politikk. Men hinduene ville ikke svare med samme voldelige taktikk som muslimene, og fortatte med det de hadde som ideal for sitt land. De tillot til og med egne lover for de muslimene som ble igjen i det området som forble India, og ga de gaver i form av rettigheter i enkelte områder (<http://www.bjp.org/philo.htm>). De skriver her ingenting om at det var Kongresspartiet som innførte disse rettighetene til muslimene, som de tar opp i andre tekster jeg har sett nærmere på i denne oppgaven.

Kongresspartiet kalte seg for vokterne av landet i denne perioden, og mente selv at de var for sekularisering. Men ifølge denne teksten glemte de av en del viktige elementer ved samhörigheten til hindubefolkningen. Det var den hinduistiske psyke som var for

sekularisering, deres tenkning hadde inspirert en mengde verdenskjente tenkere og teoretikere, som Thoreau, Emerson, Tolstoy og Einstein. De som var de mest nasjonalistiske i landet var de hinduer som gikk i forsvar for landet sitt og hindusamfunnet (<http://www.bjp.org/philo.htm>).

Den sekulariseringen Kongresspartiet sto for ble sett på som en pseudosekularisering, og hindubefolkningen følte seg ført bak lyset og oversett når det kom til politikken i India. Da hinduene innså dette krevde de i følge denne teksten en sekularisering som var for lik behandling av alle religiøse grupper i landet, og en regjering som erkjente at hinduene nå var majoritetsgruppen. En nasjon skulle representere det som var felles for folket, deres felles kultur, filosofi, historie og helter. Dette var målet med hindutva, som brukte Israel som en målestokk for hvordan dette kunne oppnås. Med hjelp fra hindutva begynte hinduene å innse at de hadde mye å tilby hele verden, dette særlig når det kom til deres gamle visdom med sagaer og systemer av tenkning og politikk som kunne være verdifull for hele verden (<http://www.bjp.org/philo.htm>). En av de få vestlige forskerne på dette området, Henrik Berglund skrev boken *Hindu Nationalism and Democracy: A Study of the Political Theory and Practice of the Bharatiya Janata Party* i 2000. Berglund skriver her at hindunasjonalistene har utfordret det indiske demokratiet ved å omdefinere begrepet sekularisering ved å foreslå en Hindustat (Berglund 2000:4).

Forfatteren skriver her at hindutenkningen har gått gjennom mange endringer opp gjennom årene, da særlig etter påvirkning fra de store tenkerne som Vivekananda, Gandhi og andre. Den rekken av mennesker og organisasjoner de i denne teksten ramser opp som store tenkere i den indiske historien, er alle knyttet til den hindunasjonalistiske bevegelsen på en eller annen måte gjennom de ulike tekstene på denne hjemmesiden. De skriver at alle disse på sin måte har vært med på å øke stoltheten i det å være hindu, både når det kommer til svakheter og styrke (<http://www.bjp.org/philo.htm>). Den hindunasjonalistiske organisasjonen har hatt en tendens til å ta til seg alt og alle som har uttalt seg positivt om noe de står for. Dette både gammel og nyere litteratur og store indiske tenkere som de nevnt ovenfor. En ting er å inkludere disse som inspirasjonskilde, men en annen å bruke deres navn som om de var medlemmer av deres organisasjon.

Den nasjonalistiske følelsen og tenkningen ble i følge forfatteren her noe mindre når det kom til Ayodhya saken. Dette området var og er fortsatt et meget betent område både for hinduer og muslimer i India. Hinduene mente at så lenge denne moskeen fikk stå på dette området kunne de ikke glemme slaveriet og de vonde følelsene knyttet til dette. Hinduene trodde at de skulle bli kvitt disse følelsene av undertrykkelse etter uavhengigheten i 1947, og at symbolene for deres forfall skulle bli borte. Men når det kom til dette spesielle området skulle det vise seg enda i dag at dette ikke stemte, friheten var enda ikke oppnådd. Men dette tok en brutal endring i 1992 (se kapittel 5), da tusenvis av hinduer mobiliserte seg og rev ned moskeen, Babri Masjid, med bare nevene. Hinduene var nå endelig fri, de kunne endelig kontrollere sin egen skjebne. Denne rivningen symboliserte deres kamp for frigjørelse etter tusenvis av år som okkupert land, og de nasjonalistiske følelsene kunne endelig bli sluppet helt fri. Hindutva var kommet for å bli, og det ble opp til muslimene selv i landet om de ville rette seg etter hinduistiske levesett. Sekularisering skulle i dette øyeblikk begynne å bety at alle parter måtte inngå kompromiss, ikke bare overkjøre hindumajoriteten for å imøtekomme egne interesser. Hindutva skulle her ikke bety Hinduteokrati ifølge forfatteren, men de ledende prinsipper i India skulle komme fra Vedaene, de eldste hinduskriptene (<http://www.bjp.org/philo.htm>).

Mot slutten av denne teksten skrives det at framtiden til Bharat nå er satt, og at Hindutva er der for å bli. Men det eneste som stemmer med Savarkars Hindutva her er deres toleranse for alle kulturer (<http://www.bjp.org/philo.htm>). De kaller hindutva for en bevegelse, noe jeg mener det ikke er. Det er et begrep for hva det vil si å være hindu. Bevegelsen er den hindunasjonalistiske som tok til seg dette begrepet, og det Savarkar hadde startet mens han ville forklare hva han mente med det.

3.2 BJP Philosophy; Integral Humanism.

Denne teksten (<http://www.bjp.org/philo.htm>) er egentlig et referat av fire forelesninger Pandit Deendayal Upadhyaya (bildet) som ble holdt i Mombay 22-25 desember 1965, og har blitt lagt inn som link under BJP Philosophy under deres oppgradering av hjemmesiden mot slutten av

2005. Foreleseren ble medlem av RSS i 1937 og i BJS i 1952 og president i partiet i 1967 etter grunnleggeren Dr. Mookherji, og fikk dermed ansvaret for å bygge opp partiet. Han ble drept i 1968, og fikk ikke lang tid som president i partiet.

Disse forelesningene er hans tanker om hva som ville bli det nye India etter uavhengigheten. De største spørsmålene ville da være hva som ville være det nye ansiktet til Bharat, og i hvilken retning utviklingen ville gå. Han la her vekt på at disse spørsmålene ikke ble tatt til etterretning hos folket i India før etter de hadde fått britene ut av landet, men da disse forelesningene ble holdt 17 år etter var det fortsatt ingen som hadde tatt dette opp. Selv om det var flere som hadde forsøkt å få dette på banen i politikken, ble det egentlig bare med spørsmålene og en mulig løsning uten at det ble gjort noe mer med sakene. Upadhyaya mente at det av og til et og annet medlem av Kongresspartiet som tok til seg begreper som Velferdsstat, sosialisme og liberalisme, men det ble bare tomme ord i forhold til det de gjorde med saken. Han mente det var helt klart at Kongresspartiet ikke hadde noen klare retningslinjer for hva som skulle være deres mål eller politikk, og at de kunne være meget todelte (dualistiske) i sine framgangsmåter. Man kan ikke få noen positiv utvikling på den måten. Den nasjonale identitet var det viktigste å tenke på, uten denne var det ingen mening, man kan ikke kjenne og utvikle sitt eget potensial uten å vite hva det er (<http://www.bjp.org/philo.htm>).

Upadhyaya forklarte mye gjennom disse forelesningene om Vestens utvikling i etterkrigsårene, dette når det kom til begreper som Velferdsstat, demokrati, liberalisering og sosialisme. De samme begrepene som var blitt tatt i bruk av Kongresspartiet og andre politikere i India. Men han la også vekt på at dette ikke nødvendigvis var den rette veien å gå for India. Vesternisering var ikke synonymt med utvikling ifølge Upadhyaya. Hvis India skulle kunne utvikles videre, måtte de finne sitt sanne potensiale. Og om de hadde noe som ville være bra for hele verdenssamfunnet måtte det deles, ikke holdes tilbake. Det vestlige samfunnet var for opptatt av materielle ting, India måtte satse på enheten i deres samfunn, et harmonisk samfunn. Det første kjennetegnet til det nye India var at de måtte se på et liv som en integrert helhet. Dette i samsvar med den hinduistiske religionen, eller levesettet som de selv kaller det. Integrert liv var det som allerede eksisterte, og det var målet og idealet for samfunnet (<http://www.bjp.org/philo.htm>).

Som en avslutning på forelesningene forklarte Upadhyaya at de i de siste dagene hadde sett på den integrerte form for humanisme. Han konkluderte med at de da skulle kunne forsone nasjonalisme, demokrati, sosialisme og fred på jord med de tradisjonelle verdier av Bharatiyas kultur og å tenke på disse begrepene som en integrert form. De felles konflikter disse tok med seg kunne bli strippet bort slik at de utfylte hverandre. Deres mål var ikke bare å beskytte kulturen men å revitalisere den slik at den ble dynamisk og In i tiden. Han mente de måtte kvitte seg med noen tradisjoner som sto i veien for deres utvikling, blant annet de såkalte urørbare. Denne tradisjonen førte til at noen mennesker hevet sin verdi over andre mennesker, og førte til en trussel mot den nasjonale enhet som var deres felles fundament og mål. Ved å støtte den universelle kunnskap og arv skulle de forme et Bharat som kunne overgå alle tidligere glanstider. Alle mennesker skulle kunne utvikle sine egenskaper gjennom en form for enhet med hele kreasjonen, en stat satt høyere enn hele menneskeheten (<http://www.bjp.org/philo.htm>). De urørbare han her snakket om mener jeg er de kasteløse, eller Harijans, Gandhi tidligere hadde fredet i sine taler til folket. Etter min mening burde han her sagt at hele kastesystemet da måtte avskaffes, slik at menneskene ville se på hverandre som likeverdige.

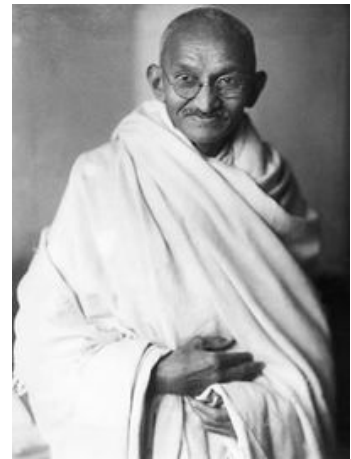
I en utgave av BJP Today datert 1-15 mars 2005 (appendiks A) har Sudheendra Kulkarni skrevet en artikkel om Integrert Humanisme og Upadhyaya. Denne teksten er skrevet til ære for Upadhyaya ved markeringen av 40 års jubileet for hans forelesninger om denne ideologien. Kulkarni skriver her at BJP fortsatt ser ham som en ideologisk guru, og at hans tenkning som partiets grunnleggende filosofi. Forfatteren hevder også her at man ikke trenger være medlem av BJP for å se storheten ved hans verk, og hvilken kraft hans tenkning hadde. Upadhyaya hadde gjennom disse forelesningene kommet med en forklaring på nesten alle de grunnleggende sakene politiske filosofer hadde kjempet med til alle tider. Forfatteren fremhever her at det som var så fantastisk med dette var hvor lett han hadde fått det til å virke. Han skriver også at denne ideologien om integrerende humanisme er så fjernt fra medias søkelys at det virker som om de med vilje ikke vil ha debatt om saken. Etter min mening har forfatteren riktig når det kommer til denne uttalelsen. Media i India er meget opptatt av å diskutere negativitetene omkring Hindutva, men har ikke tatt opp dette i særlig stor grad. Det virker som om at deres ståplass, når det gjelder den hindunasjonalistiske organisasjonen, er at hvis det ikke finnes noe negativt å si om saken så er det ikke verdt å ta opp i media eller i politikken.

Kulkarni fortsetter denne artikkelen med at Upadhyaya var en fantastisk leder, og stiller spørsmål til hans mystiske død på et tog i 1968. Han var ikke bare en lærer men en person som kunne samle og mobilisere massene, med sin styrke og egenskap til å påvirke menneskene rund ham som forfatteren her sammenligner med Mahatma Gandhi. Forfatteren skriver at Upadhyayas mening med denne diskursen var humanistisk, ikke politisk når det kom til parti politikk. Kulkarni skriver at han utviklet denne ideologien som en motsetning til den debatten som gikk etter Indias frigjøring, kapitalisme mot kommunisme. Han presenterte saker som var negative ved begge disse, og det var for det meste det at mennesket som helhet ikke ble regnet med. Som jeg nevner ovenfor er det spesielt Vestens ledende prinsipper det her tales om, hvor Upadhyaya i den samme teksten som forfatteren av denne artikkelen også har brukt, brukte lang tid på å fortelle om Vesten utvikling og at dette ikke er det beste for India. Kulkarni har også lagt merke til det samme som meg i disse referatene. Upadhyaya nevner ingenting om Hindu eller Hindutva, dette selv om han også taler om en Bharatiya kultur. Forfatteren skriver her at Upadhyaya så på denne kulturen på en integrert måte. Kulturen så ikke på det menneskelige liv isolert, men holistisk i lys av universelle og varige prinsipper av mennesket. Forfatteren skriver så at det indiske samfunnet er bygd opp på samarbeid mellom de ulike gruppene i samfunnet, slik at det er til det beste for alle. Og det er ikke de vestlige samfunn.

Kulkarni hevder i denne artikkelen at ideologien om Integrerende Humanisme lykkes i det som har plaget politiske filosofer svært lenge, nemlig å sette ord på hvordan man i praksis kan oppnå fred og harmoni innen både mennesket og samfunnet. Og hvordan dette kunne føre til utvikling. Han fortsetter med at dette kan høres ut som en gjentakelse av kjente prinsipper innen indisk filosofi, og at han i stor grad var inspirert av det. Men med noen endringer og videreutviklinger, her for eksempel at tradisjoner som var uheldige for samholdet til nasjonen måtte avskaffes. Upadhyaya bruker altså sin ideologi for at mennesket skal bli fullt utviklet sammen med og for nasjonen, dette med ledende prinsipper fra det vi i Vesten kaller Hinduisme og eldre tradisjoner fra det indiske subkontinentet. Han søkte en helhetlig utviklet nasjon.

3.3 BJP History: Its Birth, Growth and onward March.

Forfatteren starter denne historiske framstillingen (<http://www.bjp.org/history/history.html>) med å fortelle at BJP i dag er det mest framspringende partiet innen Sangh parivar. Til tross for mye kritikk slår han fast hva som er de faste holdepunktene til hele organisasjonen; nasjonal enhet, nasjonal integritet, nasjonal identitet og nasjonal styrke både gjennom individuell og nasjonal karakter. Han fortsetter så med å skrive at han vil bruke Sangh parivars tolkning av Indias historie, og skriver det helt tilbake til de første invasjonene fra andre nasjoner. Men det var først på begynnelsen av 1900-tallet den hindunasjonalistiske organisasjonen begynte å etablere seg. Han trekker her inn de sentrale skikkelsene som var med på å frigjøre India fra de britiske kolonimaktene, blant annet Sri Aurobindo, Lokmanya Tilak og Mahatma Gandhi (bildet).

Han starter på historien bak etableringen av BJP med en utgreining om RSS opprettelse, standpunkter og agenda. RSS ble opprettet i 1925 av Dr. Hedgewar, og ble overtatt av Golwalkar etter 1940. Beskjeden fra denne organisasjonen var klar, alle religioner hadde en plass i India, Hindustaten. Muslimene og alle andre trosretninger i India var i grunnen alle hinduer, som av ulike årsaker hadde konvertert fra Hinduismen. Vel og merke gjelder dette muslimer og andre som allerede var bosatt i India, ikke de som på ett eller annet tidspunkt hadde invadert landet. Men en endring av tro var ikke det samme som å endre nasjonalitet. Det er her verdt å legge merke til at dette var før 1947 da India ble delt inn i to stater, India og Pakistan. Men dette synet har ikke endret seg stort fram til i dag, selv da britene koloniserte India holdt RSS fast til sitt mål om å bygge opp en Hindustat. Da Gandhi ble drept i 1948 ble RSS anklaget for å ha stått bak ugjerningen, dette gikk de sterkt imot og fant ut at det var på tide å styrke organisasjonen ytterligere. RSS mente det var på tide å sette inn en politisk ving av organisasjonen. I 1951 ble det politiske partiet Bharatiya Jana Sangh (BJS) etablert, og viste seg sterk allerede ved første valg (<http://www.bjp.org/history/history.html>).

Det første tiåret etter etableringen av BJS fortsatte Sangh parivar å vokse seg større og sterkere. RSS og resten av familien hadde nå mye makt i India, særlig rundt årene av krigene

mot Kina i 1962 og mot Pakistan i 1965. Ved det nye valget i 1967 gikk Kongresspartiet av med seieren, men for første gang hadde de ikke lengre eneretten på makt i India. Koalisjonen mellom BJS og de andre mindre politiske partiene i India hadde tatt over makten i mange av de indiske statene. Sangh parivar lot seg ikke stoppe og gikk inn for endringer innen sin egen organisasjon, da særlig den politiske siden. Atal Behari Vajpayee tok over ledelsen av BJS, og det begynte på en ny era innen politikken. En av sakene den nye lederen tok for seg var frigjøringen av Bangladesh, men denne saken ble Kongresspartiet beskyldt for å stjele og sanket inn mange stemmer på grunn av det (<http://www.bjp.org/history/history.html>).

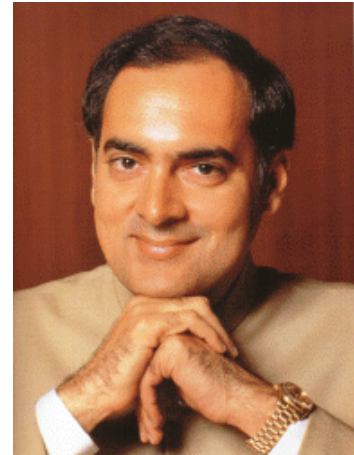
Etter mange hendelser på midten av 1970-tallet ble RSS forbudt, og mange medlemmer av Sangh parivar ble arresterte etter Indira Gandhi (bildet) erklærte unntakstilstand i 1975. Forfatteren skriver ingenting om hvorfor statsministeren fikk presidenten til å gjøre dette, og hva som skjedde under denne perioden. Men som nevnt tidligere var hun redd for at regjeringen skulle bli kuppet av en høyreving og/eller Sangh parivar, og fikk dermed RSS erklært ulovlig i denne perioden og mange av medlemmene ble fengslet. Ifølge denne hjemmesiden var antall RSS medlemmer i 80 % av alle som ble fengslet i denne perioden.

Men dette slo fryktelig feil fra Statsminister Gandhis side. Ved valget i 1977 ble det seier til Janata Party koalisjonen, som besto av flere ulike partier, blant annet også BJS med Vajpayee som utenriksminister. Men denne regjeringen ble en stor katastrofe for den politiske vingen av hindunasjonalismen. Her skriver forfatteren av denne teksten ingenting om hva som skjedde med denne regjeringen, bare at enkelte av lederne ble litt for individuelle i sin politikk og at det dermed ikke ble en bra regjering. I 1980 ble det etablert et nytt politisk parti som skulle erstatte de andre, Bharatiya Janata Party (<http://www.bjp.org/history/history.html>).

På 1980-tallet skjedde det mye innen det indiske land, rupien dalte i verdi og Fru Gandhi tok mange beslutninger som folket stilte mange spørsmål til. Blant disse var det at hun støttet Tamil Tigrene (LTTE) sine operasjoner på Sri Lanka, dette både med penger og våpen. Det var også i denne perioden flere tusen hinduer konverterte til Islam som en protest på hvordan de ble behandlet. Indira Gandhi ble skutt og drept av en rasende mengde sikher etter at hun hadde besøkt det Gyldne Tempel i Amritsar. De hevdet hun hadde brutt deres helligdom. Etter

dette startet en massakre av sikher i India, og BJP fikk beskjed fra presidenten at de måtte hjelpe med å stoppe dette. Rajiv Gandhi (bildet) tok over statsminister posten, noe som BJP mener var på grunn av sympati etter Indira Gandhi ble drept. BJP stilte spørsmål til den nye regjeringen, om hvorfor ingenting ble gjort i ettertid av dette opprøret, hvorfor ble ingen straffet for det som hadde skjedd. Det ble snart klart for den nye statsministeren, som BJP hadde mange kallenavn på (f. eks Mr. Clean), da han fant ut det var noe helt annet å drive en valgkampanje på popularitet enn å drive et helt land. Han skrev under på mange avtaler uten å gjøre noe mer med dem, og noen avtaler som aldri skulle vært inngått. Som blant annet å sende den indiske hæren til Sri Lanka, som endte med stort tap. Det tok ca. 2 år før BJP hadde nok på hans rulleblad til å få han inn i en skandale, Bofors skandalen. Dette var en stor korrupsjonssak, en av de største i Indias historie, og førte til at Rajiv Gandhi mistet sitt sete som statsminister i 1989 (<http://www.bjp.org/history/history.html>).

Det var på denne tiden BJP forsøkte å gå tilbake til noen av de standpunktene Sangh parivar i utgangspunktet sto for. De godtok dermed en avtale om en ny koalisjonsregjering, Janata Dal. Men de ble ført bak lyset av sine samarbeidspartnere, den nye statsministeren spilte ikke på lag med noen og BJP innrømmet sine feil ved å ha inngått en avtale med den nye regjeringen. Da statsministeren skulle møte BJPs president Advani ved en anledning, fikk han heller Advani arrestert. Statsministeren begynte å bekymre seg for neste valg og kom fram med Mandal rapporten for å støtte de fattige i landet, men det gikk ikke slik han hadde håpet. Dette fordi BJP allerede hadde startet debatten omkring Ayodhya saken, ikke på grunn av stemmene med på grunn av historie. Det ble noe nedgangstider for BJP når det kom til antall seter i Lok Sabha, men de fortsatte sine kampanjer i statene og vant stadig mer tillit på den måten. Da Rajiv Gandhi ble drept førte det ifølge forfatteren til flere sympatistemmer til Kongresspartiet, og BJP fikk ikke de antall seter de hadde regnet med. Men de hadde tidlig på 1990-tallet flertallet i de fem største statene i India. Siden de ikke hadde noen store saker på agendaen, og Ayodhya saken sto fast hevder de her at det var deres superbe organisasjon som gjorde at de hadde en meget god periode. Kongresspartiet fikk i 1991 en egen regjering. BJP startet en ny utdanningsreform i alle statene de hadde kontroll over, de startet et angrep mot kriminalitet og slettet lånene til fattige bønder. Alt dette skulle vise fram til ett nytt og forbedret BJP, som

hevdet de skulle gå tilbake til sine røtter innen hindunasjonalismen (<http://www.bjp.org/history/history.html>). Akkurat denne siste uttalelsen fra BJP, at de skulle gå tilbake til sine røtter, vil man finne igjen i nesten alle valgprogrammer og partiuttalelser fra partiet gjennom flere år. Det vil også være gjennomgående i de tekstene jeg presenterer videre i oppgaven.

Store deler av denne teksten er kritikk av Kongresspartiets politikk, og anklager deres organisasjon for å være korrump og å ha tatt til seg regjeringsansvaret selv om de ikke egentlig vant valgene de nærmeste årene etter Rajiv Gandhi tok over ledelsen for Kongresspartiet. Da regjeringen i begynnelsen av 1990-tallet fortsatte å ignorere hva som foregikk i Ayodhya resulterte det i at tusenvis av hinduer stormet området og rev med den muslimske moskeen med håndkraft 6. desember 1992. BJP hevder i denne teksten (og andre steder på hjemmesiden) at de ikke hadde noe med dette å gjøre, og visste i hvert fall ikke hvem som kunne stå bak noe slikt. De sto for sine ord at de ville ha moskeen revet, men ikke på en slik måte. Den skulle rives med verdighet for det muslimske folket, og et nytt Rama tempel skulle bygges på sin rette plass. Men selv om BJP påsto at de ikke hadde noe med dette å gjøre, fikk andre deler av Sangh parivar skylden. Her blant annet RSS og VHP. Før 6. desember ble det ifølge denne teksten sendt et dokument fra en regjeringsansatt til statsministeren hvor han hevdet at mennesker fra Pakistan hadde infiltrert Ayodhya og ville skade moskeen hvis ikke noen fra VHP klarte å gjøre det i tide. VHP hadde ifølge BJP aldri noen intensjoner om å skade moskeen, og spørsmålet var da hvorfor dette brevet ble skrevet. Det har blitt spekulert om det var for å starte en ny konfrontasjon mellom muslimer og hinduer, noe som de klarte. Dette førte til store demonstrasjoner i Mombay, og en serie bomber gikk av. Som igjen førte til stort opprør fra de pakistanske lederne i Mombay og noen ledere fra BJP ble arresterte (<http://www.bjp.org/history/history.html>).

Samtidig som dette skjedde lot den indiske regjeringen stadig flere utenlandske selskaper slippe til i landet. Disse selskapene besto både av banker og matkjeder, som førte til at prisene på alt ble høyere. Regjeringen gjorde alt dette under påskudd av globalisering og liberalisering, noe som BJP var høyst uenig i. BJP er for globalisering og liberalisering, men ikke på denne måten. De ville ha liberalisering innad i landet, ikke slippe til andre land i deres økonomi. De hevdet at regjeringen ga bort landets suverenitet og dermed at uavhengigheten de hadde kjempet så lenge for sto i fare. Ifølge BJP har det til og med gått så lang at

regjeringen fikk skylden for at junk-food ble kjent i India (<http://www.bjp.org/history/history.html>).

Siste del er en beskrivelse av BJP posisjon i politikken og hva de har oppnådd med sin politiske retning. De har forsøkt å begrense inngangen av det de kaller kulturell søppel fra andre nasjoner, dette både fra TV og selskaper som vil satse på økonomiske tiltak i landet. De klarte å stanse Enron avtalen å tiltre i de statene de har makten i. BJP mente og mener fortsatt at India må stå fram som et godt eksempel for hele den tredje verden. Dette når det kommer til Indias utvikling og hvordan de skal klare å komme seg på det industrielle kartet sammen med den vestlige verden. Men de påpeker også at det er viktig å ikke falle for presset fra den vestlige verden når det kommer til nettopp denne utviklingen, og at de må opprettholde en nasjonalistisk politikk for å ikke falle inn under innflytelsen av vestlig kultur. BJP klarte også å få det til at før og etter et parlament møte skulle nasjonalsangen, Vande Mataram, synges (<http://www.bjp.org/history/history.html>).

Hele teksten er skrevet på en meget nasjonalistisk måte, hvor han trekker inn at alle nabonasjoner på ett eller annet tidspunkt opp gjennom tidene har invadert dem, og undervurdert deres styrke som nasjon. De bruker effektivt Indias følelse av underlegenhet i sin politikk for å styrke den nasjonalistiske følelse, og for at folket skulle stå sammen i sin kamp om å få deres suverenitet tilbake. Dette som BJP mener Kongresspartiet i en årrekke har tatt bort fra folket ved å inngå avtaler med utenlandske, for det meste vestlige, aktører (<http://www.bjp.org/history/history.html>).

3.4 Generelle tendenser i tekstene

Disse tekstene er sterkt preget av kritikk mot Kongresspartiet, dette både direkte og indirekte. Den indirekte kritikken finner man hvis man ser på hva forfatteren/forfatterne skriver om politikk når han kritiserer en hendelse eller avtale uten å nevne noen spesielle personer som skal ha utført en gitt handling. I de aller fleste tekstene vil man ganske lett kunne se hva forfatteren sikter til med uttalelsene. Dette for eksempel når det skrives at noen har beskyttet

egne interesser ved å inngå avtaler eller gi spesielle rettigheter til en bestemt gruppe mennesker. Det er her ikke vanskelig å skjønne at de sikter til de avtaler Kongresspartiet inngikk for å ikke komme i konflikt med den muslimske befolkningen ved å gi dem særskilte avtaler og rettigheter. Denne kritikken av Kongresspartiet er svært gjennomgående i nesten alle tekstene som er presentert på denne hjemmesiden. I disse tekstene jeg har tatt for meg i dette kapitlet blir de presentert som fienden, og de er svært ivrige med å presentere seg selv som de gode som med sin spesielle hindutenkning skal redde verden.

I begynnelsen av teksten om Hindutva blir dette begrepet knyttet til en bevegelse, som skal endre det grunnleggende ved det indiske samfunnet verden over. Dette særlig når det kommer til toleranse ved andre kulturer. Hele universet er en familie, og alle er velkommen i India. Det er denne filosofien som går igjen gjennom teksten. Ved å vise til ulike former for dårlig behandling av andre mennesker og andre kulturer, ser det ut til at de forsøker å sette sin egen kultur over alle andre. Det skrives svært lite om deres egen behandling av andre kulturer, foruten en liten anger når det kommer til rivningen av moskeen i Ayodhya. Men denne saken er enda ikke over for BJP i dag, de hevder enda at de skal bygge opp et nytt Rama tempel på plassen (se kapittel 5).

Når man ser på likhetene mellom tekstene om deres beskrivelse av Hindutva, og referatene fra forelesningene om Integrerende humanisme finner man at de er skrevet på samme nasjonalistiske måte selv om det siste er referater fra forelesninger. En annen likhet jeg ser er at man måtte se på nasjonen som en helhet, og at menneskeheten måtte gå sammen for å utvikle sine egenskaper gjennom og for denne nasjonen. Nasjonen var det viktigste, og i Hindutvatenkningen var dette Hindunasjonen. Disse to tekstene er også like i den sammenheng at de mente at å følge i Vestens fotspor ikke nødvendigvis var til det beste for landet. Ifølge Hindutva måtte nasjonen utvikles i tråd med hinduenes levemåte og tradisjoner, og de retningslinjer de skulle leve etter måtte komme fra eldre skrifter knyttet til hinduismen og deres kultur. Upadhyaya foreleste om at menneskene måtte finne sitt sanne potensiale, for at nasjonen skulle bli den beste, utviklingen til landet måtte settes over individet. Den universelle kunnskap og arv skulle gjøre India til et bedre land enn de hadde vært tidligere. Han taler altså om et India som kunne heve seg over alle andre nasjoner, da spesielt de vestlige.

Teksten om partiets utvikling fra starten av er en redegjørelse for deres kamp om rettferdighet for seg og sine, og hvordan de har blitt behandlet gjennom tidene. De sakene de tar opp er fakta opplysninger, men de presenteres bare fra deres eget synspunkt. Dette er da ganske forventet siden det er hjemmesiden til et politisk parti, og man vil vel da ikke presentere seg selv på en dårlig måte når det kommer til delaktigheten i hendelser. De beskriver fra sitt ståsted hvordan de har kjempet for landet og folket mot det som er deres felles fiender når det kommer til å ta vare på sin egen kultur som andre har undergravd over så lang tid.

Det ser ut gjennom disse tekstene at det ikke bare er Kongresspartiet og muslimene som er fienden, men også Vesten. Det eneste landet de sammenligner seg selv med er Israel. Jeg må da spørre med selv om det er noen de er enige med når det kommer til utvikling og ideologi, det ser ut som om alle er fienden og India er alene i verden og streber etter å bli den perfekte Hindunasjon som er bedre enn alle andre. Dette både når det kommer til politikk og levesett, og at de ønsker å spre denne kunnskapen til resten av verden slik at det kan bli harmoni og fred på jord.

Kapittel 4 Fremtidsutsikter og BJP Today.

Mange av de tekstene jeg har brukt i dette kapitlet har blitt skrevet under samme domene, og har derfor ingen egen internettadresse. Jeg har derfor satt opp en egen appendiks for dette kapitlet, slik at kildene er lett å finne. Denne appendiksen inneholder de artiklene jeg har brukt fra BJP Today, som ikke har sine egne internettadresser. Også i dette kapitlet har jeg lagt til en oppsummeringsdel for å få oversikt over hva som er de generelle tendensene for disse tekstene.

4.1 Tasks ahead

De kaller denne teksten (www.bjp.org/Press/Tasks Ahead.htm) for en diskusjons artikkel, og ble skrevet før et stort møte i BJP. Teksten skal være en refleksjon over hva og hvor de ønsker å gjøre endringer og videreutviklinger i landet og i organisasjonen. Artikkelen er delt opp i fem hoveddeler, som representerer de fem frontene de ønsker å utføre disse endringene i. Den første av disse er den ideologiske fronten, som kort sagt går ut på at de må gå tilbake til den ideologien de i utgangspunktet skulle være en del av. Her inngår det at de må komme nærmere organisasjonen de er en del av, nemlig den hindunasjonalistiske, og dermed tenke mer på den nasjonalismen partiet skulle presentere. BJP er ifølge forfatteren ikke bare et politisk parti ute etter makten i landet, de er en del av en større organisasjon, ledet av en ideologi om nasjonalisme. Det skal ikke være behov for å være defensiv eller å beklage for at de ønsket å videresende sin spesielle ideologi, eller at de var i samme organisasjon som andre hindunasjonalistiske grupper. De burde heller bygge opp en sterk opposisjon til de ideologiene og politiske maktene, da spesielt Kongresspartiet, som avviser at den indiske statens identitet er Hindutva. For BJP er begreper som ” Hindutva”, ”Bharatiya” og ”Indiskhet” synonymmer, og er ikke opptatt av hvilke av de tre begrepene som brukes.

De tar også her opp at det er viktig med sekularisering i India. Men deres form for sekularisering er ikke som i resten av verden. De skriver at deres sekularisering må begrunnes i deres Hindu etos og verdensbilde, som ikke diskriminerer på bakgrunn av tro og som avviser

påstander om teokrati. Deres slagord innen sekulariseringspolitikken er ” Rettferdighet for alle, men forsoning for ingen”. BJP forplikter seg til å styrke båndene til Indiskheten som er felles for alle indere uansett religion, kaste, stamme, område eller språk. De hevder også at de som drar deres ideologi litt for langt ved å gjøre det til sekter, eller andre institusjoner som fører til at det blir satt et negativt søkelys på deres organisasjon, vil bli fjernet fra deres vennelister (www.bjp.org/Press/Tasks Ahead.htm). Faktum er her at en gruppe med egen hjemmeside; Hinduunity.org, som jeg ikke er helt sikker på om er velkommen av Sang Parivar, faktisk har en ganske lang Svarteliste over organisasjoner og personer som har uttalt noe negativt om deres organisasjon på noen som helst måte (<http://hinduunity.org/hitlist.html>). Hinduunity.org kaller seg for Hindutvasoldater og gir sin hyllest til blant annet VHP innen Sangh parivar, de skriver at de skal kjempe for å beskytte som kultur, arv og religion (www.hinduunity.org).

Den andre fronten i denne teksten er den organisasjonelle. Her kommer det en lang avhandling på hele 26 punkter, men de fleste omhandler å styrke partiet fra det organisasjonelle plan. Struktur, funksjon, kommunikasjon, lederskap, sosial identitet og en rekke punkter som handler om rekruttering, bare for å nevne noen. Det tredje er oppgaver for regjering og lovgivende fronter, her er det viktig å forbedre BJPs utførelser og yteevne i de delstatene de har kontroll. Endringene er satt til å sette høyere standard for det de utfører i delstatene, både når det kommer til spesifikke temaer og gjøremål og å vekke mer tillit hos folket (www.bjp.org/Press/Tasks Ahead.htm).

Den nest siste delen går ut på Indias utvikling. Det viktige her er å sette opp planer for utvikling ved alle områder i samfunnet, alt fra arbeidsløshet, økonomi og teknologi. Planen skal vise til både til problemene og løsningene ved et gitt område. Den siste og endelige delen er den politiske fronten, hvor det overordnede målet er å styrke partiets samhold og strategier. Dette både på nasjonalt og på delstats basis må partiet øke deres samhold og styrke, og å sette lyskastere på eventuelle problemer og svakheter for så å endre dette til det bedre. Deres svar til problemene de har støtt på i deler av politikken og samholdet i partiet, og i forhold til selve organisasjonen, er å gå tilbake til da de hadde et sterkt samhold. Med dette mener de at de må gå tilbake til da partiet var nyetablert og de øverste lederne hadde kontroll over de fleste delene av partiet med faste møter og en enhetlig politikk for å gjennomføre deres nasjonalistiske agenda. ”Back to the Basics” er deres slagord. Det er viktig at alle medlemmer

av organisasjonen er villige til å inspirere folket med sin idealisme og ideologi. Alle medlemmer må forstå at Partiets bevissthet er det som må være det grunnleggende for individuell bevissthet (www.bjp.org/Press/Tasks_Ahead.htm).

Denne teksten ble skrevet i 2004 etter at de tapte regjeringsvalget, og Vajpayee måtte gå av som statsminister. Det har ikke kommet noen ny tekst siden den gang om deres utvikling, selv om det har skjedd mye innen politikk i India siden 2004. Deres framtidsmål er altså ikke så mye forskjellig fra hva de mener er deres politiske agenda andre steder på denne hjemmesiden. Det er ganske mange gjentakelser i tekstene fra år til år, og ikke mange forandringer i utviklingen. De sakene de tar opp i denne teksten er de samme punktene som har vært viktige for dem siden organisasjonen ble startet. Dette bortsett fra Ayodhya saken, og rivningen av moskeen som de enda hevder de ikke hadde noe med å gjøre. De jobber nå for at det skal bygges opp ett nytt tempel på plassen, men ser egentlig ikke ut til at de vil få godkjent det i den nærmeste framtiden. Jeg skriver her ett nytt tempel fordi arkeologer hevder de har funnet beviser for at det tidligere har vært et tempel under det som nå er ruinene av Babri Masjid (se kapittel 5). Men det har her vært mange spekulasjoner om legitimiteten til disse arkeologene og deres tilknytning til den hindunasjonalistiske bevegelsen. Men det ser ut til å være en felles mening fra alle parter om at det tidligere har vært et Rama tempel på plassen (www.geocities.com/indianfascism/Babri/archeology.htm).

4.2 Election manifesto`s

Jeg tar i denne delen for meg to av valgprogrammene BJP har lagt ut på sin hjemmeside. Den ene fra 1998 og den andre fra 2004. Den første er svært lang og inneholder 19 kapitler i det de kaller for sitt frihets kart. Jeg kan her ikke ta for meg alt de skriver i dette skrivet, men har valgt ut det som har mest relevans for oppgaven, de som omhandler identitet, ideologi og filosofi. Jeg tar dermed for meg kapitlene 1, 2, 9 og 19. Kapittel 1 i denne teksten (<http://www.bjp.org/manifes/chap1.htm>) heter "Our Vision, Our Will, Our Way", og starter med at den indiske nasjonens mål er at alle skal ha det bra. Dette skal de klare med hjelp av indiske tradisjoner og prinsipper og med den indre jakt på universelle verdier. Dette var ikke bare for hinduene, men for alle som noen gang har vært forfulgt på grunn av religion.

Forfatteren hever nok en gang fram Israel som et eksempel, og skriver at de også bare har følt seg velkommen i Bharat. Dette fordi religion i gamle India mente all tro, ikke bare en spesifikk tro. Det skrives så at det var det gamle Indias tenkning som hadde formulert grunnloven, som garanterte lik behandling for alle trosforestillinger. BJP er det partiet som feirer de ulike tradisjonene som er i landet. Alle de andre politiske partiene er svært negative til en slik holdning, og avviser at eldre indisk visdom har noe i politikken å gjøre. BJP deler visjonen til alle patriotiske indere som vil at India skal utvikles til sitt sanne potensiale, dette både innenriks og globalt. Denne visjonen som ifølge denne teksten også inspirert millioner av indere til frigjøringskampen.

Resten av dette kapitlet i teksten er en utredning om de dårlige avgjørelsene Kongresspartiet har gjort under deres tid som regjeringsparti, og at deres politikk har satt India tilbake på utviklingsstigen. De avslutter så dette kapitlet med deres karismatiske leder Vajpayee, og at han er mer enn kapabel nok til å lede India til en ny storhets tid. De ideologiske prinsippene partiet skal gi til landet er sikkerhet, økonomisk nasjonalisme, sosial harmoni og Hindutva.

Kapittel 2 i deres valgprogram fra 1998 handler om deres nasjonale identitet (<http://www.bjp.org/manifes/chap2.htm>), nemlig kulturell nasjonalisme. Forfatteren skriver her at BJP står fast ved konseptene om "en nasjon, ett folk og en kultur". Landet India er formet av flere tusen år med kulturelle og sosiale ulikheter, hvor mennesker har lært å leve sammen med hverandre i enhet. Deres nasjonalistiske visjon er ikke bare knyttet til lande grenser og politisk identitet, men er også et produkt av deres tidløse kulturarv. Denne kulturelle arven er ifølge dette valgprogrammet en sivilisasjonell identitet som inneholder den kulturelle nasjonalisme som er kjernen ved Hindutva.

At Hindutva har vært og er fortsatt et omstridt begrep i India er velkjent. Denne debatten har gått så langt at BJP dro den til rettsapparatet for å få slutt på at alle mente dette var et negativt ladet begrep. Dette tar de også opp i dette kapitlet, og skriver at ethvert forsøk på å karakterisere dette begrepet som sekterisk har feilet. Til og med høyesteretten har godkjent at den rette meningen av dette begrepet var sammenhengende med den rette mening og definisjon av sekularisering. De fortsetter så med at Hindutva faktisk aksepterer alle former for tro og tilbedelse. "Hindutva mener rettferdighet for alle", og BJP er overbevist om at å bruke dette begrepet i sin rette betydning vil føre til at nasjonen vil styrkes. Dette kan føre til en større følelse av patriotisme som kan føre til at landet vil prestere bedre, og det var derfor

BJP gikk sammen med Ram Janmabhoomi bevegelsen og er nå fast bestemt på å få bygd et nytt tempel i Ayodhya (<http://www.bjp.org/manifes/chap2.htm>).

Kapittel 9 handler om BJPs sosiale filosofi, og har sine røtter i Integrerende Humanisme ideologien (<http://www.bjp.org/manifes/chap9.htm>). De skriver her at det ideelle samfunn ikke er delt opp i flere deler, men som en integrert helhet, harmonisk og uten konflikter. Denne teksten er delt opp i punkter over hva BJP har planer om å gjøre i de ulike delene av samfunnet. Disse planene er satt opp etter hva Upadhyaya mente var nødvendig å endre på i India for at landet skulle finne sitt sanne potensiale. Her blant annet at kastesystemet burde avskaffes, slik at et menneskes liv ikke er bestemt av hvor de er født og hvem de er født av. Like rettigheter for alle. Dette uavhengig av trosforestillinger og levesett. Også indere som ikke er bosatt innenfor grensene til Mor India får en plass i dette valgprogrammet. Det de ønsker å gjøre for disse er å gi dem så attraktive tilbud at de vil komme tilbake til India for å jobbe der, og å tilby doble statsborgerskap slik at det vil bli lettere å komme inn i landet.

Det siste kapitlet jeg tar for meg fra dette valgprogrammet er deres kapittel 19. (<http://www.bjp.org/manifes/chap19.htm>). Dette er også det siste kapitlet i programmet og handler om hva de ønsker for framtiden til indisk politikk. De skriver her at de må gå mot en ny kultur av nasjonal enighet og ansvarlig borgerskap. Samarbeid blir her framhevet som svært viktig, dette både for et multi-parti demokrati og for det regjerende partiet og opposisjonen. En god opposisjon er like viktig som en god regjering, og det er viktig at disse samarbeider om det som er til det beste for nasjonen. De fortsetter med en liste over de saker som Kongresspartiet har ignorert og hva BJP skal gjøre med de sakene. Også at de er et annerledes parti, og ikke vil drive politikk på den måten Kongresspartiet har hevet seg over alle andre. En rekke økonomiske reformer som skal sikre velferden til både land og folk er av stor viktighet. Som en avslutning til dette kapitlet har de satt opp tre slagord som det indiske folket må si til seg selv for å endre tenkningen til en positiv selvfølelse. Dette blant annet at det indiske folket ikke skal diskriminere, de skal være ærlige, dedikerte og disiplinerte i kampen for en ny kultur, og de må sette nasjonens beste over individets beste.

Det neste valgprogrammet jeg tar for meg her er fra 2004, her ønsker de å videreføre sin maktposisjon etter at de vant valget i 1998. Under denne linken (appendiks B) finner man BJPs agenda når det kommer til det de har planer om å gjøre når de kommer til makten igjen. Teksten er skrevet i 2004 når de enda var en del av den nasjonale demokratiske allianse (NDA) som de hadde regjeringen som da de satt med makta fra 1998 til 2004. Agendaen for

denne koalisjonen var utvikling, god regjering, fred og harmoni, og denne teksten ble skrevet foran det nasjonale regjeringsvalget i 2004. De skriver her at de har lovet å få en slutt på den politiske ustabiliteten til Kongresspartiet, og deres farlige taktikker. De ville gjøre dette med en leder som ville gi India en stabil regjering, Atal Behari Vajpayee, som hadde vist fram til nå at han kunne dette. Denne regjeringen hadde fått India inn på verdenskartet, og fått til utvikling på alle fronter og ønsket å videreutvikle sin politikk og sitt land i de neste fem årene. De hadde skapt fred langs grensene til Pakistan med sin bestemte taktikk i å få i gang samtaler med deres ledere, og denne positive utviklingen ville også være til nytte for fremtiden til hele Sør Asia.

Teksten inneholder en lang oppramsing om hva de har oppnådd i India, både når det kommer til konflikter med andre stater og innad i landet med økonomisk vekst, nedgang i arbeidsløsheten, nye bygninger, og da spesielt en god økning i deres bruttonasjonalprodukt (BNP). Da de nå hadde klart å rydde opp i rotet etter Kongresspartiets regjering ønsket de i de neste fem årene å fortsette utviklingen rettet etter de nye slagordene som nevnt over. Deres nye mål var nå å få en ny økning i deres BNP fra 8 til 10 %, og en ytterligere nedgang i fattigdommen innen 2015. Det overordnede målet var å få India til å bli et fullt utviklet land, og ikke lengre regnet som et utviklingsland i resten av verden. De satte opp en strategiplan for hvordan landet skulle bli en økonomisk supermakt, og det meste var basert på eksport av de goder de hadde å tilby hele verden. Dette både i varer og i andre og menneskelige ytelser, med vektlegging på utdanning og arbeidere med en bedre utdanning til verden. Statsminister Vajpayee hadde hevet forventningene til det indiske folket og ønsket de neste fem årene å fortsette utviklingen i samarbeid med dem, og de lovet å følge den agenda de nå hadde lagt fram.

4.3 BJP Today

Dette er et tidsskrift som kommer ut hver 14.dag, og inneholder artikler fra de ulike medlemmene om aktuelle tema som er på planen i den indiske politikken som helhet. Jeg har her satt inn et bilde av en forside til BJP Today, som et utvalg av hvordan det ser ut. Forsidene er nokså like, ofte med bilder av lederne og en folkemengde som har gjort opprør mot noe

eller samlinger partiet har oppfordret dem til. På grunn av at denne linken inneholder store mengder data har jeg her valgt å ta for meg en liten del av tidsskriftet. Jeg har dermed nøye valgt ut enkelte artikler fra BJP Today over en lang periode, dette for å se på hvordan innhold og retorikk har endret seg noe over tid. Endring er naturlig i tidsskrifter som omhandler politikk, særlig i og med at India er et land under hyppig utvikling siden deres frigjørelse fra britene.

Den første teksten er datert 1-15 februar 2004, og kom ut før det nye regjeringsvalget (appendiks C). Denne artikkelen er en del av deres kampanje for velgere, og handler hva daværende statsminister Vajpayee vil at koalisjonsregjeringen NDA skal vinne neste regjeringsperiode. Forfatteren skriver at Vajpayee ønsker fornyelse og et større mandat til å bygge et sterkere og rikere India. BJP er en bevegelse for sosial transformasjon. Valget skulle etter all sannsynlighet holdes i april, og Vajpayee var så sikker på å vinne at han annonserte at han ønsket at hans nye regjering skulle tre til så tidlig som mulig etter valget. Forfatteren har satt opp en rekke punkter som var Vajpayees tanker omkring deres ståsted før valget. Disse punktene handler for det meste om hva NDA hadde oppnådd i regjering, mistanker rettet mot dem, og hva de hadde foran seg i perioden som skulle komme. Her blant annet at NDA hadde satt India på Verdenskartet, dette både når det kom til politikk og deres filosofi. De hadde styrket demokratiet i landet, og satt opp farten for dets utvikling slik at de ønsket at landet skulle være fullt utviklet (ikke lengre sett på som et U-land) innen 2020. De avsluttende punktene likner på slagord og fraser ment for å oppmuntre velgerne og medlemmene.

Den andre teksten jeg har sett på er fra tiden etter valget er skrevet av Arabinda Ghose og publisert i BJP Today 16-31 mai 2004 (appendiks D). Her tar han opp det som han mener egentlig skjedde rundt valget i 2004. Denne teksten handler om hva som skjedde etter at BJP Today 1. desember 2003 publiserte det de kaller en markedsundersøkelse som kartla NDAs velgere ved valget, og hvor mange seter de ville få i de gjeldene statene. Resultatene var så gode for BJP at regjeringen valgte å flytte Lok Sabha valget fram noen måneder. Det hadde en stund vært spekulert i at de ville flytte valget, og i februar annonserte regjeringen at det nye valget skulle foretas i april eller mai 2004. Dette på grunn av at Statsminister Vajpayee var helt sikker på å vinne. Ghose skriver så at på grunn av de sterke bevisene fra den tidligere markedsundersøkelsen var det ingen indikasjoner på at noe annet resultat kunne være mulig.

Men det skjedde noe i kjølvannet av denne undersøkelsen som gjorde at de ikke var helt sikre på denne seieren likevel. Mange nye statsminister kandidater kom fram og presenterte sine saker, som førte til at velgerne plutselig hadde mange flere å velge mellom enn tidligere. Forfatteren fortsetter med en forklaring om at slike markedsundersøkelser rett før et valg ikke alltid var til å stole på. Dette med unnskyldninger som at denne type undersøkelser faktisk ikke hadde vært brukt i så mange år, bare 20 år i USA. Det fantes enda for mange feilkilder ved disse undersøkelsene, og det var andre måter å gjøre dette på enn å trekke ut et utvalg av mennesker å spørre dem hva de ville stemme på der og da. Som eksempel brukte han da journalister som jobbet der og kjente de ulike statene og vet mer om hvordan ting fungerer, og var dermed mer til å stole på. Disse kunne bedre analysere tidligere resultater og kunne dermed bedre forutse hva resultatene ville bli. Det var dermed viktig for alle at de ikke la alt for mye i disse meningsmålingene, landet hadde utviklet seg mye de siste seks årene mens NDA hadde makta. Dette selv om de hevdet at Kongresspartiet ikke trodde noe på denne utviklingen, og om det var noen så var det på grunn av ting de hadde startet tidligere. Ghose skriver så på en indirekte måte at de tapte valget uten å si det med egne ord. Han skriver bare at partiets medlemmer ikke må falle for de forvirrende resultatene som kom ut av valget. Det som skjedde ved dette valget er av NDA koalisjonen tapte til Kongresspartiet, og det var faktisk ikke mange i India som hadde forventet at dette skulle skje.

Den tredje teksten jeg skal ta for meg fra BJP Today kom ut i utgaven datert 16-31 juli 2004, som var like etter de tapte regjeringsvalget til Kongresspartiet (appendiks E). Det ser ut som det skal være et referat fra en tale Atal Bihari Vajpayee hadde i forbindelse med fødselsdagen til avdøde tidligere leder Dr. Mookerjee (bildet) 6. juli. Denne teksten er skrevet som en blanding av historisk tilbaketenkning og en reaksjon

på at BJP og NDA ikke lenger satt med makta i India. Vajpayee talte til det indiske folket om å styre unna Kongresspartiets forgiftning av deres ideologi som ville føre til at landet ble mer delt enn det allerede var. Dette i forhold til Kashmir områdene, som Dr. Mookerjee hadde blitt drept på grunn av da han forsøkte å gjenforene delstaten med India i 1953. Vajpayee som dro sammen med Mookerjee for å besøke dette området var sikker på at det som skjedde var en konspirasjon fra Nehru-regjeringen som hadde makta på den tiden. De arresterte han først etter at han hadde krysset grensen til Kashmir, slik at de rettigheter han måtte ha på indisk jord ikke tilfalt ham i denne regionen. Kongresspartiet viste aldri noen ære til de sanne

patriotene av India, og kom ikke til feiringen av Dr. Mookerjees fødselsdag selv om de var inviterte. Vajpayee la i denne talen stor vekt på av Dr. Mookerjee ofret sitt liv for å integrere Kashmir og India, for at de voldelige tendensene i området skulle opphøre. Han kunne også huske å ha sett unge menn med det indiske med seg bli drept da de forsøkte å komme seg inn i Kashmir, og han mente dette ikke hadde noe med politikk å gjøre. Advani var også en av de store innen BJP på denne tiden, og hevdet at Gandhi selv hadde ment at et menneske med Hindu tenkning burde ta del i regjeringen. Han hadde i den anledning foreslått Dr. Mookerjee, som da ledet Hindu Mahasabha, til denne stillingen selv i regjering da Kongresspartiet hadde statsministerposten.

Den neste teksten kom ut i siste utgave i 2004 (appendiks F) og er en motivasjonstekst til tilhengerne, det er et referat av Advanis tanker om det nye året fra det nasjonale møtet til BJP i november. Han så her på det nye året som et år for å hente tilbake styrken, forberedelse, mobilisere folket og for å fjerne de deler av organisasjonen som ikke var gode nok. De skulle altså gjøre seg klar for det store steget framover, og legge bak seg de tap og skuffelser de hadde opplevd i 2004. Han sa også at han hadde oppdaget en ting som var felles ved medlemmene som var tilstede ved 3-dagers møtet. Det som gikk igjen blant dem var at de mente BJP var det guddommeliges instrument for å ta vare på deres land. Derfor måtte alle minne på seg selv hva som var deres mål, slik at når de visste hvor nobelt og opphøyet deres mål var kunne de gjøre India større og sterkere enn noen sinne. Han sier at når noe er drevet av noe med høyere mening kan ikke de med lavere mening lengre oppnå deres mål. Når medlemmene av BJP hadde oppdaget at deres tilstedeværelse i partiet var drevet av en høyere makt enn ambisjonene og ønskene til individet, og var rettet mot det som var viktigere for nasjonen hadde de ikke noe å bekymre seg over. I år 2005 hadde partiet 25 års jubileum, og de kunne se tilbake i tiden fra etableringen at de kunne være stolte av sine oppnåelser og nå var det på tide å se framover. Advani mente så at det større målet for 2005 var å ta et stort steg inn i framtiden. Den Kongress ledede koalisjonsregjeringen som hadde makta i landet var nå ustabil, og måtte dermed handles med omtanke. De hadde gått inn på et politisk spor som støtte fra seg store mengder av folket, og BJP måtte dermed passe på å være der når dette skjedde. Men de hadde det ikke travelt, så denne tiden kunne brukes til å forberede dem til de nye valgene som kom.

Den neste artikkelen er en av de mange som er en kritikk av den Kongress ledede regjeringen UPA, denne ble publisert i mai 16-31 2005 utgaven av BJP Today (appendiks G). Den skal forklare hvorfor BJP bestemte seg for å boikotte møtene i parlamentet i en uke fra 27. april. Forfatteren skriver da etter en uttalelse fra partiledelsen at de gjorde dette fordi regjeringen behandlet dem som fienden. Dette til tross for at opposisjonen i en gitt regjering er like viktig som de regjerende rekkene. Men når de blir hindret i å gjøre sin jobb fordi regjeringen behandlet dem som fienden i stedet for en nødvendig del av parlamentet, de måtte gjøre dette for å protestere mot den dårlige behandlingen de fikk. Deler av boikotten var også for å vise til landet at dette var uakseptabel oppførsel fra de som skulle være lederne av landet. Daværende statsminister Dr. Manmohan Singh, som ble innsatt da Sonia Gandhi (bildet) ikke ville ta over posten, forsøkte flere ganger å forklare at dette ikke skulle skje. Men det var klart svar fra opposisjonen at de ikke trodde på at de ville utføre de holdningsendringer som var nødvendige. Regjeringen under Dr. Singh hadde mange uakseptable holdninger og handlinger som absolutt ikke passet inn i en politisk sammenheng. Her blant annet å la en minister som var anklaget for korrupsjon fortsette i sin ministerstilling. De mente statsministeren bare var opptatt av å redde sin egen stilling, og ville la ham selv finne ut om dette var moralsk for en statsminister. Selv om opposisjonen mente de ble jobbet imot var de bestemt på å utføre sin jobb som opposisjon, og deltok dermed i møtene om budsjettet.

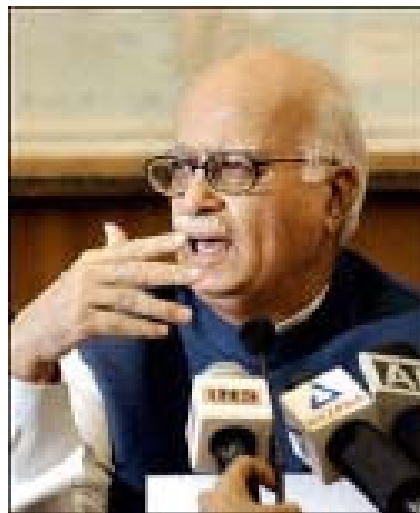

I nest siste utgave av BJP Today i 2005 kom det en artikkel som var myntet på hvem som egentlig satt med makta i India (appendiks H). BJP mente her at Dr. Singh (bildet) egentlig bare var statsministeren på papiret, dette fordi Sonia Gandhi fikk viljen sin i alle saker hun pekte på. Dette hadde også statsministeren selv innrømmet ved en anledning, og også siden hele valgkampanjen var satt opp som om Sonia Gandhi skulle ha denne posten, og ikke Dr. Singh. Det har blitt spekulert i om hun ga fra seg posten på grunn av hennes italienske røtter, og BJP påpekte i sin kampanje at det var viktig med en statsminister med hele sitt hjerte i India. BJP viser i denne artikkelen til at de har forsøkt å minne UPA regjeringen på flere ganger at det var deres

oppgave å påse nasjonens velferd, men at regjeringen alltid snudde det døve øret til. Det motsatte skjedde, og Kongresspartiet og resten av venstrevingen fortsatte å konspirere mot folket. De var bare ute etter å beholde sin maktposisjon uansett hvem det gikk utover, og hvilke midler de måtte ta i bruk.

Jeg hopper nå over til 2006 og utgaven fra 1-15 mars, og en tekst som er et referat fra en tale opposisjonsleder Advani (bildet) hadde for Parlamentet (appendiks I). Han mener her at UPA regjeringen deler landet med militære styrker. Advani hevder det skal ha blitt gjort en undersøkelse om religion i det militære forsvaret i India. Det er dette hans tale til parlamentet handler om, og det var ikke bare opposisjonen som reagerte kraftig på dette. Det gjorde de også innad i militæret, både lederne og soldatene. De kalte det for en kommunal (på indisk vis)

hodetelling i de militære styrkene. Sjefene for de militære styrkene reagerte med avsky, og sa de ikke brydde seg om hvor soldatene deres kom fra eller hvilken religion de tilhørte. De hevdet at dette kunne bli meget farlig, og at soldatene selv fryktet at det ville føre til klasse delinger, som kaste systemet, også innad i militæret. Advani fridde i denne talen til forsvarsministeren i India. Hva var poenget med denne databasen de ville kreere, hva var meningen at de skulle oppnå med dette? Advani refererer også til en bok skrevet i USA om det indiske militære og etnisk vold. Men denne boken ville ikke regjeringen vite av, og tok den ikke med i sine betraktninger. Derfor viser Advani til en lokal artikkel skrevet av en tidligere oberst i det indiske militæret, som tok opp nettopp saken omkring religion i forsvaret. Alle offiserene i forsvaret var stolte av akkurat det faktum at når de tok inn nye mennesker, så var det på grunn av deres kunnskaper, ikke deres religion. Poenget med denne undersøkelsen kom under regjeringens mål om å kartlegge de indiske muslimenes sosiale, økonomiske og utdanningsmessige tilstander i landet. Som i mange andre saker som kom mellom den sittende regjeringen og opposisjonen, var det ikke det grunnleggende målet som var problemet, men det indirekte målet til regjeringen og måten det ble utført på. Å dra det indiske forsvaret inn i deres stemme-bank politikk, som Advani kaller det var ikke heldig, og mente at når det kom til andre kartlegginger av den komiteen som skulle ta seg av dette så måtte de holde det militære i framtiden.

Fra 1. august 2006 endret bjp.org formatene på BJP Today. De har nå lagt ut alle utgavene i pdf. format, og det ser ut som de har gjort dette fordi de har startet å gi ut dette tidsskriftet også i papir form. De har med dette også endret noe på innholdet, gjort det mer folkelig, en utgave på hindi og en på engelsk, og det er dermed lettere tilgjengelig for de menneskene som ikke har tilgang til internett. Dette er dessverre enda tilfellet for mange i India, særlig i sørlige deler av landet som enda henger noe etter i utviklingen i forhold til de nordlige delene. Den nest siste artikkelen jeg tar for meg her er derfor fra den siste utgaven av BJP Today som kom i det vanlige gamle formatet på deres internett magasin. Denne artikkelen ble skrevet i utgaven 16-31. juli 2006 og er fra det de kaller *Anti-Emergency Day* (appendiks J), handler om å opprettholde og berike Indias demokrati og er et referat fra en tale Advani hadde på 31-årsjubileet til da Indira Gandhi innførte unntakstilstand i India i 1975. Han sa her at de møttes for å minnes en meget viktig hendelse i nasjonens liv. Disse møtene har blitt en tradisjon for folket og blir dermed som et nødvendig ritual. Men for de mennesker som verdsatt demokratiet i India, var ikke dette bare et ritual. Denne feiringen 25. juni var et løfte for at de aldri noen sinne skulle la seg bli tatt tilbake til de vonde, mørke årene. Hvert år på denne dag skulle enhver hindu fornye sitt løfte at de aldri skulle slippe til en autoritær leder som kunne "slukke den hellige flamme av demokrati i India". Advani taler om hvor stolte de var som klarte å stå imot den daværende regjeringen når de klarte å presse presidenten til å innføre unntakstilstanden. Målet med dette møtet var å informere de yngre generasjonene om hva som skjedde, hvem som var ansvarlig for dette, og selvfølgelig hvem som var så store at de klarte å stå i mot. Han trekker her inn BJP, da BJS, RSS og takket også de som kjempet sammen med dem men som tilhørte andre organisasjoner og partier. Han retter så en spesiell takk til de i rettssystemet som hjalp dem mot Kongresspartiets forsøk på å angripe Grunnloven og beskyttet menneskerettighetene til innbyggerne. Det var to store faktorer som førte til at Kongresspartiet umiddelbart ønsket unntakstilstand. Disse faktorene var for det første at regjeringspartiet gikk inn i en politisk krise. Advani hevder de hadde fått for seg at Gandhi-Nehru familien var de naturlige lederne til landet, og hvis Grunnloven måtte endres for å beskytte denne lederen så måtte det være slik. Dette førte til at jurister og media begynte å stille spørsmål ved hva de hold på med, og de fikk snart en korrupsjons anklage over seg. Da Kongresspartiet ble tvunget til å beskytte seg selv, fikk de innført unntakstilstand. Denne hendelsen viste folket hvor kort vei det var mellom korrupsjon og et diktatur styre. Derfor var det viktig for BJS på denne tiden å vise at Kongresspartiet var meget korrupt i noen stater. Og det er det som Advani presenterte som den andre faktoren. Det var særlig tre store korrupsjonssaker knyttet til UPA regjeringen på denne tiden. Quattrocchi skandalen som

oppsto da Kongresspartiet støttet en italiensk rømling med både frihet og penger. Den andre skandalen var da partiet ble dratt inn i den irakiske mat-for-olje skandalen, som ifølge Volcker rapporten hadde mottatt mye penger. Den siste skandalen han nevner er Scorpene submarine skandalen, som ble kjent dagen før de fikk innført unntakstilstanden. Advani avslutter med at det indiske folket minnes denne forferdelige perioden i et uavhengig India, og at folket måtte styrke kampen mot korrupsjon og kjempe for sine demokratiske rettigheter.

Den siste teksten fra BJP Today jeg har valgt å ta med kan dateres noe tilbake i tid, til utgaven 16-31 desember 2005 (appendiks K). Jeg har valgt å ta denne med i avslutningen av denne delen fordi det er et intervju med Vajpayee om noen av de grunnleggende aspektene ved BJP og deres politikk. Det første spørsmålet dreide seg om hans meninger omkring deres ideologi om integrerende humanisme. Vajpayee svarte her at denne ideologien var resultatet av en lang prosess av tenkning om et system som skulle være et gode for mennesket. Han sa at radikal nasjonalisme var en del av deres tenkning, og det tok tid å tilpasse det til de ulike aspektene ved livssystemet. Å se livet som helhet og å utvikle et system rundt det, dette ble livsoppgaven til Upadhyaya. Det var på denne tiden nødvendig å tenke både på realiteten og idealismen for å kunne utvikles i riktig retning. Vajpayee (bildet) mente også her at hvis Upadhyaya hadde fått leve videre så ville en alternativ form for livs filosofi ha blitt åpnet. Det andre spørsmålet handlet om hvordan de kunne løse problemet omkring sekularisering og India som et religionsrettet land. Vajpayee svarte med at sekularisering var grunnleggende negativ, og var avhengig av tabuer. Deres angst for å bli i familie med vestlige samfunn hadde gitt dem dette tenkte dilemma, som de enda ikke hadde

klart å komme seg ut av. Selv om det i dag ble lagt større vekt på samfunnet enn religion innen sekularisering, hadde det ikke klart å reflektere deres tenkning. På spørsmålet om datidens politiske negativitet og deres anti-Kongressisme svarte han bare at dagene som kom bare kunne bli lysere. Neste spørsmål handlet om de lederne som var da og som hadde vært i India. Ledere som hadde vært representative for alle folk i alle raser, kaster og religioner i landet var på tur å forsvinne, og Vajpayee var kanskje den eneste som hadde talt til absolutt alle mennesker i India. Intervjuren spurte om landet noen gang ville gå tom for slike ledere som gikk utenom region, språk og kaste. Hans svar var at de aller fleste lederne tilhørte de

som ikke tok alle deler at et samfunn til etterretning i sin politikk. Men Vajpayee og hans organisasjon hadde gjennom kampen for uavhengigheten hevet seg over slik tenkning. De hadde et universelt syn, og deres handlinger ville påvirke alle. Til slutt ville bare den ekte mynten være gyldig i landets politikk. De fleste spørsmålene var lange og forklarende, mens svarene var korte og ikke alltid et faktisk svar på spørsmålet. Men siden dette var et intervju av og for BJP Today er det nok lagt opp til denne stilen, slik at Vajpayee kan beholde den helte statusen han har innad i organisasjonen. Han fortsetter med at landet fortsatt har mange utfordringer å ta seg av, og at de med tiden vil overkomme dem ved å bygge seg sterkere hele tiden. Når de hadde blitt kvitt de materielle utfordringene, var det å sikre menneskehetens lykke og sikkerhet den nye utfordringen.

4.4 Generelle tendenser

Valgprogrammene jeg har presentert ovenfor er like på noen måter og svært ulike på andre måter. De er like i det at det ikke er presentert særlig store endringer når det kommer til hva de ønsker å gjøre i de ulike etatene, bare at de ønsker å videreføre den politikken de har drevet i perioden de satt med regjeringsmakta. Programmet fra 2004 er preget av de oppnåelser de har hatt som regjering, som ikke er uvanlig å vektlegge når de ønsker en ny periode. Det er stadig fokus på de negative sidene ved Kongresspartiet, og de saker de ignorerte. Dette er i tråd med de erfaringer jeg har fra valgkampanjer i Norge, hvor de ulike partiene bruker store ressurser på å tale nedlatende om hverandre.

BJP bruker også mye tid på å fortelle om hvor urettferdig de over lang tid har blitt behandlet av Kongresspartiet og deres tilhengere. Dette særlig i forhold til Hindutva, og hvor saken ble dratt helt opp til Høyesterett for å komme fram til at dette ikke er et negativt ladet begrep. De beskriver seg selv som de uskyldige, som stadig får skylden for volden forårsaket av andre grupper som assosierer seg selv med den hindunasjonalistiske organisasjonen. I kontrast til dette blir Kongresspartiet presentert også her som den store fienden, men det nevnes ikke at også muslimene blir sett på denne måten i deres andre tekster som jeg har presentert i kapittel 3.

I valgprogrammet fra 1998 er det lagt noe vekt på deres ideologi og filosofi, Hindutva og Integrerende Humanisme. Men i teksten fra 2004 finner man det ikke igjen, og jeg regner med det er, som nevnt tidligere, på grunn av at de andre partiene i deres koalisjonsregjering la press på BJP for å dempe dette. De gikk altså bort fra det som skulle være ryggraden til partiet og grunnen til deres opprettelse for å tilfredsstille kravene fra de andre medlemmene i regjeringen. Det som skjedde etter dette programmet i 2004 var at de tapte valget, og en kan spørre seg selv om det kanskje var delvis på grunn av dette.

I BJP Today finner vi både svar på kritikk fra andre partier og personer, og kritikk av andres politikk. Men det ser også ut til at kritikk fra andre deler innen organisasjonen er viktig å svare på for BJP, særlig siden det den siste tiden har vært mye kritikk av BJP for deres mangel på nasjonalistisk politikk. Indre stridigheter innad partiet har også fått mye plass, hvor det ser ut til at enkelt personer får plass til å svare for seg selv og å forsvare sine stillinger til enkelte tema. Også oppdateringer og referater fra møter fra de ulike delene av BJP har sine faste sider, hvor hendelser, aktiviteter og utviklinger i gitte områder står på planen. I hver utgave figurerer også artikler om personer som har vært viktige for Sangh parivar, og utviklingen av organisasjonen. Det ser ut til at dette er viktig for å opprettholde de nasjonalistiske følelsene og ideologien som er vesentlig for å holde på medlemmene i partiet og velgerne. Den personen som har skrevet de fleste av artiklene jeg har tatt opp her står bare referert til som ” deres spesielle korrespondent”.

Kapittel 5. Nasjonalisme, myter og symboler.

Nasjonalisme finner man i en eller annen form i hele verden, og Jyoti Puri har i sin bok *Encountering Nationalism* fra 2004 gitt en beskrivelse på hvordan han har delt inn de ulike formene. Den formen vi finner i India kan ses på som religiøs nasjonalisme, kulturell nasjonalisme og/eller fundamentalistisk nasjonalisme. Dette selv om de selv mener at det ikke er religion men region som er den dominerende faktoren. Denne regionen er da India som definert av landegrensene, og ikke religion som det finnes så mange forskjellige av i landet. Religiøse nasjonalismer gjør at et folk som ikke har stort annet til felles kan ha noe å samles over, og religion kan være en stor inspirasjonskilde til nasjonalistiske bevegelser. På grunn av dette har slik nasjonalisme også blitt knyttet til fundamentalisme. Når det kommer til fundamentalisme har de fleste grupper innen den hindunasjonalistiske organisasjonen blitt anklaget for å være det, da spesielt VHP og RSS. Noen religiøse nasjonalismer bruker religiøse symboler, tolkninger og religiøs rettferdiggjøring for å legitimere sin sak. Fundamentalistiske nasjonalismer plasserer noen menneskegrupper utenfor deres nasjonalisme, og kan dermed bli farlige for de gruppene. I dette tilfellet vil det da være grupper som ikke har den samme trosretning som den nasjonalistiske bevegelsen (Puri 2004:192-204). Men når det kommer til den hindunasjonalistiske bevegelsen sier deres ideologi Hindutva at en hindu er en som bor mellom Indus og havene, og ser på India som sitt moderland. Denne tenkningen har fått mye kritikk for sin forvirrende tolkning av en hindu. Og BJP sier at alle i grunn er hinduer, og må dermed rette seg etter hinduistiske leveregler. Men de har også gitt muslimene i landet egne en rekke egne rettigheter, mest sannsynlig for å blidgjøre dem politisk og å sikre noen stemmer fra den muslimske befolkningen.

Selv mener den hindunasjonalistiske organisasjonen at de driver en kulturell nasjonalisme (<http://www.bjp.org/manifes/chap2.htm>). Jeg vil mene når det kommer til hindunasjonalismen spesifikt at det ser ut som om blanding mellom disse nasjonalismene Jyoti Puri nevner i sin bok. Noen deler av organisasjonen er ganske fundamentalistiske i sin sak som RSS og VHP, mens andre mer er rettet mot den politiske delen og hvordan de skal kunne overleve som politiskparti. BJP har i mange år nå fått klager fra andre deler av organisasjonen på at de har sklidd bort fra den grunnleggende ideologien om Hindutva og blitt mer liberale i forhold til det budskap det var meningen de skulle spre til folket (Bhatt 2001:177). Det har i denne debatten vært meget motstridige meninger, både fra forskere som har studert temaet og fra

den hindunasjonalistiske organisasjonen. Organisasjonen, da spesielt RSS, mener det er for lite Hindutva i BJPs politikk. Noen forskere mener at det er på grensen til fundamentalisme, som for eksempel Puri som skriver inn hele den hindunasjonalistiske bevegelsen som fundamentalistisk. Andre mener det er en stor forskjell på nasjonalpolitikk og statpolitikk når det kommer til BJPs bruk av Hindutva i politikken, dette synet kommer for det meste fra indiske akademikere som forsker på politikk. I følge Chetan Bhatt i hans bok *Hindu Nationalism, origins, ideologies and moderen myths* fra 2001 har også vært noen forskjeller på den ideologi orienterte politikken til partiet alt ettersom hvem som har vært dets president i en gitt periode. Når Advani var president i BJP hadde han en åpen Hindutva posisjon mot slutten av 1980-tallet, og tok også til partiet filosofien om "Integral Humanism" i 1985 (Bhatt 2001:170). Denne åpenheten førte også til at de ulike gruppene innad i organisasjonen kunne tolke Hindutva på sin måte. I 1996 endret BJP sin politikk noe, da Vajpayee tok over ledelsen i partiet igjen, dette i forhold til Hindutva og hva Savarkar hadde ment om hvem som virkelig var hinduer. Dette India som strakte seg fra Indus til havene, og dermed inkluderte både kristne og muslimer samt alle religioner de mente hadde sprunget ut av Hinduismen. De skulle se på India som sitt hellige moderland i henhold til Savarkars definisjon av en hindu. Mange mente dette førte til en ambivalent holdning fra BJPs side, hvor de mente at alle mennesker som tilhørte hvilken som helst trosretning måtte se på sitt land som hellig. Dette samtidig som partiet påsto at de er for sekularisering, som i de fleste tilfeller er det motsatte av en nasjon basert på religion. Da BJP gikk inn i regjering sammen med mange mindre parter som NDA, fikk de beskjed om å liberalisere sin Hindutva politikk ytterligere. Man finner derfor lite spor av det i deres agenda fra 1999, til forskjell fra den planen de hadde før de vant valget i 1998 (Bhatt 2001:173-4). Som politisk parti med makt måtte altså BJP gå bort fra den grunnleggende ideologien som er årsaken til partiets eksistens. Og som del av en koalisjonsregjering måtte de ta en del valg som Sangh parivar var meget uenige i, blant annet en rekke økonomiske reformer på begynnelsen av 2000-tallet. Men en regjering med et flertall til BJP kan være en trussel mot Indias utvikling, dette særlig når det kommer til demokratiet, og de mange religiøse minoritetene som lever i landet. BJP selv mener de tar vare på rettighetene til alle innbyggerne, men ikke uten forbehold (Bhatt 2001:177).

Når det kommer til BJPs nasjonalisme har de altså liberalisert sin Hindutva politikk noe, men nasjonalismen henger igjen. Som alle politiske partier som vil komme til makta igjen har de rettet sin politikk mot de tema som er aktuelle i samfunnet, men BJP holder også på de samme

sakene de har sagt hele tiden skal være deres hjertesaker. Disse sakene er også knyttet til de symbolene og mytene som har vært brukt aktivt innen den hindunasjonalistiske organisasjonen siden dens opprinnelse.

5.1 Nasjonalismens bruk av symboler og myter

De fleste symboler og myter som kan knyttes til en nasjon kan brukes innen nasjonalisme. Dette som flagget, nasjonalsangen, opprinneshistorier, kriger og religion. Også i Norge finner vi tider i historien da vi var svært nasjonalistiske i vår tro på landet vårt. Da særlig i forbindelse med løsrivelsen fra Danmark og Sverige, og da vår egen nasjonalsang ble skrevet med alle de heroiske historiene som kan vise vårt land fra det stolteste øyeblikk. Nasjonalisme er ute etter å bruke de ting og historier vi er mest stolte av å kunne assosieres med i en nasjon. Dette er som regel de ting og historier som opp gjennom tidene har blitt til symboler og myter i en nasjon, og som vekker nasjonalistiske og patriotiske følelser hos en gitt innbygger. I et stort land som India med en kultur som kan dateres lengre tilbake enn de fleste andre kulturer, og som enda eksisterer i dag. Også som et land som opprettholder sin polyteisme og fyldige panteon, vil det eksistere veldig mange myter og symboler knyttet til disse guddommelighetene, og de mange hellige stedene som finnes i India. Det kan se ut som at alle religioner i verden har et sted i India som er hellige for dem på en eller annen måte, men at hinduismen er den største på alle måter er det ingen tvil om. Noen av disse hellige stedene ser også ut til å være de samme for mange av de ulike trosretningene, som vi ser i Ayodhya saken. Dette stedet er hellig for både hinduene og muslimene, men en kan også tenke om muslimene bygde denne moskeen på akkurat dette stedet fordi det sto et tempel der fra før og fordi stedet har den historien det har. Jeg skal komme tilbake til den historien senere i oppgaven.

Nasjonalismen vil søke å bruke de symboler og myter som ligger nærmest det folket de ønsker å fenge, de som legger stor vekt på helter og hendelser som på en eller annen måte er signifikante i forhold til det budskap de ønsker å gi. Jeg skal nå ta for meg de ulike symbolene og mytene hindunasjonalismen bruker i sin hindunasjonalistiske politikk.

5.2 BJPs symbol- og mytebruk

BJP bruker aktivt det indiske flagget, lotusblomsten og nasjonalsangen til sin fordel i sin politikk. På logoen til BJP ser vi lotusblomsten som deres parti symbol. Denne blomsten (padma) er i følge *A popular dictionary of Hinduism* skrevet av Karel Werner i 1994, et symbol på renhet, den måten den strekker seg opp på og blomstrer har også blitt et symbol på menneskets utvikling helt fram til den spirituelle opplystheten. Den har sine røtter i gjørme, gror gjennom vann, og blomstrer mot solen, og ses som et symbol for menneskets utvikling fra grunnen av hans lavere instinkter og forurensningen av det samsariske liv til han når spirituell opplysthet. Denne blomsten har også blitt brukt som et uttrykk for kroppens chakras, men bare for det 7. senter, sentret for opplysthet, på toppen eller over skallen (Werner 1994:116).

5.2.1 Flagget

Det indiske flagget skal ha fargene grønn, hvit og safran, som er den oransje fargen, og med charkha (rokken) hjulet i blått i midten av det hvite. Det har kommet mange tolkninger ut av oppsettet til det indiske flagget. Da frihetskampen startet begynte kjemperne å tenke på hva de ville ha til sitt nasjonale

symbol. Det første forslaget var at det skulle være grønt og rødt, og en charkha på det røde. Dette skulle symbolisere muslimen og hinduene, men da Mahatma Gandhi så flagget var han ikke fornøyd og mente alle de andre trosretningene burde bli representert og innførte den hvite delen. Dette ble da innført som det første flagget til Kongress partiet, med hvitt øverst, grønt i midten og rødt nederst. Men Kongress partiet var ikke fornøyd med tolkningene til fargene. En gruppe som besto av frihetsforkjempere kom da med forslaget som er kjent i dag., bare med en chakra i midten i stedet for en charkha. En tolkning er at de ulike fargene symboliserer de ulike trosretningene i landet, grønt for Islam, safran for hinduene og hvitt for alle de andre. Denne gruppens meninger om fargene var at safran sto for mot og ofring, det hvite for sannhet og renhet, det grønne for fred og fremgang, det nye chakra hjulet, Ashok

Chakra, sto for reglene om dharma som var rettferdighet, ikke religion. Som man har sett i filmer om Gandhi satt han ofte ved rokken og spant ull, og han var dermed ikke glad for at den ble byttet med chakra hjulet. Han godtok derimot forklaringen på byttet og talte om de universelle verdiene ved å opprettholde sannheten og den rett vei. (rediff.com/news/2004/sep/15spec2.htm)

5.2.2 Nasjonalsangen

Det andre nasjonalsymbolet BJP setter sin stolthet til er nasjonalsangen, Vande Mataram. Her klipt ut direkte fra linken på hjemmesiden, hvor man også kan få den med lyd til. Over dette klippet finner man det indiske flagget som om det flagrer i vinden, og fargene er safran, hvitt og grønt, som også er de eneste fargene som er gjennomgående på hele hjemmesiden til BJP (bjp.org, under linken Vande Mataram).

Sujalam , Sufalam, Malayj Sheetalam,

Sasyashyamalam, Mataram !

Shubhrajyotsna Pulakitayaminim,

Pullakusumita Drumadal Shobhinim,

Suhasinim, Sumadhur Bhashinim,

Sukhadam, Vardam, Mataram !

*(Composed by Bankim Chandra
Chtopadhyaya and Chatterjee)*

I bow to thee, Mother,
richly-watered, richly-fruited,
cool with the winds of the south,
dark with the crops of the
harvests, the Mother!
Her nights rejoicing in the glory of
the
moonlight,
her lands clothed beautifully with
her trees in flowering bloom,
sweet of laughter, sweet
of speech,
the Mother, giver of boons,
giver of bliss.

*(The English translation of the
stanza rendered by Sri Aurobindo)*

Som en kan se er denne oversatt av Aurobindo, som hindunasjonalismen ser på som en av sine egne kjempere. Denne sangen, eller diktet, ble skrevet av Mahamantra Bankimchandra i 1875, og ble publisert i boken Anandmath. Senne teksten er egentlig på flere vers, men det er bare de to første som er godkjent som nasjonalsangen mest sannsynlig fordi muslimene i

landet fant denne teksten meget negativ mot dem. Muslimene i landet fortsatte å protestere mot denne sangen, og fikk til slutt lov til å synge noen strofer fra koranen på deres språk Urdu av Kongresspartiet i 1940-årene. Ordene Vande Mataram ble brukt mye av frihetsforkjemperne tidlig på 1900-tallet, dette særlig i Bengal. De britiske koloniherrne likte dette svært dårlig, og gjorde det slik at disse to ordene ble forbudt å ytre. Dette førte til at disse ble kjent over nesten hele India på kort tid, og ble fort en nasjonal strofe kjent for frihetsforkjemperne (sanatan.org/en/vandemataram/index.html).

5.2.3 Kubeskyttelsen

En annen sak det er velkjent at hindunasjonalismen jobbet hardt for å få gjennomført er forbudet mot å slakte kyr, dette gjennom kubeskyttelsesbevegelsen. Denne

bevegelsen ble startet lenge før uavhengigheten fra britene, og ble brukt på en ganske grov måte for å mobilisere folket. Dette førte til store opprør mellom hinduer og muslimer, da muslimene har en festival hvor de ofrer krøtter, Baqr-Id festivalen. Denne bevegelsen fikk da en negativ assosiasjon over seg, og feilet i sin strategi om å få støtte fra hele landet. Støtten kom for det meste fra nord, men det gjelder også for det meste at støtten

til hindunasjonalismen generelt. De klarte derimot å få kubeskyttelse inn i den indiske grunnloven, men bare hvis en tolker denne loven på den måten. Det vil si at kuselakting er generelt ulovlig, men ikke overalt. Selv om kua er et hellig symbol i India, har denne lange debatten ført til at den har fått en ambivalent betydning. På den ene siden som en økonomisk

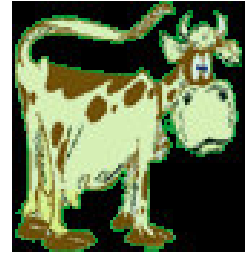
gode til folket, og på den andre siden som hellig nasjonalt symbol, gjerne også i den rekkefølgen jeg skriver det i (O'Toole s.84-104 i A. Copley; Hinduism in Public and Private 2003). I symbolsk betydning blir kua sett på som moder jord, og selv tidligere enn hinduismen ble kua sett på som symbolet for den store Moder Aditi, som er en av de eldste vediske gudene. Hun representerer her det ubegrensede av det transcendentet, hun er også moren til alle vesener og dronningen av den evige lov. Vi vil også finne oxen som ridedyret til Shiva, Nandi er på de fleste bilder og illustrasjoner av denne guden. Dette har ført til at overalt i India kan man se kua vandre fritt i gatene i byene (Werner 1994:22-23,54).

Mothercow.org er en hjemmeside som jobber med informasjon og nyheter innen kubeskyttelse i India. Artikkene som blir publisert her er både politisk rettet, som oppdateringer om hva som skjer på den politiske fronten når det gjelder saken om kuskakting. Og at de også knytter denne saken til dyreskyttelses grupper som for eksempel PETA (People for the Ethical Treatment of Animals). En artikkel på denne hjemmesiden tar for seg saken om kuskaktingen, og hevder det finnes mange slakterier i landet, også i de stater hvor det er helt forbudt. De mener også at store mengder kyr blir fraktet over grensene til Bangladesh for å slaktes. Denne artikkelen nevner at BJP jobber for at det skal bli ulovlig å slakte kyr over hele India, men at myndighetene da må begynne å ta problemet på alvor og overvåke industrien. Deres jobb er å opplyse folket og politikerne om hva som skjer, og hvordan problemet kan løses (<http://www.mothercow.org/oxen/cow-slaughter-ban.html>).

En annen artikkel jeg fant interessant er en som heter *Why "Mother Cow"*, skrevet av Panna Lall Mundhra (<http://www.mothercow.org/oxen/why-mother-cow.html>). De skriver her at Indias høyesterett har uttalt at kyr ikke skal slaktes i religionens navn, noe som nettopp skjer under muslimenes Baqr-Id festival. Man kan da bare håpe at myndighetene vil gå inn for å redde kyrne som blir slaktet på denne måten, i navnet på religion. De fortsetter så med en redegjørelse for hvorfor kua er god å ha, ikke bare at den i følge noen skrifter er hellig på grunn av at den er Moderen. Men fordi den er mor fordi den gir melk som er sunnere og inneholder mindre farlige miljøgifter enn andre dyr som kan melkes. Melken inneholder også i stadier mer fett, og de legger opp en liste for hvem den er god for i de ulike stadiene. At kua også gir melk som ifølge Ayurvedisk medisin kan kurere sykdommer er også et godt utgangspunkt for å forby slakting av kyr, og til og med deres avfall er bra for bøndene som

gjødseL. Det vil si at alt som kommer fra en ku kan brukes som et gode for alle mennesker i India, og dette gjelder også flere av husholdningsdyrene som bøffelen, hesten og eselet.

Førsteintrykket når man ser på denne hjemmesiden mothercow.org er ikke særlig positiv. Den inneholder mange bilder av kyr og tegninger av kyr, som ser ut til at det skal sette et humoristisk preg på siden. Dette er da ikke særlig heldig i og med at innholdet ellers er ganske alvorlig i forhold til kubeskyttelse. At disse tegningene viser til at kua er uskyldig og søt med et spørrende uttrykk får en kanskje til å føle sympati med kua, men ikke på en alvorlig måte som de krever for å opplyse mennesker om at dette er en viktig sak for dem. Ved første øyenkast ser det ut til å være en smule ironi over saken om å forby kusalakting.

5.2.4 Ram Janmabhoomi

Ram Janmabhoomi er navnet på bevegelsen som ble startet av hindunasjonalismen for å få muslimen til å gi fra seg deres hellige grunn med Babri Masjid moskeen i Ayodhya. Det har

kommer frem flere årsaker til at denne moskeen måtte rives, og et nytt Ramatempel bygges. I symbolsk betydning fordi det tidligere hadde vært et Ramatempel på plassen, og Ayodhya var Ramas fødeby. Denne byen er en av de syv hellige byene innen hinduismen, og har også et tempel til guden Hanuman (Werner 1994:39). Av historisk og følelsesmessig betydning fordi det alltid ville minnes om en tid da hinduene var okkuperte av muslimene og ble behandlet som slaver. BJP sier at Rama ligger i kjernen til indisk bevissthet, og at de derfor skal få bygd et nytt Rama tempel i Ayodhya uansett hvilke lover og regler de må finne for å få dette gjort (<http://www.bjp.org/manifes/chap2.htm>). BJP har hatt denne saken som en av sine kjernesaker siden 1989, før moskeen ble revet, og mente de kunne komme til en avtale med muslimene i området på en fredelig måte. Da moskeen ble revet i 1992 hevdet, som nevnt tidligere, BJP at det ikke var på denne måten de ønsket at det skulle bli til. I en presse uttalelse fra 2003 (http://www.bjp.org/NEM/July_1803b.htm), skriver de at de fortsatt vil søke å løse denne saken på en fredelig måte, gjerne ved å gå rettens vei slik at muslimene må gi fra seg stedet. Også etter de gikk inn i NDA koalisjonen ønsket de en ende på denne saken gjennom samtaler med muslimene, selv om det ikke fikk plass i deres valgprogram er det en viktig del av BJPs agenda. De ønsker gjennom denne artikkelen at resten av deres koalisjon og Kongresspartiet skal støtte denne saken, slik at de kan gå inn for ”kommunal harmoni og nasjonal integrasjon”. At denne saken har blitt stått urørt så lenge har ifølge BJP ført til spenninger mellom de to samfunnene, hinduene og muslimene i landet. Derfor vil alle tjene på at denne saken blir løst så fort som mulig, og at hele befolkningen må hjelpe til for å få det gjort (http://www.bjp.org/NEM/July_1803b.htm).

Det finnes svært mange hjemmesider som kan knyttes til hindunasjonalismen, og også denne saken har sin egen på <http://www.ayodhya.com/>. På denne siden finner man alt av opplysninger om dette stedet, med bilder, historie og framtidsplaner. Det som sto fram for meg på denne siden var en link som knyttes til at det faktisk bygges et nytt

Ramatempel (<http://www.ayodhya.com/ayotemplet.jsp?sno=39>). Vi får her se planene over det nye templet og den personen som har bygd en miniatyirutgave av denne. Denne teksten sier at det skal bygges et nytt tempel om rundt to år om BJP er i regjering eller ikke, at dette templet er under konstruksjon i Rajasthan på det tidspunkt dette er skrevet på.

Denne saken er altså en av kjernesakene til BJP og et betent tema for den hinduistiske befolkningen både i Ayodhya og i andre deler av landet. Denne saken har en symbolsk og en mytisk betydning for folket som vil at dette Ramatemplet skal gjenoppstå, og som vil at de siste negative følelsene etter en okkupasjonstid skal bli borte. Dette ble også til en politisk sak da BJP som politisk parti tok den med i sin politiske agenda, og fortsetter å kjempe for at det skal bli satt opp et nytt tempel på plassen gjennom politiske instanser.

5.2.5 Andre observasjoner ved bjp.org

Andre steder på denne startsidene, gjerne i ganske store fonter, finner man de linkene jeg har presentert ovenfor. I tillegg har de satt opp en link hvor man kan laste ned forsider til sin egen datamaskin, under linken ”Screensavers”. Disse er alt fra parti logoen til dikt skrevet av Vajpayee og den tidligere indiske presidenten. Også bilder med linker til de øverste lederne tilknyttet deres profiler finner man her. Fargene til denne siden er satt til de samme fargene som er i det indiske flagget, safran, hvitt og grønt, med navnet til partiet i skarp rød. Det som slo meg mest er at hvis en slår opp på denne hjemmesiden med en bærbar PC, eller de nye flatskjermene som har kommet de siste årene, og beveger skjermen litt framover, vil en se at hele forsiden er dekket av lotusblomsten.

5.3 Religiøse symboler knyttet til Hindutva

På forsiden til Savarkars bok *Hindutva. Who is a Hindu?*, har de illustrert OM tegnet med svastika lagt over (2003 utgaven). Begge disse tegnene er kjente symboler innen hinduismen, og også andre trosretninger har tatt dem til seg. Disse symbolene forekommer ikke på BJPs hjemmeside, og de taler heller ikke om dem. Dette selv om det er disse som er mest kjent i verden for øvrig. Tegnene er ikke helt like, da Hitler snudde litt på tegnet. I India er svastika (bildet) et symbol som bringer lykke, og kan fra sanskrit tolkes til ”godt værende” eller ”god eksistens”. Den blir assosiert med en kult til Vishnu, og når den blir malt på dørene og foran husene på veien for å skremme bort det onde øye (Werner 1994:147).

OM tegnet eller lyden er kanskje mest kjent som et symbol innen Buddhismen, og andre nyreligiøse retninger som låner ulike symboler fra de tradisjoner de ønsker. Dette tegnet kommer fra det hellige mantra pranava, og blir sett på som den evige lyd.

Dette mantra symboliserer den tidløse transcendenten, i sine tre deler representerer det begynnelsen, varighet og oppløsningen av universet og står derfor også for de tre gudene, Brahma, Vishnu og Shiva, omtalt som Trimurti innen hinduismen (Werner 1994:116). Dette tegnet blir også tegnet på dører og gater utenfor husene i India.

Selv om BJP hevder sin lojalitet til Hindutva kan det sikkert være flere forklaringer på at de ikke bruker disse symbolene selv. Den ene kan være svastikaens tilknytning til nazismen, og at BJP som politisk parti som forsøker å få India til et respektert land også internasjonalt, ikke vil at partiet skal assosieres med denne bruke av symbolet. Selv om svastiken ble litt dreid på ved nazismens bruk (bildet), ga de symbolet en svært negativ

betydning for hele verden. Ellers er svastika et symbol som brukes meget ofte i det indiske samfunnet, både på dører, gater, tempel og klistremerker som blir solgt på markedene. OM tegnet er hyppig brukt i min versjon av Savarkars bok, og kan dermed knyttes til Hindutva, men er ikke så ofte å finne ellers i det indiske samfunnet sammenlignet med svastika. Dette mantra som OM er en del av blir oftere knyttet til buddhistiske munkere og nyreligiøse retninger som bruker dette i sin meditasjon.

Kapittel 6. Avslutning

De fleste som har forsket og skrevet om dette temaet kommer fra India, og jeg har lagt merke til at de fleste har en svært negativ holdning til den hindunasjonalistiske bevegelsen og BJP. Dette mener jeg vil prege forståelsen til leserne som interesserer seg for denne spesielle formen for politikk. BJP har uten tvil gjort mange gode politiske valg til fordel for sin nasjon, og har hjulpet India på god vei til et fullt utviklet land, som er deres ønske. Dette sørlig i forhold til de mange økonomiske reformene de innførte da BJP kom til makten i 1998. Men det er ikke dette denne oppgaven dreier seg om, og det har til tider vært vanskelig å holde seg nøytral til informasjonen BJP har på sin hjemmeside. Når det kommer til politikk er det vel ikke meningen at man skal kunne holde seg nøytral, da poenget er å tilfredsstille så mange mennesker som mulig for å få en stor velgerbase.

Den hindunasjonalistiske bevegelsen har i århundrer kjempet for en uavhengig Hindustat. I første omgang for å frigjøre nasjonen fra det britiske koloniherrdømmet, og tiden etter for en nasjon dominert av hinduer og styrt etter hinduistiske prinsipper. Savarkars ideologi om Hindutva skal være den bærende filosofi til bevegelsen som fram til i dag har blitt en meget stor organisasjon. Denne organisasjonen består av mange undergrupper som jobber for en Hindustat i de ulike delene av samfunnet. Da de på midten av 1900-tallet fant ut at de måtte ha en politisk del i organisasjonen for å kunne påvirke landets utvikling også på den måten. Det politiske partiet Bhatatiya Jana Sangh ble etablert for å starte den politiske delen av hindunasjonalismen, men etter mye indre stridigheter og at deres partnere i en koalisjon ikke var særlig samarbeidsvillige ble partiet oppløst. Daværende leder Vajpayee tok med seg de hindunasjonalistiske lederne og etablerte det politiske partiet Bharatiya Janata Party (BJP) i 1981, dette betydde en oppsving i partiets popularitet blant befolkningen og innflytelse på hvordan utviklingen i India skal gå. BJP er i dag ett av de største politiske partiene i India, verdens største demokrati. De har oppgjennom årene hatt regjeringsmakten med koalisjonsregjeringen NDA, og vært lederne av opposisjonen når Kongresspartiet har hatt regjeringen. Deres politikk blir presentert på deres hjemmeside bjp.org på internett, og det er denne hjemmesiden jeg har sett på i denne oppgaven.

Alle tekstene på denne hjemmesiden er skrevet på et svært nasjonalistisk språk, de legger vekt på selvfølelsen til alle indere og spiller på at India har vært okkupert av andre nasjoner nesten hele tiden fram til deres frigjørelse i 1947. I tillegg til denne språkbruken er tekstene sterkt

preget av en "vi og de andre" holdning. Dette på to måter alt ettersom hva teksten handler om. De første tekstene jeg har presentert i denne oppgaven om hindunasjonalismens oppkomst og historie har denne holdningen hvor de bruker hinduer mot muslimer. Disse tekstene setter disse to folkegruppene opp mot hverandre, og forklarer det med at India tidligere har vært okkupert av muslimer og at dette var en svært vond tid for inderne. Muslimene blir her sett på som fienden, som i flere hundre år har invadert deres dyrebare nasjon, misbrukt den og tatt bort hellige steder og gjort dem til sine egne. At muslimene brukte hinduene som slaver har også blitt brukt som forsterkningsmiddel for å vekke hat blant hinduene. Den hindunasjonalistiske bevegelsen har gått i bresjen for flere handlinger som har ført til voldelige konfrontasjoner mellom hinduer og muslimer. Dette blant annet da tusenvis av hinduer møttes for å rive ned Babri Masjid moskeen i Ayodhya i 1992. Også når det kommer til kubeskyttelsesbevegelsen har det blitt oppfordret til voldelige handlinger, dette på grunn av at muslimene har et ritual som krever slakting av kyr. Denne holdningen om "vi og de andre" når det kommer til muslimene eksisterer enda i dag, og av og til så blomstrer konfrontasjoner mellom hinduer og muslimer opp igjen og fører til opprør. Dette selv om den hindunasjonalistiske bevegelsen hevder at deres ideologi er at alle trosretninger skal behandles likt.

Den andre måten denne hjemmesiden presenterer deres "vi og de andre" holdning finner man når man ser på de tekstene som går på deres politikk og politiske rivalisering. Her er det Kongresspartiet som blir presentert som de andre, fienden. I disse tekstene finner man lange utredelser om hvor korrupte Kongresspartiet er, og hvor lett de lar seg selge for å kunne beholde regjeringmakten. Dette særlig når det kommer til den saken hvor de ga særegne rettigheter til muslimene i landet for å få flere stemmer ved valget som var nært forestående på den tiden dette skjedde. Kongresspartiet blir i disse tekstene presentert som fienden i den sammenheng at de til enhver tid avviser BJP som politisk parti og som en nødvendig opposisjon, deres ideologi blir stadig kommentert som sekterisk og farlig, og ikke minst at de har forsøkt å dolke BJP og deres organisasjon i ryggen ved svært mange anledninger. Den hendelsen som ligger nærmest for den hindunasjonalistiske bevegelsen i denne sammenhengen er da Indira Gandhi erklærte unntakstilstand i India i 1975, som førte til at mange av lederne innen organisasjonen ble arresterte, og RSS ble forbudt. Dette viser seg i det at BJP har satt opp en egen Anti-Emergency Day, hvor de holder taler om hva som skjedde og hyller seg selv og bevegelsen at de klarte å motstå dette forsøket fra regjeringen.

Denne hendelsen førte bare til at de ble sterkere og større, og at de et kort øyeblikk fikk regjeringsmakten da denne unntakstilstanden ble opphevet.

En annen sak når det kommer til å presentere Kongresspartiet som fienden er at BJP og de som er forfattere på deres hjemmeside ofte uttrykker sin frustrasjon over deres ambivalente politikk. Dette er en ambivalent holdning i seg selv, da BJP også i stor grad er preget av dette. Dette særlig når det kommer til deres ”vi og de andre” holdning til muslimene og andre minoriteter i landet. I deres ideologi om Hindutva og Integrerende Humanisme hevder de stadig at alle trosretninger er velkomne i India, og at de er svært tolerante til mennesker med ulike religiøse overbevisninger. Dette så lenge disse andre vil rette seg etter hinduenes levesett, tradisjoner og kultur. Som egentlig vil si at de ikke er så tolerante som de påstår de er, eller at alle trosretninger er velkomne når de da må rette seg etter majoritetens trosretning. Dette er en form for majoritets vs. minoritets politikk som er lett gjenkjennelig i tekstene på denne hjemmesiden.

BJP har de siste tiårene fått mye kritikk fra deres egen organisasjon om at de har mistet mye av ideologien som er en av de grunnleggende elementene ved hele den hindunasjonalistiske bevegelsen. Denne kritikken går ut på at da BJP gikk inn i NDA koalisjonen har mye av Hindutva filosofien blitt borte fra deres politikk. Dette finner man igjen når man sammenligner valgprogrammene som jeg har sett på i denne oppgaven. I programmet fra 2004 finner man ikke igjen like mye om Hindutva som man gjør i teksten fra 1998. Etter min mening så må man kunne inngå kompromiss med sine samarbeidspartnere i en koalisjonsregjering, og hvis en del av denne koalisjonen hevder at en stor fokus på denne ideologien kan være skadelige for hele koalisjonen, så må det være mulig å fire litt på kravene. Det jeg dermed finner interessant i disse tekstene er at BJP til stadig hevder at de skal gå tilbake til den planen de en gang hadde om en Hindustat, men at det ikke ser ut til at de har tenkt å aktivisere disse planene. Det ser ut til at de ikke kommer noen særlig vei med å bygge et nytt Ramatempel på plassen i Ayodhya selv om dette har vært på deres agenda i snart 10 år. Jeg vil dermed påstå at BJPs hindunasjonalistiske politikk har stagnert de siste årene, dette selv om det ofte dukker opp artikler og intervjuer med lederne til partiet om Hindutva. Hvor de selv hevder at deres politikk bærer preg av denne ideologien og dens budskap, og at de vil gå tilbake til den. Kanskje dette er et bevis på at religion ikke kan kombineres med politikk på denne måten, de kaller det for sin egen form for sekularisering og

at de ønsker en Hindustat hvor deres gamle tradisjon skal være de ledende prinsippene. Da spesielt i et land som er så sulten på utvikling som India.

6.1 Andre hjemmesider knyttet til den hindunasjonalistiske bevegelsen

Det finnes svært mange hjemmesider som kan knyttes til denne bevegelsen. Om alle er godkjente som grupper de vil assosieres med er en annen sak, da BJP har uttalt at alle grupper som fører hindunasjonalismen i negativt søkelys ikke er deres venner. Etter min mening vil det da også si at noen av de grunnleggende organisasjonene som tilhører bevegelsen ikke er partiets venner. Dette som for eksempel RSS og VHP, de har et rykte for å motivere til vold blant hinduene og gir ikke et særlig positivt inntrykk til mennesker utenfor bevegelsen. Sett bort fra de hjemmesidene jeg har nevnt i oppgaven er dette flere som kan assosieres til bevegelsen; <http://hindutva.org/>, <http://www.hinduweb.org/>, <http://www.shivsena.org/>, <http://www.vhp.org/>, <http://hvk.org/hvk/>, <http://www.hindusarise.com/>, <http://www.hinduhumanrights.org/>, og <http://www.hindurashtra.org/>. En annen hjemmeside jeg mener er verdt å merke seg i denne sammenhengen er denne som handler om Hindutvas soldater, <http://www.geocities.com/CapitolHill/Senate/7153/soh.html?mipyh8.html&2>. Det finnes som sagt svært mange liknende sider, og det er ikke plass til å ramse opp alle her, men hvis man interesserer seg for temaet er det verdt å sette seg ned å søke på internett med søkeord knyttet til den hindunasjonalistiske bevegelsen.

Kapittel 7. Appendiks

A.

BJP TODAY

March 1--15, 2005 - Vol. 24, No. 6

Humanism, Viewed Integrally

By Sudheendra Kulkarni

Post-independence India has not produced many political leaders who were also philosophers in their own right. Sadly, even those who were first-grade philosopher-politicians have not received the attention they deserve. Nowhere perhaps is this truer than in the case of Pandit Deendayal Upadhyaya, the principal organiser and guide of the Bharatiya Jana Sangh, which, in 1980, re-emerged as the Bharatiya Janata Party. The BJP continues to revere him as its ideological guru. Indeed, its constitution enshrines "Integral Humanism", his chief philosophical work, as the "basic philosophy of the party".

2005 marks the 40th anniversary of Pandit Deendayal Upadhyaya's historic four-part lecture series on 'Integral Humanism' delivered in Bombay on April 22-25, 1965.

One does not have to be a BJP supporter to realise the greatness and enduring value of this work, which is a collection of four lectures that Deendayalji delivered in Bombay on April 22-25, 1965. What strikes any unprejudiced reader of this treatise is its mind-expanding power. In a short space of 32 pages, its author illumines the vast expanse of the Bharatiya Darshan, presenting a seamless elucidation of almost all the fundamental issues that political philosophers of all times have grappled with. Its additional attraction is its simplicity. In the great tradition of Indian seers, Deendayalji's style is so unpolemical and unadorned that it is difficult to believe that it was employed by the leader of a party that per force had to work in a confrontationist ideological environment.

The obscurity that surrounds "Integral Humanism" is rather perplexing. After all, the BJP is one of the two principal poles in Indian politics today. Under the leadership of Atal Bihari Vajpayee, it also provided one of the best governments at the Centre. Still, its basic philosophy has attracted little scrutiny from academic and political circles. In mainstream media debates, "Integral Humanism" is so unfamiliar a phrase as to make one wonder whether it is a victim of deliberate black-out.

Deendayalji was a remarkable political leader, so unlike leaders of his era or the times that followed his death on February 11, 1968, in a mysterious case of murder while travelling in a train. He was more a teacher than a mass mobiliser. His leadership lay in the power of his intellect and, more so, in the strength of his ethical influence on the people around him. Ideology and idealism were inseparably woven into his personality which, like Mahatma Gandhi's, radiated sincerity.

Deendayalji's basic impulse in developing his discourse was humanistic, and not political in the narrow sense of party politics. In words that resonate with the anguish felt by every right-thinking person in the world, he writes: "Man, the highest creation of God, is losing his own identity. We must re-establish him in his rightful position, bring him the realisation of his greatness, reawaken his abilities and encourage him to exert for attaining divine heights of his latent personality."

Every philosophy carries with it the birthmarks of the times in which it originates. Since the great debate in the early decades after India's independence revolved around the theme of "capitalism vs communism", Deendayalji developed "Integral Humanism" partly as a counter to both. He presents persuasive arguments to show the pitfalls of both systems. "Both capitalism and communism have failed to account for the Integral Man, his true and complete personality and his aspirations. One considers him a mere selfish being hankering after money, having only one law, the law of fierce competition, in essence the law of jungle; whereas the other has viewed him as a feeble lifeless cog in the whole scheme of things, regulated by rigid rules, and incapable of any good unless directed. The centralisation of power, economic and political, is implied in both. Both, therefore, result in dehumanisation of man." How true, considering the global developments of the last four decades.

However, Deendayalji was anything but doctrinaire in his approach. Though a strong critic of aping the Western way of life, he accepts that "Western principles are a product of a revolution in human thought and it is not proper to ignore them". His critique of the Western political and economic thought does not call for its total rejection; it only highlights its inadequacy. Referring to "nationalism, democracy, socialism, world peace and world unity", which were the hotly debated "Big Ideas" in India and elsewhere in the 1960s, he says, "All these are good ideals. They reflect the higher aspirations of mankind." But the manner in which the West has voiced them shows that "each stands opposed to the rest in practice."

It was Deendayalji's deeply held belief that "Bharatiya Culture" (it is notable that the word "Hindu" or "Hindutva" does not appear in his treatise even once) was capable of harmonising and realising these great ideals for the common good of mankind. What was the basis of his belief? It is the "integral" approach of our culture - the "keynote of Bharatiya Sanskriti" - which views every aspect of human life not in isolation, but holistically in light of the universal and enduring principles of man, as applied to the specific conditions of each society. In contrast to the theory of class conflict (as in communism), Indian culture posits inter-dependence between various sections of society working together for the common weal of all. Similarly, rejecting notions of any inherent contradiction between the individual and society (as in capitalism), it underscores the essential concord between the two. "A flower is what it is because of its petals, and the worth of the petals lies in remaining with the flower and adding to its beauty."

The great merit of "Integral Humanism" lies in its successful attempt to deal with a problem that has defied so many political philosophers of our age: how to conceptualise a practical approach to achieve peace and harmony within the individual man and society. Deendayalji persuasively describes how the Bharatiya way of life seeks the simultaneous progress of the body, mind, intellect and soul. He also explains how a balanced observance of the four-fold responsibilities - Dharma, Artha, Kama and Moksha (the four Purusharthas or desirable human efforts) guarantees all-round development of both the individual and society.

This may sound like a restatement of the well-known principles of Indian philosophy. Some of "Integral Humanism" is indeed an inspiring elucidation of that. However, what is new in this treatise is Deendayalji's intellectually audacious leap in applying these principles for the goal of India's national resurgence. First, he resurrects, from the works

of ancient Indian rishis, two important definitional traits of nationhood (called "chiti", the nation's soul, and "virat", the power that energises the nation) which deserves to be studied in depth by today's thinkers. If understood properly, these would strengthen our national unity and provide motive force to India's emergence as an integrally Developed Nation.

Secondly, with the courage befitting a social revolutionary, Deendayalji calls for abandonment of all those customs ("untouchability, caste discrimination, dowry, neglect of women") that are symptoms of "ill-health and degeneration" of our society. ("We have taken due note of our ancient culture. But we are no archaeologists. We have no intention to become the custodians of a vast archeological museum.") Thirdly, he lays down general objectives of India's economic reconstruction which, in spite of the vast changes that have occurred in the global economic terrain in the past four decades, are still valid.

Lastly, his emphatic espousal of Dharma Rajya (which, according to him, does not connote theocratic state but only a law-governed state and duty-oriented citizenry) echoes Gandhi's concept of Ram Rajya. "Dharma (which is different from religion) sustains the nation. If Dharma is destroyed, the nation perishes." Does Dharma Rajya negate democracy? Not at all. Look how Deendayalji creatively expands the meaning of Lincoln's famous words: "In the definition of democracy as 'government of the people, by the people and for the people', of stands for independence, by stands for people's rule, and for indicates Dharma. Dharma Rajya encompasses all these concepts."

Today (Feb.11), on the death anniversary of this great Indian, who was also a firm votary of value-based politics, we would do well to study, and rededicate ourselves to, the undying ideas and ideals of Integral Humanism.

B.

NATIONAL DEMOCRATIC ALLIANCE

**An Agenda for
Development, Good Governance, Peace, and Harmony**

**Elections to the 14th Lok Sabha
April-May 2004**

Introduction

The first National Democratic Alliance Government was elected to office in 1998. It was re-elected in 1999. Under Prime Minister Shri Atal Bihari Vajpayee's visionary leadership, the NDA is seeking a renewed mandate, in the 2004 General Election, to serve the nation for another five years.

The NDA had promised to end political instability created by the Congress party's dangerous destabilizing tactics. We have done so by giving India a stable and purposive government under an able leader.

Adhering to the canons of "Coalition Dharma" mutual trust, regular consultation, consensus building, and acceptance of a common approach, the NDA has shown how a coalition can work unitedly to fulfill the people's aspirations.

We have lived up to our 1999 manifesto declaration: "The NDA is a representative of both national interests and regional aspirations the NDA is ... the mirror-image of our nation's unity in multifaceted diversity, rich pluralism, and federalism."

The NDA Government has taken India forward on all fronts during the past five years. Our common manifesto in the 1999 elections was called, "An Agenda For a Proud, Prosperous India". Today, India is more prosperous than ever before. There is greater pride, hope, and self-confidence among Indians than ever earlier. Today, India stands tall on the international stage, with greater prestige and recognition.

In five years, our country has demonstrated its ability to overcome the legacy of past problems and to embrace the opportunities of the 21st century. There is peace on the Indo-Pak border, entirely due to the Government's firm but bold efforts to enable bilateral relations to move from seemingly never-ending enmity to amity. An atmosphere has been created for resolving all outstanding issues through dialogue. This positive development is pregnant with possibilities not only for India and Pakistan, but also for the future of South Asia.

Jammu & Kashmir basks again in the sunshine of regained peace, well set now on the road to development. The holding of free and fair elections in 2002, and the commitment to a dialogue process, has generated new hope in the State. Troubled parts of the North-East are seeing fruits of the NDA Government's consistent pursuit of peace and conflict-resolution through dialogue. The NDA Government is now

resolving the problems left in these regions as legacies of long Congress misrule.

We have finally left behind our years of stagnation and slow economic growth that marked most of the first fifty years of our independence. A GDP growth rate of 8%, which our opponents had cynically derided as "Mungeri Lal ke haseen sapne", has become real and will be exceeded, despite the country having faced a string of natural calamities. Last year, our efficient and effective management, of severe drought situation in fourteen States, was without precedent. Prices of essential commodities remain under control.

Agricultural production will surpass all previous records. Our forex reserves exceed the \$ 110 billion mark.

Many areas of India's manufacturing sector, earlier written off by critics, have now attained global competitiveness. The past five years have not only brought pride to the "Made in India" label, but have also made "Served from India" the first choice of global companies. This sunrise sector has generated new employment. This new offshoot of the Knowledge Economy complements India's globally recognized strengths in software exports, which have grown more than five times in the last five years to cross Rs. 48,000 crore.

Poor and inadequate infrastructure, which was the debilitating legacy of the Congress years, has been replaced by a world-class infrastructure for India, built by Indians, in India. We have set in motion what the Prime Minister has aptly termed as a "Connectivity Revolution". Telecom connectivity, Internet connectivity, highway connectivity, and rural roads connectivity are just the initial, visible successes of this revolution. We are determined to replicate these successes in other critical areas of infrastructure power, railways, airports, ports, irrigation, etc. where bottlenecks have severely constrained economic growth and employment generation.

The past five years has seen a huge boom in housing construction. We have over-fulfilled our promise, made in 1999, of facilitating construction of twenty lakh new houses each year. We take pride in the fact that the Vajpayee Government built more houses for the rural poor under the Indira Awaas Yojana in the last five years than the Congress or Congress-supported governments did in the previous fourteen years since the inception of the scheme.

"Our common manifesto in the 1999 elections was called, 'An Agenda For a Proud, Prosperous India'. Today, India is more prosperous than ever before. There is greater pride, hope, and self-confidence among Indians than ever earlier. Today, India stands tall on the international stage, with greater prestige and recognition."

Creating one crore additional employment opportunities a year was an important promise contained in our 1999 manifesto. We have substantially fulfilled that promise. Between 2000-2003, 82 lakh employment and self-employment opportunities were created on average each year. The Rs. 1,000-crore Sampoorna Grameen Rozgar Yojana, started by our Government, is the biggest food-for-work

program since Independence.

Our Government launched some of the biggest-ever social development initiatives in the world. These include the Antyodaya Anna Yojana and the Sarva Shiksha Abhiyan. The coverage of the Integrated Child Development Scheme (ICDS), which is the world's largest early childcare program, was greatly expanded. Major initiatives, such as establishment of a separate ministry for tribal affairs, were taken to promote the cause of social justice.

We now seek a renewed term to carry forward our agenda. Responding to the aspirations and expectations of the people, the NDA has made "Development", "Good Governance", and "Peace", as the main issues for Election 2004. Our commitment to these issues is further affirmed in this Manifesto.

India is prosperous, and developing. Millions of Indians have got employment, bought houses, use cell phones, and are getting better education for their children. Yet, millions more still await their chance of benefiting from and contributing to the Great Indian Dream. Inspired by Mahatma Gandhi's advocacy of "Antyodaya", the NDA Government is committed to reaching the fruits of development to all; for we believe that the deprived and the denied have the first call on the resources and the attention of the Indian State.

Our vision

India as a Developed Nation

Our Goal:

8 to 10% GDP growth rate on a sustainable basis over the next five years, with eradication of poverty by 2015. Clear five-yearly milestones for economic growth and social development will be set for each State and district

Our Guiding Principle:

Faster growth with employment, equity, social justice, reduction in regional imbalances, and the urban-rural divide

The NDA believes that GDP growth, at an annual rate of 8 to 10% on a sustainable basis, is achievable. This will realize our strategic vision of making India a Developed Nation. We have full faith in the capacity of our hardworking kisans and workers, enterprising businessmen and traders, innovative managers, professionals, talented scientists, and dedicated administrators to achieve this goal.

The NDA is committed to making India an economic superpower through a seven-pronged strategy of:

- 1)** India as the food factory of the world.
- 2)** India as the global manufacturing hub.
- 3)** India as the service provider to the world.
- 4)** India as the centre of the knowledge economy.

- 5) India as the global tourism destination.
- 6) India as the global healthcare destination.
- 7) India as the global higher education destination.

Agriculture

The NDA Government gives highest priority to agriculture, since it is the mainstay of India's overall development. Our main objectives are:

- 1) Bring vibrancy to the rural economy.
- 2) Make agriculture remunerative even to small and marginal farmers by **doubling the income of kisans by 2010**, reducing the cost of cultivation, enhancing yields, and increasing prices receivable by farmers. We have, for the first time since Independence, set up a National Kisan Commission to address these imperatives.
- 3) Double the rate of growth of public and private investment in agriculture.
- 4) Make India's eastern States, which have fertile land and plenty of water, a new food basket of India.
- 5) Increase the access of our farmers to markets, to competitive sources of finance, and to knowledge that allows them to compete in a global economy.
- 6) Increase value addition and reduce wastage at every stage in the food chain linking the kisan to the consumer, so that both benefit.
- 7) Make India the "Food Factory" of the world by producing high quality processed foods for global markets.

For achieving these objectives, the Prime Minister will formally **launch the Second Green Revolution on August 15, 2004**. Since agriculture is a state subject, the NDA will make efforts to secure the participation of States in implementing the following tasks under the Second Green Revolution, which will lead to an "Ever Green" Revolution.

Land, Water, and Power

- 1) Work will commence on the River-Linking Project, whose principal beneficiaries will be our farmers in water-scarce areas.
- 2) Completion of all the ongoing irrigation projects (major, medium, and minor) within five years to create irrigation for an additional 35 million hectares of land.
- 3) A Master Plan for ground water recharge will be implemented throughout the nation.
- 4) Mandatory community participation in planning, execution, and maintenance of irrigation projects through mechanisms such as Water Users' Associations.
- 5) Every district will draw up a comprehensive water management and soil enrichment strategy.
- 6) A campaign will be launched to encourage drip irrigation, sprinkler irrigation and greenhouse technology. Land under these water-efficient systems will be increased five-fold in five years. Our slogan for this campaign would be **"More Crop per Drop"**.
- 7) A **National Mission for Rainfed Agriculture** will be launched to benefit two-thirds of India's cropped area, and 80% of small and marginal farmers who are dependent on rains. It will focus on the watershed approach, use of better seeds, dissemination of relevant

farm technologies, soil enrichment, and commercialization of everything that grows on arid lands, including weeds and wild plants.

8) Adequate supply of quality power will be ensured to all farmers by 2009.

9) Wasteland development for agriculture, horticulture, afforestation, bio-mass production, cultivation of bamboo and bio-fuels, and other productive uses will be taken up on a mission mode. All programs, currently under different ministries, will be brought under a single agency. The National Wasteland Development Board will be reactivated to put at least **25 million hectares of wasteland to productive use by 2009** that is, by doubling the rate of coverage under all the existing programs. The Centre will draw up a model law for better management of land and other natural resources through community participation, private investments, corporate-cooperative collaboration, and by making landless laborers, small farmers, ex-servicemen, and unemployed youth partners in every initiative for wasteland development. The model law will be commended to State Governments to pass similar legislations and set up suitably empowered authorities to implement this important mission.

10) Organic farming will be promoted to reverse soil degradation produce "natural" foods that are becoming popular the world over. Fiscal and other forms of support will be given for production of bio-fertilizers and bio-pesticides.

11) Leasing in and leasing out of lands within farmers would be permitted through enabling legislation.

12) With the cooperation of the State governments, all revenue records and land transfer systems will be computerized and linked to a Geographical Information System.

Finance and Insurance

1) Greater Plan Funds shall be earmarked for agriculture, irrigation, rural development and allied areas.

2) A Task Force will be set up to recommend, within the first six months, policy and institutional measures to promote **private sector investment in agriculture**, especially in small and medium-scale irrigation projects, farm R&D, human resource development, post-harvest management, and marketing. Public and private investments, as well as investments by farmers themselves, will be synergized through partnerships. It needs to be underscored that private investment in agriculture does not mean corporate farming.

3) Timely and adequate farm credit to kisans is as important as timely and adequate water for his crops. Therefore, steps will be taken to ensure enhanced credit flow to the sector, make credit affordable at interests lower than prime lending rates (PLR), eliminate procedural delays, and introduce greater competition in credit delivery. The process of giving all eligible farmers a Kisan Credit Card will be completed before August 15, 2004. Card-holders will be able to use ATM facility wherever it exists. Our aim will be to create a well-developed farm credit system, which will end the need for farmers to go to money lenders.

4) Projects under the newly announced **Loknayak Jaiprakash Narayan Fund of Rs. 50,000 crore** for agriculture infrastructure and credit will be given fast-track clearance.

5) The Government will give priority attention to strengthening cooperative banks and other cooperative credit institutions. The Rs. 15,000-crore fund announced for this purpose in the interim budget

will be made operational. Necessary steps will be taken to ensure that cooperative institutions are run on professional and sound commercial lines, while retaining their democratic character.

6) All States will be encouraged to bring their cooperative laws in conformity with the Multi-State Cooperative Act passed by the Centre.

7) Full support will be provided for setting up cold storages, godowns, grain banks, and fodder banks. Kisans keeping their produce in accredited godowns/grain banks will be entitled to avail bank credit with the introduction of Negotiable Warehouse Receipts.

8) The comprehensive crop insurance scheme and the newly launched farm income insurance scheme will be more intensively and efficiently implemented.

Technology, Training, and Extension Services

1) Launch of a national program to use bio-technology for evolving plants that consume less water, are drought-resistant, contain more nutrition, give higher yield, and are environmentally safe.

2) Resources for **agricultural R&D will be trebled** in the next five years. Its focus on new yield-enhancing and cost-reducing agriculture practices, new seeds, etc. To close the gap between "Lab to Land", multiple kinds of partnerships will be established between the Indian Council for Agricultural Research (ICAR), Krishi Vigyan Kendras, agriculture universities, agri-business companies, and farmers' organizations.

3) Agriculture extension and consultancy services will be made a thrust area, with private sector participation. Necessary bank credit and institutional support will be made available for the establishment of at least one **"Krishi Seva Kendra" in every village**. The "Kisan Call Centre" service (which uses a nationwide toll-free telephone number 1551) will be made operational nationwide and in all local languages. Besides benefiting farmers, these agri-consultancy services will create employment and income-enhancing opportunities for over five lakh educated youth and local agriculture experts.

4) Opportunities for education and training in agriculture and allied activities will be vastly expanded. Our aim will be to ensure that every farmer undergoes some training or participates in some farm-education program every year.

5) A comprehensive, countrywide program will be launched for the technological improvement of farm machinery, implements, and tools.

Agricultural Markets

1) States will be given incentives to amend the Agricultural Produce and Marketing Committee (APMC) Act and abolish mandi taxes. This will enable farmers to access competitive markets, sell their produce directly to processing industries and to consumers, thus realizing better prices.

2) All the remaining restrictions on the free movement of agricultural goods across any part of the country will be removed within one year. The Essential Commodities Act will be revised.

3) A **Rs. 1,000 crore Mandi Development Fund** will be created to support modernization of agriculture markets.

4) Commodity exchanges will be encouraged to reach futures trading services to all farmers through smaller contract sizes and by covering a wider range of crops. This will lessen the dependence on Minimum

Support Prices.

5) The present system of setting Minimum Support Prices by the Commission on Agricultural Costs and Prices will be reviewed to further benefit all kisans.

6) The present system of procurement through the **Food Corporation of India will be revamped** to make it cheaper to buy, store, transport, and export food grains.

7) A chain of farmers' haats (markets), on the pattern of "Ryuthu Bazaar" in Andhra Pradesh and Tamil Nadu, will be established throughout the country, where farmers can sell directly to customers.

Food Processing

1) The NDA believes that **the food processing industry can make our rural economy vibrant in the same manner that IT has made our national economy prosper**. Currently, we process only 2% of the value of our agricultural produce. A Task Force shall come up with an action plan to raise this to 10% in five years. It will comprehensively address the main problems facing India's food processing industry: size, fragmentation, inefficiency, low value-addition, low quality standards, and inadequate logistical support. It will enable the industry to meet the needs of Indian consumers both at the low end and the high end. It will enable industry to access agriculture produce directly from farmers, and suggest ways to step up exports, including to organized retail outlets abroad.

2) Tariff and investment support for setting up food processing industries, especially in backward regions, will be stepped up.

3) The foremost task in food processing in India is to reduce the distance between production and processing. Therefore, every rural branch of a bank will be required to identify agro-processing potential in its region and finance such enterprises. Local administration will be required to provide necessary infrastructure support. We shall set up a chain of Primary Processing Centres close to the farmers. These will sort, grade, process, store, and pack agricultural and horticultural produce for shipment to markets and further value-addition.

4) A **Unified Food Law**, the lack of which is a critical impediment in the faster development of food-processing industries, will be enacted within the first six months.

5) An independent **Food Regulatory Authority** will be set up within six months. This shall be responsible for setting and enforcing standards for all food products.

6) A Task Force will be set up, within first three months, to recommend short-term and long-term measures to address the problems faced by **sugarcane growers** and sugar mills, and to enable Indian sugar industry to become a major player in global markets. Production of ethanol and power through co-generation plants will be stepped up.

7) India is the largest milk producer in the world. Yet, less than 5% of milk production is processed. A **Dairy Industry Development Plan** will be drawn up, within the first six months, with the principal aim of enhancing rural incomes and employment generation. It will provide increased fiscal and investment support for dairy units, especially in northern and eastern States. The focus of this plan will be doubling capacity in five years, technology upgradation, expansion of the domestic market, and realization of the industry's full export potential. It will also address the downstream side of the industry better species, fodder, veterinary services, credit needs of kisans, etc.

8) Major thrust will be given to the **poultry industry** to double egg production, quadruple poultry meat production, and increase exports from Rs. 250 crore to Rs. 1,000 crore. This is expected to increase employment in poultry from the current 20 lakh to 50 lakh in five years. Poultry farming will be recognized as an agricultural activity and all benefits applicable to agriculture will be extended to it.

9) An experts' committee will be set up, within thirty days, to recommend measures to **minimize wastage** and damages along the food chain.

Crops

1) An action plan for massive crop diversification, multi-cropping, and doubling per-acre yields of all crops will be prepared. Every village will be encouraged to set its own yearly targets. Successful farmers will be suitably recognized.

2) Efforts will be intensified to achieve **self-sufficiency in pulses and oil-seeds** in five years.

3) Horticulture and floriculture production will be doubled in five years. Vegetable cultivation and mushroom farming, especially near towns and cities will be promoted.

4) Additional measures will be initiated for addressing the problems faced by growers of **plantation crops**-tea, coffee, coconut, areca nut, rubber, cashew and spices, for enabling India to retain its leadership position in these crops.

5) The national missions for development of **bio-fuels and bamboo**, which were launched last year, will be made operational. Cultivation of medicinal plants and aromatic plants, which have considerable export potential, will be further promoted.

6) A Technology Mission for improving **jute** production and value-addition will be launched.

Animal husbandry and Fisheries

1) Animal husbandry, which provides full and partial employment to over two crore Indians, will be fully promoted to achieve the ends of rural prosperity and social justice. **A National Cattle Development Board** will be set up with adequate budgetary support. Among other things, it will prepare a program for improvement of livestock breeds, with a major thrust on genetic improvement of indigenous cattle, buffalo, and other animals linked to the rural economy. Establishment of Goshalas and Pinjrapoles will be encouraged. Efforts will be made to evolve consensus for passing a Central legislation for **protection of cow and her progeny**. Recommendations of the newly-established National Cattle Commission will be implemented.

2) A **National Commission for Fisheries** and Aquaculture will be set up for promoting all-round development of marine and inland fisheries, and speedy socio-economic progress of fishermen. Deep sea fishing industry will be developed to take advantage of India's long coastline and its exclusive economic zone. Fishermen's cooperatives will be helped to modernize their trawlers, set up cold storages and processing plants, and establish direct linkages with domestic and foreign markets.

3) India is the second largest wool producer in the world. However, our wool industry is by and large at a low level of quality and value realization. An action plan will be prepared for its modernization and

expansion. The newly established Development and Finance Corporation for the **Shepherd Community** will be made operational.

Agricultural Workers

Effective steps will be taken to ensure sustainable year-long employment, with minimum wages for agricultural workers. They will be brought under the social security scheme for unorganized workers and the proposed Antyodaya Swasthya Yojana. They will be given priority in rural housing. Training programs for raising their productivity and skills will be encouraged.

Other issues

1) Women play a major, albeit unrecognized, role in Indian agriculture. A special scheme will be launched to empower women in kisan families, enrich their capabilities, and augment their incomes.

2) An extensive campaign will be launched to **educate Indian kisans about the WTO** Agreement on Agriculture, the challenges and opportunities in global trade in agriculture after the removal of Quantitative Restrictions, and how a partnership between the government, businesses, cooperatives, and kisans can help the country meet the challenges and capture the opportunities.

The "Second Green Revolution" will follow a strategy distinctly different from the one that defined the First Green Revolution. The latter focused mostly on the popularization of high-yielding crop varieties to overcome food shortage. In contrast, the Second Green Revolution will embrace the entire Agro-Economy, from the farmer to the consumer. It will harness a bouquet of new technologies, space, IT, BT. It will also focus on water-efficient irrigation systems, environment-friendly pesticides, precision agriculture, agriculture markets, food processing, rural infrastructure, etc.

Many of the activities mentioned above are looked after by different Departments and Ministries. For better coordination, a **Cabinet Committee on Agriculture and Rural Development** will be set up.

Rural Development

The Government's main thrust in the coming five years will be to bridge the rural-urban divide through implementation of the **PURA (Provision of Urban Amenities in Rural Areas)** program. Under this program, to be implemented in ten thousand rural clusters across the country in five years, every cluster will be provided with four types of connectivities:

- (a)** physical connectivity, which includes good roads and power supply;
- (b)** digital connectivity, which includes modern telecom and IT services;
- (c)** knowledge connectivity, which includes good schools and vocational training centers; and
- (d)** market connectivity, which includes good market infrastructure.

Specifically,

- Village electrification will be completed by 2007 through an accelerated implementation of the program to cover 1 crore households and 1 lakh villages.
 - All villages will have primary health centers within the village, dispensaries within five to eight kilometers, and referral hospitals within twenty kilometers.
- PURA will be launched before August 15, 2004.

Rural Sanitation

Lack of safe drinking water and sanitation is the cause of 80% of all diseases and ailments. 67% of India's rural population and 22% of our urban population has no access to toilets. This is a source of embarrassment and discontent among the youth, especially young women. The NDA is committed to changing this sad reality.

The Total Sanitation Campaign, launched by the NDA Government in 1999, has been a remarkable success. Necessary funds will be mobilized to ensure that all the TSC projects will be fully implemented in five years, ensuring that **all the 8.4 crore uncovered rural households will have access to basic sanitation** either their own or community-owned. There shall be no Anganwadi centre or rural/urban school without water and toilet facilities by 2005. Priority will be given to girls' schools and schools in tribal and remote areas.

Drinking water

More than Rs. 40,000 crore have been invested in the rural water supply sector during the last five decades by the Central and State Governments. However, the results have not been commensurate with this investment, primarily because the schemes did not have an in-built mechanism for people's participation, panchayat ownership, and bureaucratic accountability. The NDA Government removed this shortcoming by launching the "**Swajaldhara**" program in December 2002. Under this, 90% of funds on capital cost would be given by the Centre directly to Panchayats. The remaining 10% of the capital cost and full Operation and Maintenance (O&M) responsibility will be borne by the community.

All the existing rural drinking water supply schemes would be brought under the reforms agenda of "Swajaldhara"-making them "demand-driven" rather than "supply-driven" to ensure their long-term sustainability. Adequate funds will be mobilized for its enlarged implementation with the following commitments:

- (a) Every rural habitation** in the country, including those that have slipped back into the Partially Covered or Non-Covered status, will be **provided an assured source of drinking water supply by 2007;**
- (b)** A community-based program for water quality monitoring would be initiated;
- (c)** Water supply departments and nigams of State Governments would be reformed;
- (d)** Panchayats would be given incentives for rainwater harvesting,

raising ground-water levels, and augmentation and cleaning up of water sources such as village ponds, wells, rivulets, etc.

Infrastructure

The Connectivity Revolution, which was launched by the NDA Government, and has already yielded visible results in several sectors, will be further accelerated. Specifically, our Government will do the following in the coming five years:

Roads

1) Timely completion of the **National Highway Development Project** (nearly 15,000 km): Phase 1 (Golden Quadrilateral) by 2005; Phase 2 (East-West and North-South Corridors) by 2008; **Pradhan Mantri Bharat Jodo Pariyojana** (additional 10,000 km, linking all those State capitals not covered by NHDP, as well as important commercial centers in all the States, to NHDP with 4/6 lane highways) by 2009.

2) Pradhan Mantri Gram Sadak Yojana: Linking all rural habitations with a population above 1,000 by 2005; linking all rural habitations with a population above 500 by 2007.

3) Private investment in public transport systems will be encouraged. States will be given incentives to speed up restructuring of their road transport corporations. At least five thousand new buses will be added to their fleets every year through a special fund. A separate fund for improvement of all the Inter-State Bus Terminals and District Bus Stations will also be set up.

4) In addition to road construction, a program for creation of road services like parking facilities, hotels, shops, medical facilities, business centers, food kiosks, etc. in a well-planned manner, will be taken up.

5) Road safety has not received adequate attention in India. As many as 78,000 people die in road accidents each year. The Government will start a **National Road Safety Mission**, with necessary legal, regulatory, technology and mass awareness measures.

"Sampoorna Sadak Connectivity"

A new program called the **"Pradhan Mantri Pradesh Sadak Yojana"** (PMPSY) will be launched to improve all the State Highways and district roads in the country. These are the weak link in our road network that includes world-class national highways on one end and rapidly improving rural roads on the other end. The blueprint of this program, including its funding and monitoring, will be prepared after detailed consultation with State Governments. Reform of State PWDs and participation of the private sector will be the highlights of this new project. PMPSY will provide the missing link in the comprehensive road connectivity revolution, to be called the "Sampoorna Sadak Connectivity" initiative, whose other three links are already being implemented by our Government namely, National Highways Development Program (NHDP), Pradhan Mantri Bharat Jodo Pariyojana (PMBJP), and the Pradhan Mantri Gram Sadak Yojana (PMGSY).

Railways

Railways are the lifeline of our nation. They are also the most important logistical support system for the Indian economy. Unprecedented expansion and modernization of India's railway infrastructure over the next five years will be our commitment.

- 1) Implementation of works under the Rs. 15,000-crore National Rail Vikas Yojana**, launched in December 2002, will be completed in time.
- 2) Implementation of the Rs. 20,000-crore Remote Area Rail Sampark Yojana**, which was announced in the interim railway budget in January 2004, will start this year. Under this ambitious new initiative, all incomplete railway projects in remote and backward areas of our country, whose completion by the earlier "Congress speed of implementation" would take 20 to 25 years, will be completed within the next five years.
- 3) We shall complete the rail connectivity from Kanyakumari to Kashmir, to complement the completion of the four-lane highway connectivity from Kanyakumari to Kashmir, by speedily implementing the Udhampur-Katra-Baramulla railway line. The first ever train will roll into Kashmir Valley before August 15, 2007, carrying the Prime Minister as its first passenger.**
- 4) Implementation of works under the Rs. 17,000-crore Special Railway Safety Fund**, set up by the NDA Government in 2002, will be completed in time. The Technology Mission for Railway Safety will be made operational in 2004. Our aim will be to reach standards of railway safety in advanced countries by 2008.
- 5) Speed of goods trains on important lines will be increased to over 100 kmph.**
- 6) The Railway Design and Standards Organization (RDSO) will be completely overhauled to make it a world-class R&D organization, with strong external linkages, capable of infusing new technology, which our railway network requires.**
- 7) Operation Cleanliness** will be completed by 2007 to give a new image to Indian Railways.
- 8) Metro rail** projects will be started in many more cities. The "Skybus" system shall be promoted on a pilot basis.
- 9) At least one bullet train** project will be initiated.
- 10) A Rs. 5,000-crore Railway Station Improvement Fund** shall be set up to improve passenger amenities in all important railway stations over five years. The fund will be raised from railway users and augmented by public-private partnerships.

Railway Reforms

Long-overdue reforms in the structure and functioning of Indian Railways, its finances, tariff fixation, investment plans, and project implementation will be speedily implemented. All non-core activities will be corporatized with their own effective board management. Critical projects will be re-designed to attract non-budgetary and private investments. The huge value hidden in the assets of Indian Railways, and in its under-utilized capacities, will be realized. Devolution of powers to zonal and lower levels will be effected. An independent **Rail Tariff Regulatory Authority** will be set up on the lines of the Central Electricity Regulatory Commission.

Ports and Shipping

- 1) "Sagar Mala"**, conceived by the NDA Government in 2003, is the most ambitious ever program for development and modernization of India's ports, shipping, shipyards, and inland navigation. Its aim is to make India a major maritime nation in the world, harnessing the long coastline that our country is blessed with. To be completed in ten years, it envisages new investments of over Rs. 100,000 crore, coming mostly from private and foreign investors. "Sagar Mala" will be launched before August 15, 2005.
- 2)** The operational efficiency of all major Indian ports will be raised to global standards within five years. Towards this end, the Government will effect complete overhaul in the management of Indian ports, including corporatizing each port and bringing private investment and management skills.
- 3)** Sethusamudram project in Tamil Nadu will be speedily completed.
- 4)** Rail and road connectivity to ports will be further improved.
- 5)** The value of unused and under-used land and production assets in ports will be realized.
- 6)** Major boost will be given to global shipping under the Indian flag.
- 7)** Employment potential in seafaring will be fully harnessed through a **National Maritime University of India** with associated training colleges.

Airports and Civil Aviation

- 1)** The proposed new **"Open Skies" Civil Aviation Policy** will be adopted within the first thirty days.
- 2)** Ten Indian cities, designated to be developed as **Global Cities**, will have world-class airports.
- 3)** Planned fleet acquisition program of Indian Airlines and Air India will be completed before the end of 2004. Air India will be promoted as India's proud national carrier.
- 4)** All airports in the country will be brought under the framework of public-private partnerships.
- 5)** Air connectivity to remote areas, such as in the North-Eastern States, will be further strengthened.
- 6)** **New international airport projects** for Delhi, Mumbai, Bangalore and Hyderabad will be completed within the next three to four years and the Prime Minister will inaugurate them before August 15, 2008.
- 7)** One hundred small airstrips across the country will be activated for daylight flying of small passenger and cargo planes. This will bring air connectivity to many district centers in remote and backward areas.

Telecom and IT infrastructure

- 1)** Further accelerating the revolution in telecom connectivity, which began in 1999, the **number of telephones will be increased from 7 crore at present to more than 30 crore by 2009**. This will ensure that, on average, every alternate Indian family will have a telephone.
- 2)** No Indian village will be without telecom services after 2007. **Rural teledensity will be increased more than five-fold in five years.**
- 3)** The number of **Internet connections** will be increased five-fold from 40 lakhs at present to 2 crore.
- 4)** PCOs will be encouraged to become multi-purpose **IT kiosks** and serve as the e-interface between citizens and providers of services,

including government services. These will create several lakh new employment opportunities.

5) Broadband communication can revolutionize all sectors of the Indian economy. It can also bring about a paradigm change in the content and delivery of education and entertainment. Therefore, **a comprehensive policy** will soon be formulated to promote **affordable broadband connectivity**. This will embrace all the landline and wireless phone users, cable TV homes, and cinema halls. Promotion of state-of-the-art wireless technologies will be a key part of this policy.

6) India's economy, government and education will be IT-enabled at all levels. Implementation of a **national E-Governance strategy** will begin before August 15, 2004. E-Seva will be made the common platform for citizens to pay bills for electricity, telephone, water, etc., register property, procure and submit government forms, etc. We will drastically reduce the need for citizens to go to a government office for services which can be rendered electronically.

7) IT in Indian languages, including in the area of content creation, will be given special thrust.

8) Postal services will be revamped, modernized, and IT-enabled to provide a range of commercial and governmental services to the people.

9) Every high school and every college in the country will be given access to a high-speed Internet connection with access to rich educational content in local languages.

Meeting The Challenge Of Water

1) The **River-Linking Project** will be launched before August 15, 2004. An initial set of identified schemes will be implemented, with public participation, by 2015. An effective rehabilitation package for the project-affected persons shall be finalized and implemented.

2) Massive encouragement and legislative backing for local and micro initiatives such as watershed management, rainwater harvesting, drip irrigation, de-silting of tanks, lakes and reservoirs, restoration of wells, recycling of water, etc.

3) Cleaning up of rivers and traditional water bodies, with community participation, will be supported.

4) Desalination plants will be set up in coastal towns.

5) An independent **Water Tariff Authority** will be set up in each State to decide the water tariffs for industrial, commercial, residential, and agricultural usage.

6) A campaign will be launched to make people aware of the **need to conserve every drop of water**.

In view of the utmost importance and urgency of this issue, a **"National Drinking Water Program" will be launched within the first thirty days**. The Ministry of Finance will be directed to provide all required resources to implement this program in a time-bound manner. A Task Force will be set up to work out the modalities of this program, including innovative ways of financing it.

Power

In 1998, the NDA Government inherited not only an extremely difficult power situation, but also a defective power policy and a flawed sector

reform program. We took immediate steps to change the direction of reform and reorient the policies and programs with a view to setting right the situation. Priority was given to reforms in distribution by providing Rs. 20,000 crore for improving the distribution network and another Rs. 20,000 crore for giving SEBs incentives to reduce their losses. By enacting the Electricity Act, 2003, the NDA Government gave a big push to power sector reforms. Our future commitments in this critical sector will be:

- 1) Elimination of electricity shortages by 2012;** significant reduction by 2009.
- 2) At least 50,000 MW of additional generation** capacity will be created over the next five years. Work on projects with a combined capacity of 12,000 MW (of which 8,000 MW in the private sector) will start before the end of 2004.
- 3) Robust National Grid** - 25,000 MW of power transfer capability by 2009.
- 4) SEB losses** to be reduced to less than Rs. 5,000 crore by 2009 from the current figure of Rs. 24,000 crore.
- 5) T&D losses** shall be significantly reduced.
- 6) Power sector reforms,** envisaged in the Electricity Act, will be completed before end of 2004.
- 7) Every consumer of electricity in India,** including farmers, would be connected through **digital, tamper-proof meters** in the next three years.
- 8) Implementation of the 50,000 MW Hydroelectric Initiative.**
- 9) Implementation of the 100,000 MW Thermal Power Initiative.**
- 10) A major push for harnessing non-conventional energy sources. A National Program for biomass-based decentralized power generation in rural areas will be started.**
- 11) Energy conservation campaign** will be intensified by promoting energy saving technologies.

We promise that the above tasks, when accomplished, will create not only a vibrant and healthy power sector, but the country will experience the benefit of power sector reforms, in the same manner as is being experienced in the Telecom Sector.

Industry

- 1) An action plan** will be drawn up, within six months, to **make India a global manufacturing hub** in areas where we have established our competitive strengths: pharmaceuticals, automobiles, auto-components, engineering goods. New industries, especially in hi-tech areas, will be identified for development of such strengths.
- 2) In view of the good results** achieved by industrial units that restructured themselves in recent years, this process will be further facilitated to cover all the remaining units. Our aim will be to eliminate all idle or grossly **underutilized capacities** in Indian industry in five years.
- 3) Indian capital goods industry,** automobile industry, pharmaceutical industry, chemicals and petrochemicals industry, gems and jewelry industry will be encouraged to move up the technology ladder and value chain and to become global players.
- 4) Restructuring PSUs** will be speeded up to enhance their profitability. Public sector executives will be empowered to have greater operational freedom and flexibility. Effective measures will be

taken to stop losses incurred by ailing government undertakings. The process of **disinvestment**, which yielded good results this year, will be continued primarily to enhance and realize the hidden wealth in PSUs.

5) Out of the 461 projects being monitored by the Department of Programme Implementation, 100 will be taken up for fast-track completion in two years.

6) The Centre will facilitate the creation of a **world-class industrial park in every State** that is ready to lend necessary support.

7) We shall facilitate the creation of world-class **Indian multinationals**.

Coal

1) New coal mining projects will be started in 2004 to enhance existing capacity by 50 million tonnes. Focus will be on coking coal required for steel plants, and on coal for thermal power stations.

2) Necessary legislation will be introduced for encouraging private initiatives in the coal sector.

3) Restructuring of coal PSUs to make them more efficient and profitable.

Oil & Natural Gas

1) Enhanced oil production through increased exploitation of own resources as well as purchase of ownership in oil fields overseas.

2) Dependence on fossil fuels to be lessened through a concerted drive for harnessing non-conventional energy sources.

3) Competition in the oil and natural gas sector will be promoted through introduction of multiple players in the supply of products.

4) Commercial exploitation of discovered gas fields will begin by 2005.

5) Gas grid quadrilateral covering the entire country will be completed by 2007.

6) The **Petroleum and Natural Gas Regulatory Board Bill will be enacted**.

Steel & Aluminum

1) Policy and fiscal support will be provided for doubling steel production capacity in five years.

2) Improvement in technology for production of special and high-value steels.

3) Aluminium plants will be encouraged to become global players.

Mines

1) Policy will be reoriented, within three months, to encourage **private investment in the mines sector**.

2) Single-window clearance for harnessing of mineral resources such as iron ore, limestone, bauxite, and precious metals in an environmentally sustainable manner.

3) A raw material use policy will be unveiled in the mines sector.

Textiles

1) The government will launch a new initiative, to be called the **Kabir**

Integrated Handloom Development Project, with an initial allocation of Rs. 1,000 crore. To be implemented in all the nearly two hundred plus handloom clusters in the country, it will have five growth objectives:

- (a) to sustain and further increase the domestic market for handloom products.
- (b) to boost handloom exports from the current Rs. 3,000 crores to Rs. 10,000 crore in five years.
- (c) to lift every handloom weaver's family above poverty level.
- (d) to create sustainable employment for at least 10 lakh more people in the handloom sector.
- (e) to help handlooms move up the value chain. Necessary fiscal and other support will be given to achieve the above objectives.

2) The end of the Multi-Fibre Agreement and the quota regime in 2005 presents an opportunity to India's textile industry. The Government will assist the industry to reap this opportunity. Specifically,

- (a) The powerloom industry will be helped to move up the value chain by upgrading technology, adopting shuttleless looms and becoming integrated textile units.
- (b) Units in the mill sector will be enabled to become total textile solution providers. Consolidation and aggregation will be encouraged.
- (c) India's strength in being the largest producer of yarn will be innovatively harnessed.
- (d) Cotton growers' problems will be comprehensively addressed.

3) A **Task Force for Garment Industry** will be set up to catalyze a ten-fold increase in investment in making garments for both the domestic and export market. Globally, stitching garments is the fastest way to create medium-skilled jobs, especially jobs for women. India, which is among the most efficient suppliers of yarn, will be made the biggest garment maker in the world by 2009.

Small & Medium Enterprises

- 1)** The focus of our effort will be to facilitate SMEs becoming thriving businesses in a sustainable way, with a strong presence in global markets. Towards this end, we shall enact a **SME Development Act** and back this up with other regulatory reforms.
- 2)** The Credit Guarantee Fund Scheme will be restructured by lowering its fees to 1% and by increasing the limit to Rs. 50 lakh.
- 3)** A **Rs. 1,000 crore Infrastructure Incubation Development Fund** will be set up for incubating technocratic entrepreneurs in the SME sector.
- 4)** Strong measures will be initiated, within six months, to put an end to the **tyranny of the Inspector Raj**, which breeds, corruption, drains the growth potential and demotivates our entrepreneurs in this sector. The cost of complying with regulation, and the time that SSI entrepreneurs have to spend in dealing with government authorities will be reduced to the barest minimum.

Cottage Industries

- 1)** A **National Policy on Cottage Industries** will be unveiled before

the end of 2004. Its focus will be to ensure that this sector, which is crucial from the point of view of poverty alleviation, employment generation and social justice, is placed on a sustainable high-growth path in the fast-changing external environment. Provision of necessary infrastructure and credit support, strong linkages with domestic and export markets, product innovation to meet customer demand, technological upgradation, training and professional management will be comprehensively considered in the new policy.

2) Khadi & Village Industries Commission (KVIC) and its affiliate bodies, which have done remarkable work in the past five years, will be given greater support. Specifically, the large network of KVI outlets across the country will be innovatively leveraged to strengthen this sector.

3) In particular, **KVIC's Rural Employment Generation Program (REGP)** will be fully supported to realize its target of creating 25 lakh additional employment and self-employment opportunities in the next five years.

4) It will be made obligatory for government offices, undertakings and government-supported business establishments to procure a certain percentage of products from the KVIC sector.

5) The "**Khadi**" brand will be repositioned domestically and popularized globally, in view of the recent success of KVIC's products bearing this name.

6) A "**Vishwakarma Initiative**" will be launched for craftsmen and rural artisans to preserve their traditional skills and knowledge, upgrade them, and adapt to new challenges. It will especially support the youth in artisan families to bring new technology and management practices to age-old family skills.

Knowledge Economy

The NDA is committed to making India as the Centre of the Knowledge Economy.

1) India's IT industry would be fully supported to reach the goal of \$ 50 billion exports by 2008 by consistently moving up the value chain. Advanced IT applications will be encouraged.

2) India has a unique opportunity to become the "back office" service provider to the world. India's opportunity in the Call Centre business and **BPO enterprises** will be fully harnessed. Comprehensive measures will be taken to rapidly expand employment potential in these IT-enabled services, especially in high-value services that can be rendered by our talented professionals, teachers, doctors, lawyers, managers, accountants, consultants, scientists, etc.

3) Fiscal and policy support will be given to enable India to become a major **manufacturer of telecom, IT hardware, and consumer electronics** products both for domestic and export markets. Foreign companies will be encouraged to set up fabrication facilities for chips.

4) Government will strengthen support for the **biotech industry** through a variety of measures, including greater funding for development of world-class R&D capabilities. Besides supporting private R&D projects, greater public-private partnership between industry and academic institutions will be encouraged. The patent regime will be strengthened.

5) Licensing procedure for biotechnology industries will be streamlined and delays in clearances will be eliminated by completely overhauling existing regulatory agencies. There will be a **single-point clearance**

for biotech products, to be issued within sixty days.

6) An action plan will be prepared to **make India a global platform for research, design, and development**. The Government will give incentives foreign companies that spend huge amounts on R&D to set up their R&D centers here. Our target is to see that at least 50% of the "Fortune 500" companies have a sizeable part of their R&D facility located in India.

7) The NDA Government is proud that a reversal of "**brain drain**" - "**brain gain**" -has started in recent years, for the first time in Independent India. We will convert this "trickle" into a "torrent" by creating attractive conditions for the best Indian talent abroad to return to India or to participate in collaborative work. We will also encourage foreign scientists and professionals to come and work here in big numbers. The time has come to declare India as the land of opportunity for top-order talent in diverse fields.

Science & Technology

The NDA believes that science and technology have a vital role in the success of almost every initiative that figures in this Agenda-from the Second Green Revolution to raising India's social development profile. We are proud that our Government not only checked declining support to India's science and technology establishment, but placed spending on S&T on an upward curve.

1) Our focus in the coming five years will be three-pronged:

(a) further encourage public and private spending on S&T.

(b) further improve the outcome and output of this spending to match global standards.

(c) further integrate the activities and goals of our S&T institutions with India's overarching goal of becoming a Developed Nation by 2020.

2) The **Science and Technology Policy** will be vigorously implemented.

3) Space research, peaceful uses of nuclear energy, and civilian applications of defense research will be further promoted, building on India's self-reliant strides in these areas. Partnership between CSIR, DRDO, ICAR, ICMR, ISRO, BARC, IITs, universities, and other government-supported research institutions with Indian industry will be speedily expanded.

4) ISRO's ambitious "**Chandrayan**" program, which aims to send India's first space mission to the moon before 2008, will be fully supported.

5) Further steps will be taken to remove bureaucratism in the functioning of our S&T institutions. Each of them will be encouraged to develop a bold vision for their future growth to achieve dominance internationally.

6) Fundamental research in diverse fields will be promoted.

7) Recent efforts to preserve, catalogue, and develop India's indigenous traditions in science and technology will be further encouraged.

8) Efforts at creating a scientific temperament in society, raising popular awareness about science, and promoting the spirit of innovation will be both recognized and supported.

Trade & Commerce

- 1) Big changes have come about in the global trade environment in the past decade or so. Simultaneously, India's ambition to become a major player in global trade is being matched by growing domestic capability. In response to these two trends, a **separate Ministry for International Trade** will be created to deal with the challenges and to capture opportunities in global trade in a focused way.
- 2) **Special Economic Zones** will be promoted as vehicles for overall growth. An SEZ Promotion Council, with wide industry participation, will be created in the Ministry of Commerce as an apex body.
- 3) **Multi-commodity exchanges**-both in the private sector and through-public-private partnerships will be promoted. Our focus here will be to secure for India leading positions in global trade in agricultural commodities, metals, and a wide range of other commodities.
- 4) **Organized retail** trade on the international pattern will be promoted as a new engine of growth for trade and employment through appropriate legal and fiscal measures. 26% FDI in retailing will be allowed. Sourcing of Indian products by foreign retail chains will be encouraged.
- 5) India's vast market has potential for generating high growth and thereby reducing poverty and economic inequalities. **Internal trade barriers** hamper growth. They will be identified and removed.
- 6) EXIM Bank's capital base will be strengthened to enable it to lend more to exporters.

"Behtar Bazaar Plan"

Bazaar has always been at the center of India's social life and played a crucial role in driving the economy. Removing inefficiencies in our markets from the village haat to wholesale markets in cities and introducing new efficiencies into them will be our priority. The Centre will work closely with State Governments on a time-bound plan of action, to be called "Behtar Bazaar Action Plan", which will include the following initiatives:

- (a) Every city and tehsil town in the country will draw up its own "Behtar Bazaar Action Plans", with people's participation, identifying problems and solutions thereof.
- (b) Strengthening the connectivity to markets and provision of adequate infrastructure facilities power, water, telecom and IT services, parking lots, etc. and redevelopment/relocation where necessary, will be at the core of these action plans.
- (c) HUDCO and commercial banks will be encouraged to fund this initiative, to be implemented through public-private partnerships. For markets that mainly support agriculture and the rural economy, this will be considered priority sector lending.
- (d) Traditional trading communities in Indian society, who have a wealth of knowledge and experience in this field, will be suitably encouraged.

Globalization

- 1) The NDA Government will continue to **defend India's interests**,

especially the interests of our kisans, at the World Trade Organization. Along with other developing countries, we shall work towards restraining developed nations from securing unfair advantages in global trade, investments, agriculture, and services.

2) The NDA Government will prepare India to take advantage of the big shift that is currently taking place in the global economy. This shift favors a low-cost economy like India's, which has developed sufficient competitive strengths in cost, quality and technology, over high-cost economies in manufacturing and services. Our Government will enlarge these strengths by further reforming our economy, modernizing our infrastructure, enriching India's human resources, and augmenting our capabilities in science and technology.

Housing

The NDA Government remains committed to the goal of "**Housing for All by 2010**".

1) Encouraged by the success of our program to facilitate construction of twenty lakh additional houses each year, we propose to **raise the target to thirty lakh each year**. The additional one million houses will be meant exclusively for weaker sections of society.

2) Banks will be encouraged to extend **housing loans with low interest rates to rural populations**.

3) A new national program will be launched to enable people with kutcha houses in rural areas to upgrade them into pucca houses.

4) Cities will be encouraged to take up large-scale mass housing projects for the poor and middle classes.

5) States will be encouraged to repeal the **Urban Land Ceiling Act**, amend the **Rent Control Act**, and reduce **stamp duty** on property transactions and lease agreements.

6) The stock of rented houses will be vastly increased and renting a house will be made easier by providing a strong, but simple legal framework that protects the interests of both landlords and tenants.

7) Incentives will be given for investments in repairing dilapidated buildings.

Urban Renewal

The Government will launch a major national program for slum improvement and rehabilitation, based on a progressive national policy that harmonizes the basic living and livelihood rights of the urban poor with the imperative of planned urban development. Towards this end, the **Valmiki Ambedkar Aawas Yojana (VAMBAY)**, which has met with enthusiastic response, will be redesigned and its scope will be widened to cover integral development of slum habitations. Innovative ways will be evolved for raising finances, maximizing people's participation, and strengthening the commitment of municipal bodies for the success of this initiative. The long-term aim of this initiative is to **make Indian cities slum-free by 2020**.

1) Municipal governance will be strengthened.

2) A model central law will be enacted to stop **illegal encroachments**. States will be encouraged to pass similar legislation.

3) HUDCO's lending for urban renewal projects will be further enhanced. Municipal bodies will be enabled to raise resources from the

bond market for their urban renewable needs.

4) The size of the **City Challenge Fund** will be raised from the present Rs. 500 crore.

5) At least ten Indian cities will be developed as Global Cities, with world-class airports, efficient mass transportation systems, high quality of social infrastructure, vibrant cultural life and a dynamic environment for economic growth with strong global linkages.

6) The infrastructure and other **urban renewal needs of Mumbai,** the country's commercial capital, will be addressed.

7) We recognize that municipal bodies have become the weakest link in our system of governance. Also, the problems and needs of big cities have become too complex to be handled in old ways. Therefore, the NDA proposes to elevate municipal corporations in the ten proposed Global Cities to the level of **City Governments,** within their respective States. These would be vested with requisite financial, judicial, planning, and law-enforcement powers. After evolving a political consensus on this issue, necessary legislative and administrative changes will be introduced.

8) At least **twenty new cities and satellite towns will be developed on completely futuristic lines.**

9) An **Urban Road Development Fund** on the lines of the fund for NHDP will be set up. This will fund two hundred flyovers a year in smaller cities and big towns, as well as pedestrian subways and widening of roads.

10) We shall create a state-facilitated, but privately funded and implemented program of urban mass housing for lower and middle classes.

11) The "**Nirmal Bharat Abhiyan**" program will be redesigned with enlarged scope and enhanced resources to make our cities cleaner. It will be turned into a people's campaign with strong government support at all levels. Adequate number of community toilets, run on the pay-and-use principle, will be constructed within three years in every city. Efficient collection and productive utilization of garbage will be made mandatory. Cities and neighborhoods that demonstrate success stories will be suitably recognized.

Informal Sector

A **National Policy for promotion of the Informal Sector** will be unveiled before the end of 2004. It will provide livelihood protection to millions of people engaged in this sector, by freeing them from the scourge of extortion and harassment. Legal recognition will be accorded to entrepreneurs and self-employed people in the informal sector and their assets, so that they can enter into contracts, avail bank loans, benefit from various government schemes, and get better market access for their products and services. These and other measures will help them thrive in their myriad occupations, and create more employment opportunities.

Self-help Groups

Self-Help Groups in India are already a big success story. Over 15 lakh SHGs have been formed so far, providing bank-supported micro-finance to their members. Women's SHGs, under the "Swashakti" program, have been particularly successful in increasing family incomes of the rural and urban poor and in advancing the cause of women's

economic empowerment. They also have the best record in repaying bank loans.

Building on the experience so far, our Government will prepare an action plan to promote SHGs as a people's movement for participatory economic development. Innovative partnerships between SHGs, NGOs, banks, and markets will be created. The private sector will be involved in a big way. Special incentives will be provided for women's SHGs to be formed in every neighborhood. This is possible in a wide variety of occupations such as SHGs of handloom weavers that enable them to access yarn, improve designs, and bypass market intermediaries to get better value for their products; or women's marketing co-operatives in vegetables, fish and other agro-products. Northern States, and in other areas where SHGs are still weak and fewer in number, will be specially targeted.

We will give a formal, **legal framework to SHGs**. A suitable law, enabling micro-credit operations and nurturing them to be scaled up, will be enacted.

Tourism

An **action plan will be prepared within the first six months for developing India as a major tourism destination in the world**. One of its important milestones would be to increase foreign tourist arrivals from 30 lakh now to 1 crore by 2009, and 2 crore tourists by 2015. Its other features would be:

- 1)** A strategic marketing plan (such as the "Incredible India!" campaign) with adequate funding will be implemented to achieve a strong India tourism brand.
- 2)** Higher earnings from tourism from US \$ 3 billion at present to US \$ 10 billion by 2009.
- 3)** Creation of **1 crore additional employment** by 2009, and 2.5 crore by 2015, based on the multiplier effect of tourism on various economic activities.
- 4)** Establishment of five world-class **Indian Institutes of Travel and Tourism** on the lines of IIMs, with private investment.
- 5)** Visa on arrival; common tourist visa for SAARC countries; simplify visa requirements; reduce visa fees and grant visas within 24 hours.
- 6)** Integrated development of India's 6,000 km-long coastline through cruise and beach tourism.
- 7)** The **Coastal Regulation Zone (CRZ)** provisions will be relaxed for tourism and critical urban development projects.
- 8)** Rationalization and simplification of taxes; Tax holidays on large capital investments in tourism.
- 9)** Creation of at least **two world-class theme parks** based on India's civilizational and spiritual heritage.
- 10)** The North-East will be promoted in a special way to create new tourism destinations for foreign tourists.

Domestic Tourism

A similar focused approach will be adopted for promoting domestic tourism. Every district will be encouraged to prepare a **District Tourism Development Plan**, harnessing its own unique attractions,

setting targets, and offering good infrastructure and affordable amenities. A new thrust will be given to developing adventure tourism and rural tourism. **A Pilgrimage Tourism Development Fund** will be created to improve infrastructure, amenities, and cleanliness standards at 100 important centers of pilgrimage across the country in five years. Substantial contribution to the fund will come from pilgrims themselves, through a user charge mechanism.

Media and Entertainment

1) The entertainment industry occupies an important place in the cultural and social life of our nation. Its size, reach, recognition, and influence have grown remarkably in recent decades both nationally and internationally. The decisions taken by our Government have greatly helped India's film and TV industry in recent years. Both have a huge potential for further growth, including in the area of employment generation. A National Policy for India's Entertainment Industry will be prepared, within six months, to realize its growth potential.

2) A broad-based committee will be set up to formulate a National Media Policy that would comprehensively address all the complex issues that have emerged in recent years.

Labour

1) The NDA Government has recently unveiled a progressive **social security scheme for 37 crore people in the unorganized sector**, the first of its kind since Independence. Its speedy and effective implementation will be our priority.

2) We recognize that in a labor-rich society like India, our strategy for achieving 8 to 10% GDP growth rate will have to rest primarily on boosting **labor productivity**. Therefore, a nationwide program will be launched to raise labor productivity by increasing the percentage of trained manpower in India's workforce from less than 10% at present to at least 50% by 2020 with five-yearly milestones.

3) The working of Employees State Insurance Corporation (ESIC) will be reviewed and necessary steps will be taken for its improvement.

4) Recommendations of the Second Labor Commission will be implemented with necessary modifications to further strengthen welfare, training, and employment creation provisions.

Environment Protection

The NDA views the depletion of India's precious environmental assets with great concern. We believe that sustainable development is possible with the effective protection of all our environmental assets. We shall:

1) Building on the recent achievement in increasing India's forest cover, further measures will be taken to promote afforestation, social forestry and agro forestry. States where depletion has reached critical levels will receive greater attention. Joint Forest Management, which institutionalizes community partnership, will be further strengthened.

2) Vehicular pollution will be controlled by stringent standards on all motor vehicles at the manufacturing stage itself and by promoting the use of clean fuels.

3) Environment impact assessment of for development projects and

industrial clusters will be strengthened.

4) Development of "Green" technologies will be further encouraged.

5) Regulation of pollution control norms will be decentralized to States and local self-government bodies so that the people suffering from pollution have a say in the mitigation process.

Employment Generation Strategy

The NDA is committed to the goal of eradicating unemployment. Our Government will continue to follow a strategy of accelerated economic growth, which is capable of generating gainful employment for all those who can work. An essential aspect of this strategy is the recognition that the nature of employment generation in India, in line with trends in many other countries, has changed with the changing nature of our economy. Employment generation in government offices and in the capital-intensive segment of industry has a reduced role in this strategy. However, employment and self-employment opportunities are coming up on a large scale in services and in the unorganized sector whose relative weightage in the Indian economy is steadily growing.

This new trend of employment generation is already visible in many parts of India. Many young people are finding jobs and self-employment in different service sectors in not just big cities but also in small towns. These are not jobs in the traditional sense, but they offer opportunities and new challenges for personal growth. Our Government will fully support this trend through necessary policy and institutional measures, including through provision of social security to people in the unorganized sector.

In the NDA's common manifesto in 1999, we had promised to create one crore additional employment and self-employment opportunities each year. This commitment shall continue. We will follow a three-pronged strategy to fulfill this promise:

(a) Sustaining a high GDP growth rate of 8 to 10% yearly; a fast growing economy will create more employment and self-employment opportunities;

(b) Raising the employment-elasticity of the economy by focusing the growth in the employment-generating sectors of the economy;

(c) Enlarging the scope of government schemes that create employment, such as the food-for-work Sampoorna Grameen Rozgar Yojana. Such schemes will receive greater budgetary support in 100 backward districts.

As has been indicated in this document, our Government will continue to promote many initiatives that have considerable potential for employment generation for different sections of our society. In rural areas these are: agriculture and agro-processing, wasteland development, agro-forestry, social forestry, dairy, poultry, animal husbandry, agriculture extension services, cottage industries, self-help groups, housing and road construction, transportation, etc.

In urban areas, we will promote employment, self-employment and entrepreneurship opportunities in retail trade, housing and construction, food, transportation, tourism, services in the informal sector, telecom and IT, manufacturing, garments, entertainment,

financial services, education and training, etc.

Enhancing the employability of employment-seeking youth, in line with the changing needs and opportunities in the economy will be made a priority. Employment is fundamentally linked with education.

Therefore, we have affirmed our commitment to carry out a major overhaul of our school and college education. Training in skills will begin in secondary schools. When a student matriculates, she/he will have acquired some job-oriented skills. The University Grants Commission is redesigning college curriculum to enable students to have greater flexibility in the choice of subjects and pursue multiple job-oriented diploma courses simultaneously. Colleges will be encouraged to offer-singly or collaboratively-a variety of subjects and courses in areas that need skilled manpower.

There are as many as 2,800 diverse trades in India, each requiring a sound domain knowledge and good skills. Knowledge and skills in these can be upgraded in a scalable fashion through IT-based distance learning, television, and broadband internet connectivity. Our Government will promote these new technologies in affordable ways. We will encourage creation of educational content in local languages to be used on these platforms. We will also promote new well-regulated certification mechanisms. We will give incentives to the private sector to participate in job-oriented education and training in a big way-both in urban as well as in rural areas. There would be no age barriers to admissions for pursuing these courses. We are confident that all these new initiatives would touch the lives of millions of our young women and men, raise their skills and productivity, provide them with fulfilling employment opportunities and improve the quality of products and services in India beyond recognition.

Economic Reforms

- 1)** The **tax to GDP ratio** will be improved through further widening and deepening of the tax base.
- 2)** Rationalization and simplification of tariffs and removal of most exemptions within two years.
- 3)** States will be given incentives to switch over to **VAT**. The Centre will ensure a hassle-free transition to the new tax regime, especially for small traders and businesses.
- 4)** Tax evasion and corruption will be reduced through administrative measures and end-to-end **computerization of the entire tax system**. All shops and commercial establishments will be encouraged, through appropriate incentives, to make their transactions computer-based in three years.
- 5)** There shall be a single destination to electronically pay all taxes and regulatory charges-whether Central, State, or local-for all classes of business.
- 6)** **Pension reforms** will be speeded up. The Pension Regulator shall be mandated to come up with a scheme that creates an individual but portable pension-fund account for all workers, whether in the private sector or in the public sector, in the organized or in the unorganized sector.

Financial Sector Reforms

- 1) All currently proposed financial sector reforms in banking, insurance, foreign investment, and capital markets will be completed within the next six months.
- 2) The principal aim of reforms in the banking sector will be to bring efficient banking services to the doorstep of every customer. To achieve this, greater competition will be created by extending the reach of PSU banks and expanding the activities of private banks.
- 3) **Consolidation of PSU banks** will be encouraged.
- 4) Indian banks will be encouraged to enlarge their footprint overseas.
- 5) The role of **development banks** and financial institutions will be enlarged to provide necessary funds for projects.
- 6) The reach of insurance will be considerably enhanced in the next five years.
- 7) **FDI limit in insurance** will be revisited to further widen India's insurance sector, and to strengthen its global linkages.
- 8) We will take steps to make it easy for smaller firms to raise moneys from the stockmarkets as well as for small investors, especially from smaller towns to invest in the stock market. We shall double the number of individuals who own shares in the next five years.

State Finances

- 1) Restructuring of debts by State governments will be further encouraged and pursued.
- 2) States will be encouraged to carry out fiscal **reforms and to reduce revenue deficit in every State to zero by 2006.**
- 3) Political consensus will be evolved to reduce unproductive expenditure and enhance States' own resource mobilization.

Balanced Development

- 1) **A Monitoring Committee for Elimination of Regional Disparities** will be set up to focus on developmental imbalances between and within States.
- 2) Accelerating economic growth and all-round social development in the northern and eastern States, where a majority of India's population lives, will be our priority in the coming years.
- 3) Additional, dedicated budgetary resources will be provided for faster development of backward areas in each state.

Social Justice And Empowerment

- 1) **A Monitoring Committee for Elimination of Social Disparities** will be set up to focus on social and economic justice for SCs, STs, OBCs, denotified and nomadic tribes, and the poor among forward classes and minorities. States will be encouraged to set up similar committees.
- 2) A **National Tribal Policy** will be enunciated for the all-round socio-economic development of our vanvasi brethren.
- 3) Regularization of land rights of tribals living on forest land and promotion of their livelihood activities based on forest produce, if necessary by suitable amendments in the forest laws.
- 4) Provisions of the **policy on reservations** will be strictly implemented. A major drive will be launched for filling up all backlogs in jobs and promotions for SCs and STs. Private sector enterprises will be given incentives for creating more educational, training,

employment and entrepreneurship opportunities for SCs and STs.

5) Functioning of various Commissions and Finance Corporations for the development of SCs and STs will be improved.

6) Laws to check atrocities against SCs, STs, and other weaker sections will be strictly enforced.

7) The newly announced **Commission for Nomadic and Denotified Tribes** will be made operational.

8) Reservations for the poor among "Forward Classes" will be introduced after receiving recommendations of the Commission set up for this purpose.

9) Special encouragement will be given for preservation of the artistic and cultural traditions of SCs and STs, and for honoring their heroes.

Minorities

1) A **Minorities Development Agenda** will be unveiled within the first six months to focus on a 3-E program: Education, Economic upliftment, and Empowerment.

2) The Agenda will especially address the needs of those belonging to poor and backward families, ensuring that they get an equitable share in government-supported schemes in education, housing, etc.

3) The working of the Minorities Commission will be reoriented to address their developmental and welfare issues.

4) The NDA Government gave unprecedented encouragement to the promotion of Urdu language and to the modernization of Madarasa education. This will continue.

5) A concerted effort will be made to increase minorities' representation in administration and public bodies.

Social Development

Our goal in Social Development will be to bring about all-sided improvement in the quality of life of all Indians by fulfilling the basic needs of every citizen in education, healthcare, nutrition, drinking water, housing, sanitation, and cultural development.

To achieve this overarching objective, and to reverse the previous trend of inadequate investment in this sector, the Government will create a special "Social Development Fund" of Rs. 100,000 crore to be invested over five years.

Education for All

1) Total **spending on education** will be raised to **6% of the GDP** in five years, with enlarged public-private partnership at every level of the educational pyramid.

2) Literacy rate of 85% will be achieved in five years. Our vision is to see that Indian society becomes fully literate by 2015. For this, we will launch a multi-pronged campaign to ensure that every child goes to school, every school is made accountable to the community, and every village and town is made accountable for its quality education status. Appropriate resources both from Government and non-government sources will be mobilized to match our ambitious goals. Innovative tools like computer-based and TV-promoted functional literacy will be employed. **The 'Sarva Shiksha Abhiyan' will be made into a people's movement.**

- 3)** Spread of education among SCs, STs, OBCs, and minorities, and activities aimed at removing gender disparities in education at all levels, will receive increased support.
- 4) A special fund of Rs. 1,000 crore a year will** be created, partially through a cess on all non-needy students, to improve all primary school buildings in rural areas in five years.
- 5) "Akshaya Patra"**, as a national mid-day meal program, will be made operational.
- 6)** The entire school and college education system will be overhauled and made employment-oriented. Opportunities for skill development and vocational training will be maximized.
- 7) A Standards Improvement Campaign**, to be named after Dr. Syama Prasad Mookherjee (who became the youngest ever vice-chancellor of the prestigious Calcutta University), will be launched to raise the quality of education in colleges and universities. Institutions that perform well will be suitably recognized.
- 8)** No student would be deprived of access to higher education for lack of resources. Scholarships and soft loans would be made widely available to all needy students. **A National Education Development Fund** will be established for this purpose.
- 9)** While encouraging private investment, effective steps will be taken to curb commercialization of education.
- 10)** The focus on Indian culture, heritage, and ethical values in syllabi will be strengthened. Character-building and all-round development of the student's personality will be emphasized. Sports, physical training, and social service will be mainstreamed into the educational system.
- 11)** The growing de-emphasis of **Bharatiya languages** in school and college education will be checked. Teaching in the mother tongue will be encouraged.
- 12)** Efforts will be intensified for the propagation of **Sanskrit**.
- 13)** Establishment of hostels, especially for women's education, will be encouraged.
- 14)** Administration of our educational institutions will be freed of bureaucratism. Community participation in managing their activities and monitoring their performance will be encouraged.
- 15)** Centers of excellence in higher education are India's pride. **They will have requisite autonomy to become the best in the world.**
- 16) Five new IITs** will be established before 2005.
- 17)** Our vision is to make India a global hub for higher education and regain the glory of the Nalanda era. For this, **an action plan will be prepared to elevate at least 25 Indian universities and 100 colleges to international standards in every respect.** All our IITs, NITs, IIMs, IISc, AIIMS-like medical institutes, and other reputed higher educational institutions (both existing and proposed) will be further supported. Public-private participation will be fully activated to realize the above vision, which would not only raise India's stature globally but also enable our country to earn significant foreign exchange.

Health for All

For the NDA, "Health For All" is not a mere slogan. It is our avowed objective, a cherished goal; indeed, a commitment to our people, which we will strive to fulfill. Access to affordable healthcare is a basic need, which must be provided for.

- 1) Total public spending on healthcare at present is 2% of the**

GDP. This figure will doubled in the next five years. Our Government has already taken an important step in this direction by setting up the National Commission on Macroeconomics and Health, which is co-chaired by the Finance Minister and the Minister of Health and Family Welfare. Investment by the private sector, including by NRIs, for providing healthcare in India will be encouraged. Public-private partnerships will be enhanced.

2) We will implement in a time-bound manner the **Pradhan Mantri Swasthya Suraksha Yojana** under which six new hospitals on the pattern of All-India Institute of Medical Sciences (AIIMS), New Delhi are being set up in fix under-served states and six existing hospitals in other states are being upgraded to the level of AIIMS. This is a part of our commitment to provide affordable super-specialty healthcare to the needy in different parts of the country, within or near their own states.

3) An insurance-based health security scheme, called **Antyodaya Swasthya Yojana, will be** started to cover two crore poorest among the BPL families, who are currently beneficiaries of the Antyodaya Anna Yojana.

4) We will strive towards zero incidence of polio by the end of 2004 and for keeping this zero status for the next three years, so that India can be certified polio free by 2007.

5) The **National TB Control Program** will cover the entire population by the end of next year. Sufficient funds will be allocated for this purpose.

6) All efforts will be made for the eradication of **filariasis** within five years.

7) We will revitalize the existing Primary Healthcare system in coordination with the state governments. Linkages between safe drinking water, sanitation, nutrition, family welfare services, women and child services, and primary education will be strengthened through appropriate coordination mechanisms at the Central, State, and village levels.

8) The Government will set up a Rs. 1,000 crore fund, through public-private partnerships, to **improve the infrastructure of primary healthcare centers in backward areas.**

9) Infant and maternal mortality levels will be reduced by half. The newly launched "**Vande Mataram**" scheme of gynecologists in private practice for care of pregnant women will be strengthened. The "Janani Suraksha Yojana," already envisaged by us, will be implemented with the aim of establishing linkages between a health center and the mother-to-be. To meet the expectation of the nutrition of the mother, a sum of Rs. 500 will be given to her after the birth of a baby boy and Rs. 1,000 for a baby girl.

10) The "**Save the Girl Child**" campaign will be further popularized.

11) The spread of **HIV/AIDS** will be checked on a war footing. Care and support for AIDS patients will be undertaken hand-in-hand with efforts for the prevention of the disease.

12) We are committed towards strengthening the National Programs on malaria, blindness, leprosy, and mental health.

13) The ageing population needs special care. The government hospitals will have special facilities for healthcare of senior citizens.

14) We will promote our **traditional systems of medicine**, namely Ayurveda, Siddha, Unani, Yoga, and Naturopathy, as also homeopathy. Different systems will be synergized in the delivery of healthcare and in medical education.

15) We will encourage the production and exports of pharmaceutical products from India, including Ayurvedic and herbal products.

16) The nearly six lakh providers of traditional medical services in villages have remained unrecognized and unsupported, in spite of catering to the needs of those sections of our population, which are underserved by the formal system. They will be suitably assisted to play a bigger and more effective role in improving the health profile of the rural poor.

17) Working of regulatory bodies , which oversee medical education in the country, will be reviewed to improve standards.

18) We shall **make India a preferred global destination for healthcare**. Our large reservoirs of skilled doctors, nurses, and other paramedical staff along with the state-of-the-art facilities in our hospitals have a huge potential, which will be nurtured and realized in the next five years. Simultaneously, steps will be taken to improve the standards of excellence in medical education, nursing, and other areas. An Action Plan will be drawn up before end of 2004 to pursue this goal, with suitable encouragement to the private sector.

19) The menace of **spurious drugs** shall be controlled.

20) A mass movement will be launched for increasing **awareness about health issues** and making citizens take good care of themselves by cultivating healthy habits and lifestyles; towards this end, a strong physical and sports culture will be promoted among people of all age-groups.

Food Security

1) Coverage of the "Antyodaya Anna Yojana" (which provides wheat at Rs. 2 a kg and rice at Rs. 3 a kg) **will be will be increased from 2 crore to 5 crore poorest families in five years.** Its implementation will be decentralized.

2) All beneficiaries under this scheme will be given an "Antodaya Card" that would also entitle them to Health Security, Social Security, Shelter Security, Educational Guarantee, and priority attention in government offices and police stations.

3) A well-run supply chain involving the private traders, community, and Panchayats will be established to ensure food availability in normal times as well as during natural calamities.

4) The **public distribution system** would be revamped with people's participation to make it efficient and accountable. It would also be used to deliver other goods and services.

Women's Empowerment

1) A National Policy on Women's Economic Empowerment will be unveiled before end of 2004. It will aim at ensuring that every woman has some means of livelihood and, additionally, at enhancing the incomes of all categories of working women. It will propose strategies to enable women in balancing work and family by introducing a national childcare plan, workplace flexibility, greater career opportunities, hostels for working women in every town, and removal of gender disparities in education, wages, and property rights.

2) Support for programs like "Swavalamban" and STEP (Support to Training and Employment Program for Women), which promote self-employment and entrepreneurship for needy women, will be greatly enhanced. Technical and management services for those engaged in handicrafts, food processing, handloom, garments, etc., will be

strengthened. Added focus will be provided for implementing these programs in the North East, J&K, and areas affected by left-wing extremism.

3) Enterprises promoted by women, or employing a large number of women, will be given "fast track" facilitation.

4) Laws to check female foeticide, dowry, child marriage, trafficking, rape and family violence will be strictly enforced. Societal efforts to curb these ills will be encouraged.

5) Support for the Swadhaar program and Women Helplines for abandoned widows, victims of trafficking, mentally challenged women, and victims of calamities will be greatly expanded with private and philanthropic participation.

6) The Bill for **33% reservation for women in Parliament and State Legislatures** will be introduced in the very first session of Parliament. The NDA will work for speedy passage of this progressive legislation based on a consensus.

Care of the Disabled

Disabled people constitute about 5% of India's population. Years of neglect have delayed their large-scale integration into the social mainstream. Their welfare and rehabilitation is integral to our vision of a caring society and a responsive government. The newly-established Commission for the Disabled will draw up a **Charter for the Disabled**, which will have the following points:

1) Ensure and implement the right for education and vocational training for the disabled.

2) Ensure disabled-friendly access to public utilities, public buildings, and transports.

3) Ensure maximum economic independence of the disabled by creating more income generation models for the disabled.

4) Facilitate establishment of an Institute of Vocational Training for the Disabled in every district with public-private partnership.

5) Provide special incentive for the adoption of a disabled child.

6) Voluntary organizations working for the care of the disabled will be fully supported.

This charter will be implemented.

Children

The NDA is committed to securing a bright future for India's children. **A National Commission for Children will be set up** to comprehensively address the issues of education, healthcare, nutrition, recreation, removal of gender disparities, elimination of child labor, integrated care and rehabilitation of orphans and street children, etc. It will put the aspirations and rights of children at the heart of our development agenda.

The **Integrated Child Development Scheme (ICDS)**, the world's largest early childcare programme, will be further strengthened. Its implementation will be communitised.

Youth

India, an ancient civilization, has become a young nation

demographically. 65% of our population is below 35 years. These young men and women have soaring aspirations for themselves and a burning desire to see India emerge as a strong and prosperous country. The NDA commits itself to helping our youth realize their dreams.

1) We shall strive for "Education for All" and "Employment for All".

2) We shall strive to create an environment in which young Indians find many avenues to contribute to nation-building and to their own all-round development.

3) The National Cadet Corps shall be strengthened. The National Service Scheme shall be made more innovative to nurture the spirit of voluntary service among the youth. Encouragement for talented youth in arts and other cultural pursuits will be stepped up.

4) We will promote the Youth Hostel movement by facilitating the construction of new youth hostels in major cities and tourist centers, with private sector participation.

5) Recommendations of the National Youth Commission will be given serious consideration.

Sports

The NDA Government aims to make India a major sports power in the world.

1) Towards this end, the Prime Minister's Ten-Point Program for the Development of Sports will be vigorously implemented.

2) A National Sports Development Fund will be set up with a yearly allocation of Rs. 500 crore. Citizens and business houses will be encouraged to contribute to it.

3) A Rashtriya Khel Rozgar Yojana will be launched to encourage talented sportspersons to set up sports clubs, gymnasiums, and training centres, thereby creating employment and self-employment opportunities.

4) Greater support will be provided for the promotion of traditional Indian sports and rural transports.

Senior Citizens

Respect for elders has always been at the center of India's social traditions and cultural ethos. Being repositories of knowledge and experience, they are a precious asset to society. However, they have been facing many problems with rapid urbanization and changes in the traditional joint families. Our Government will set up a **National Commission for Senior Citizens** to comprehensively address their needs, problems and potential to further contribute to the nation's development.

Population Control

1) A people's movement will be launched to realize the goals and targets set in the National Population Policy. It will particularly focus on those States that are lagging behind

2) The Government will introduce a set of non-coercive disincentives for a two-child norm, and incentives for a girl

child. The two-child norm will be made a qualification, on a prospective basis, for contesting any election.

Governance Reforms

The NDA Government will unveil, before the end of 2004, comprehensive Good Governance Reforms, which will focus on:

- 1) Administrative reforms** to check corruption, promote transparency and accountability, remove delays in decision-making; and to make government employees treat the people as their masters.
- 2) Electoral reforms** to check the unhealthy influence of money power and prevent criminalization of politics.
- 3) Judicial reforms** for speedy and affordable justice.
- 4) Political reforms** to raise the standards and efficacy of Parliament, State Legislatures, and other elected bodies.
- 5) Reform of ministries** to speed up decision making and develop better capabilities for policy formulation and implementation.
- 6) Good Corporate Governance** reforms to ensure lawful and ethical business practices, protection of shareholders' interests, and consumer protection.

Judicial Reforms

- 1) A Rs. 1,000-crore Fund for Modernization of Courts** will be set up to improve the physical and operational infrastructure of courts. This will receive partial contribution from the legal community. Judicial officers will be empowered to involve the community in improving the facilities in a transparent manner.
- 2)** The number of courts and the number of judges will be doubled in five years for quicker judicial process.
- 3)** A separate class of courts will be set up for cases involving specified commercial laws such as the Contract Act, Negotiable Instruments Act, and other business laws. These would deliver quicker justice to aggrieved businesses, and would be partly funded by charging both litigants a "Fast Track" fee.
- 4)** Reform of the criminal justice system to make dispensation of justice simpler, quicker, and more effective.
- 5)** Courts all over the country will be computerized and networked for improving their efficiency.
- 6)** Extension of Fast-Track Courts to all layers of the judiciary.
- 7)** Expansion of alternative dispute redressal mechanisms through Lok Adalats and Tribunals.
- 8)** Setting up a **National Judicial Commission** for appointment of judges and ensuring judicial ethics.
- 9)** A **Judicial Procedural Reforms Committee** will suggest, within six months, how to halve the time taken to conduct every trial, civil or criminal. The aim would be to ensure that three-fourths of all court cases are completed in twelve months.
- 10)** The number of cases in which the Government is a litigant will be halved in the next three years.

Administrative, Police, Civil Service and other Reforms

- 1)** An **Administrative Procedural Reforms Committee** will suggest, within six months, how to eliminate unnecessary procedures and

simplify others. Efficiency, accountability, responsiveness, and a pro-poor attitude will be the hallmark of the administrative system in the years to come.

2) The Civil Service, the steel frame of India's administrative system, would be reformed and strengthened. New cadre system and modern service code will be adopted to enable professionalism at all levels of administration. Senior officers will be suitably empowered to take timely and bold decisions. Responsibility and accountability will be fixed for fulfillment of goals and targets. Officers will be allowed to work in the private sector. Similarly, lateral entry of talented professionals from the private sector at senior levels will be encouraged.

3) Discretionary powers vested with public authorities will be reduced. Objective criteria will be laid down for the exercise of such powers.

4) Delays in environmental clearance for development projects will be removed. It will be mandatory for authorities to clear or reject a proposal within 45 days.

5) A Fund for Modernization of District and Sub-District

Administration will be set up for better office amenities and public interface; computerization, communication, and networking; better grievance redressal mechanism; and mobility to enable improved outreach to the public. Administration will be empowered to raise resources from the local community and to involve it in improving the amenities in a transparent manner.

6) The **Planning Commission will be reformed and reorganized** in light of the changing developmental needs of our country.

7) In order to improve efficiency of budgetary resources and public assets, we will work towards convergence of Centrally sponsored schemes, transfer of certain schemes to States based on suitability.

Electoral Reforms

1) Consensus will be evolved to prevent entry of criminal elements into politics.

2) In cooperation with all political parties, the NDA will work towards raising the standards of Parliament and State Legislatures.

3) A National Institute for Training Elected Representatives will be established.

India to be ruled by Indians

Legislation will be introduced to ensure that important offices of the Indian State can be occupied only by those who are India's natural citizens by their Indian origin.

Centre-State Relations

The NDA Government's achievement in this regard can be judged by the fact that Centre-State relations are no longer a subject of political debate. They are marked by harmony and cooperation, which were sadly missing in previous decades. Our Government has not discriminated against any State on political grounds. This shall continue to be our approach in the coming five years. On the issue of Article 356 of the Constitution, we remain committed to the consensus reached at the Inter-State Council meeting in Srinagar in 2003.

Empowerment of Panchayats

1) The NDA Government will work for effective **financial and administrative empowerment of Panchayati Raj Institutions** and Urban Local Bodies in respect of three Fs: "Funds", "Functions", and "Functionaries". Suitable judicial, executive, financial, and geographical layout planning powers will be devolved to these bodies. The Constitution would be amended for this purpose.

2) The institution of the **Gram Sabha** will be strengthened to discuss every developmental work, scrutinize the allocation and spending of funds, and evaluate the performance of panchayat and government functionaries.

Cultural and Spiritual Heritage

1) Ours was the first government to launch national missions for the preservation of manuscripts, monuments, and other facets of India's cultural, artistic and spiritual heritage. States will be encouraged to set up similar missions. Every town will prepare a heritage conservation mission. These will be effectively implemented, with extensive participation of communities, business houses, professional bodies, and NGOs.

2) Support for expanding India's cultural relations with all countries in the world will be considerably enhanced, with private participation.

3) A **National Commission for promotion of Bharatiya languages** will be established. It will make a comprehensive study of the challenges before our Bharatiya languages in the modern era and recommend tasks for their consistent development.

4) Upkeep of places of spiritual importance.

Civil Society Empowerment

1) The NDA recognizes that maximizing people's participation in the implementation of all policies and programs of the government is the key to India's rapid and all-round development. Towards this end, a **National Council of Voluntary Organizations** will be set up. States will be encouraged to establish similar Councils.

2) **Involvement of religious establishments** of all denominations, which are active in the social field, will be encouraged in areas like mass-feeding for the poor, care of orphans and destitutes, campaign against social evils like female foeticide, environmental protection, etc.

3) Civil Society will be suitably empowered to help in achieving dispute resolution ranging from local disputes over minor issues to major ones over contentious issues outside the realm of the judiciary and government. Its cooperation will be sought in strengthening civic discipline, adherence to law, tax compliance, and care for public property.

National Security

The NDA Government took historic initiatives in the last six years to strengthen India's defense capability and preparedness. We pledge to carry forward this imperative. Our priorities will be:

1) Speedy implementation of all the current programs for

modernization, acquisition, and capability enhancement;

2) Making operational the Rs. 25,000-crore Defense Modernization Fund, which was announced in the Interim Budget;

3) Minimizing delays and procedural bottlenecks, which push up costs and cause obsolescence;

4) Achieving greater efficiency in defense spending; giving a further boost to indigenization of defense production and encouragement to private sector participation; and making defense exports a thrust area.

5) In addition, the Government will continue to further augment welfare measures for ex-servicemen and war widows. We shall create adequate opportunities for retired officers to contribute to development activities where they can put their skills and training to productive use. Necessary measures will be taken to make service in the Armed Forces an attractive career option for the educated Indian youth.

Internal Security

1) Cross-border terrorism will be eliminated.

2) There has been a significant reduction of communal and caste violence in the past five years. Our government shall further strengthen and stabilize this trend, and work towards realizing our vision of a riot-free India.

3) Ongoing programs for modernization of our police and paramilitary forces will be intensified.

4) We will build political consensus to enact a Central law, and constitute a federal agency to deal with federal crimes.

5) The multi-pronged strategy to eliminate the growing menace of left-wing extremism, which extends from the Nepal border to Andhra Pradesh, will be more effectively implemented. The Government will encourage the misguided youth who have joined various naxal organizations to give up the path of violence. Development activities in affected areas will be intensified, with people's participation.

6) The long pending police reforms will be taken up to synchronize with the ongoing scheme for modernization of state police forces. Investigation functions would be separated from law & order functions. Number of police stations will be doubled over the next five years. Mobile police stations, better communications, community friendly approach, highway police stations, better public interface and independence of police will be established through necessary legal and executive means. Partnership between police and community will be institutionalized. Police and security forces will be made more people-friendly, and more sensitive towards the grievances of the poor, weaker sections of society, and women.

Jammu & Kashmir

Building on the positive turnaround in the situation in Jammu & Kashmir, the NDA Government will continue its efforts to eliminate terrorism and further strengthen the Centre's cooperation with the State government to **consolidate peace, normalcy and development** in the State.

Together with the State Government, efforts will be made to ensure **early return of Kashmiri Pandits** and other displaced people to their native places.

The NDA Government will work for **balanced development of all the three regions of the State-** Jammu, Kashmir and Ladakh. To ensure this, steps will be taken, based on consensus, for:

- 1) Autonomous Regional Councils for Jammu and Ladakh with adequate financial and administrative powers;
- 2) Protection of the original demographic identity of the three regions.
- 3) Equitable distribution of funds from the Centre.

North-East

The NDA Government has given unprecedented attention to the development of the North-Eastern States in the last five years. These gains will be consolidated and placed on a stable footing. Our priorities in the coming five years would be:

- 1) Restoration of peace and normalcy in all the disturbed regions by **dialogue** with all groups who are willing to give up the path of violence, and by firmly dealing with those who continue on this path.
- 2) Ensuring that the ethnic identities of all the people in the North-East are protected.
- 3) Repeal of the IMDT Act for putting an end to infiltration from Bangladesh.
- 4) Accelerating economic development that provides growth opportunities to all.
- 5) Development of the communication infrastructure to overcome the constraints of physical distance.
- 6) Making all Indians more aware of the rich history and cultural heritage of our North-Eastern States, including Sikkim.
- 7) Expanding regional economic cooperation with countries in our eastern neighborhood and in South-East Asia.

Other Commitments

- 1) The NDA Government shall continue to strengthen the ideal of secularism enshrined in India's Constitution.
- 2) The NDA believes that an early and amicable resolution of the **Ayodhya issue** will strengthen national integration. We continue to hold that the judiciary's verdict in this matter should be accepted by all. At the same time, efforts should be intensified for dialogue and a negotiated settlement in an atmosphere of mutual trust and goodwill.
- 3) Our Government will create a "**National Integration Quota**" of 2% for students from Jammu & Kashmir, North-East, Andaman & Nicobar Islands and Lakshwadeep Islands in educational institutions across the country.
- 4) A **National Disaster Prevention and Management Authority** will be set up, with a fund of Rs. 1,000 crore. States will be encouraged to set up similar authorities.
- 5) The Government will implement decisions taken at the last meeting of the Island Development Authority, and will continue to attend to the needs of the people of Andaman & Nicobar and Lakshwadeep Islands.
- 6) Consumer protection movement will be further strengthened.
- 7) The NDA government is committed to giving **corruption-free governance** at all levels.

India and the World

India's aim in foreign policy has always been to secure for itself a steadily broadening role in international affairs, so that we can contribute meaningfully to the global community's collective ability to deal with the challenges of today and tomorrow. The NDA Government is proud of its foreign policy achievements in the last five years. We will build on these successes to focus on the following objectives in the coming five years.

- 1)** Continue the **dialogue process with Pakistan** for a lasting solution to all the outstanding issues, including Jammu & Kashmir, on the basis of the Joint Statement issued in Islamabad in February 2004.
- 2)** Further strengthen the **SAARC process**; implement free-trade in South Asia; and work towards realizing the vision for a South Asian Economic Union with a common currency for the region.
- 3)** Further strengthen our **Look-East Policy** to deepen the India-ASEAN relationship; initiate the BIMST-EC process; activate the Mekong-Ganga cooperation initiative; deepen our economic cooperation with Koreas; and enrich our strategic partnership with Japan.
- 4)** Further consolidate our strategic partnership with **Russia**, with a stronger underpinning of economic cooperation.
- 5)** Broaden and deepen our multi-dimensional relations with **USA**.
- 6)** Expand our economic cooperation with China. Continue the dialogue process with China to achieve a mutually satisfactory resolution of the boundary issue, which is an objective of strategic interest for us.
- 7)** Intensify our cooperation with the **European Union**.
- 8)** Rejuvenate our traditional bonds with countries in **West Asia**;
- 9)** Reestablish our age-old ties with countries in **Central Asia**;
- 10)** Develop extensive relations with all countries in **Africa, Central America, Latin America**, and Pacific Ocean countries like **Australia, New Zealand, Fiji**, etc.

Energy security will continue to be a key objective of our foreign policy. Therefore, we will intensify our efforts to establish suitable alliances to secure access to new energy sources around the world.

The NDA Government envisions a future that rests on a cooperative **multipolar world order**, with India as one of the poles.

We will continue our efforts to secure **permanent membership of the UN Security Council**.

The NDA is proud of the shining achievements of **NRIs and PIOs** around the world. We attach great strategic importance to strengthening India's multi-dimensional links with the Diaspora Community. Our Government took many historic initiatives in this direction in the last five years for example, granting dual citizenship to PIOs from a select group of countries. Our commitment to this deeply cherished cause will continue.

Conclusion

In our common Agenda for elections in 1999, we had said, "The NDA came into being because of an historic need and realization amongst us that our young democracy cannot bear the fits and tremors of frequent elections, which will undermine the people's faith in the democratic process." That phase of instability is now history. The NDA has taken India into a new orbit of accelerated development, coupled with peace on our borders and harmony within.

As we seek a renewed and bigger mandate in 2004, we ask to be judged by our performance in the last five years as well as by the vision and programme that we have laid out in this Agenda. We are proud to have raised the bar of performance higher, and are keenly aware that the Indian voter now expects more.

We believe in the principle of accountability. We promise to give a six-monthly report on the status of implementation of the commitments made in this Agenda.

Prime Minister Shri. Atal Bihari Vajpayee has placed an energizing vision of India as a Developed Nation. The NDA rededicates itself to realizing this vision in partnership with the people of India.

C.

BJP TODAY

February 1--15, 2004 - Vol. 13, No. 03

India's Tomorrow Linked With NDA's Victory Today

- *Atalji seeks renewal and larger mandate to build strong and prosperous India*
- *BJP a movement for social transformation*
By our special correspondent

Prime Minister Atal Bihari Vajpayee has indicated a late April poll for the 14th Lok Sabha with a call to BJP workers not to relax even for a moment before the big day - swearing-in of a NDA Government with a two-thirds majority in the lower House of Parliament.

He made public his decisions at the concluding session of the BJP National Executive meeting at Hyderabad on January 12, setting the NDA, the opposition and the media into a flurry of activity prior to the crucial polling dates for the general elections.

He has directed Finance Minister Jaswant Singh to present a vote-on-account to Parliament "at an early date" and expressed the hope that a new Government would be in place by April. He did not say this, but it is obvious that the new government would be a NDA Government headed by none other than Atalji.

These announcements have generated a great deal of speculations about the possible dates of elections and the circumstances that would determine the dates of polling, to be announced the Election Commission. However, one can safely conclude that the school final examinations during March and harvesting of the main Rabi crop wheat and the procurement of the produce by Government agencies would materially affect the polling dates.

Weatherwise, April is an ideal month for electioneering, although late May or even June polls are feasible, as was the case in 1991.

Here are the salient points of Atalji's concluding remarks:

The Hyderabad meeting of the National Executive is a major landmark in the history of the BJP and India's democracy.

We have secured our place firmly in the political arena of the country and now we are not unfamiliar to the world. The world has come to recognize us as the dominant and a leading constituent of the political firmament of India.

All the misconceptions and motivated propaganda about our Party have been proved wrong.

Our recent victory in the State Assembly elections has attracted the attention of the entire world.

We have strengthened democracy in India and have accelerated the pace of development of the country.

The world has become familiar with our philosophy and our achievements.

The BJP is not merely a political party, but a movement for social transformation.

More and more sections of the society are joining us.

A debate is on about when to hold elections for the 14th Sabha.

The Party has made its recommendation in an unambiguous manner, that we should seek people's renewed mandate at the earliest for completing the unaccomplished part of our mission.

It is natural to feel that we should seek a fresh mandate from the people so that we can march even more confidently towards our goal of making India a Developed Nation by 2020.

The recent NDA meeting has authorized me to take a final decision about advancing the dates for the elections.

Now the responsibility is for announcing the dates has devolved on me.

"The NDA is ready. The BJP is ready".

The hour of reckoning has come.

The decision can only be one.

I hereby direct Finance Minister Shri Jaswant Singh to present a Vote on Account in Parliament at an early date.

I hope that a new government would be in place by April.

A big battle lies ahead.

We have given the call for early elections to the Lok Sabha. The situation is in our favour. We have been able to win people's confidence with our performance. The recent Assembly elections have shown that the people are with us. The opposition is in disarray. They are at their wits end and clueless about issues with which to corner us.

My call to all Party workers is this: There is no time for relaxation.

Ek vijay ke baad dusara.

Hamare vijay ke saath Bharat ka bhavishya juda hua hai.

We'll seek a renewed and larger mandate to build a strong and prosperous India. I am confident that we'll win it.

Vajra sankalp ke saath hum yahan se jayenge.

Our agali baar milenge ek dusare ko vijay ki badhayi dene ke liye.

(Let us depart from here with an iron resolve. We will meet next time for congratulating one another for the victory).

D.

BJP TODAY

May 16--31, 2004 - Vol. 13, No. 10

The great game of obfuscation: the "real" 2004 poll story

Arabinda Ghose

When on December 4, 2003, the country came to learn about the landslide victory of the Bharatiya Janata Party (BJP) in the State Assembly elections in Rajasthan, Madhya Pradesh and Chhattisgarh, it had become obvious to the people that the Lok Sabha elections due in September 2004 would be advanced by several months. That is what happened precisely and on February 6, 2004, the Lok Sabha was dissolved after the vote on account for the first four months of the new financial year 2004-2005 was passed by both Houses of Parliament.

The National Democratic Alliance (NDA) partners unanimously decided to hold the general elections in April-May 2004 and the country got set to vote the NDA back to power for another term and to choose Atal Bihari Vajpayee as the Prime Minister for another five years.

That this was the national mood was proved in black and white by the India Today opinion poll, which gave 330 to 340 seats to the NDA and less than one hundred to the Congress Party. However, it now appears, to the uninitiated, that there is uncertainty in the air, the NDA may not win the minimum 272 seats for the Lok Sabha and that a coalition was inevitable with the "secular" parties likely to call the shots.

Inevitably a large number of prime ministerial candidates have sprung up and wonder of wonders, even Laloo Prasad Yadava has started considering himself as a Prime Minister. Gullibility has gone up to such an extent that even Jyoti Basu, of the "historical mistake" fame, too has been named as a possible Prime Minister.

How did such a "paradigm shift", if one were to use the expression, take place in the "minds" of the voters midway through the campaign? Has there been an "overkill" of the "feel good" and "India Shining" campaigns that is recoiling on the ruling party? Were the massive victories in the State Assembly elections in Madhya Pradesh, Chhattisgarh and Rajasthan false signals? In order to analyse this phenomenon, let us go back to November 2003 first.

We in the BJP TODAY magazine decided to publish in our December 1, 2003 issue (like for every issue, this issue went to the press more than a week earlier) the probable results of the Assembly elections in Delhi, Rajasthan, Madhya Pradesh and Chhattisgarh, based on surveys by two separate organisations, the two together interacting with a total of more than three lakh people. This number is known as the "sample size" in Statistics, the science behind all the opinion and exit polls.

The party's internal survey results were astounding. In Rajasthan, where Ashok Gehlot was "voted" as the "Chief Minister Number One", the BJP was likely to win 110 seats. Since under the best conditions in the past, the BP tally had not even reached 100, the number 110 appeared to be over ambitious.

In Madhya Pradesh, where Diggy Raja had been ruling for ten years and had "bowled a googly" against Uma Bharat, he was very sure of winning for the third time. But out figures showed a whopping 167 seats for the BP. Even in Chhattisgarh, where the media had entirely written off the BJP ("no leader, no Chhattisgarhi-speaking party functionary" and the "unchallenged" leadership of Ajit Jogi) the Party was likely to win 45 seats.

So, General Secretary Mukhtar Abbas Naqvi conveyed to us to publish these assessments on the four-coloured cover page of the BJP TODAY in the form of graphics. Our printer Vikas Deshmukh did a wonderful job, and on November 27 or 28, 2003, four or five days before polling date, we distributed the copies to the correspondents attending the daily briefing at 3 p.m. at the party headquarters.

One should have seen the faces of our colleagues on receiving the copies. Ridicule writ large on their faces, most of them did not even take the trouble of going through the story. One kindly soul had asked Naqviji if he had "cooked up", the figure merely for the sake of consolation since certain defeats were staring the party in its face.

Well, we proved wrong in Delhi. But in Rajasthan, the actual result of Vasundhara Raje. In Madhya Pradesh, Uma Bharati's leadership was blessed with 174 seats, seven more than the figure quote on the BJP TODAY cover and in Chhattisgarh, the tally was 50 in a house of 90%.

So, in case of the Lok Sabha elections, the BJP's "friends" saw that it was "unstoppable" and the NDA would romp home just like in the December 2003 polls for the State Assemblies. The India Today opinion poll had confirmed this trend.

So, "secular" brains got to the launch one of the biggest game of obfuscation in any Lok Sabha election and on the morrow of the Exit Poll results on the first day's voting on April 20, one particular television channel came out with an "opinion poll" which created the spectre of instability in the country after May 13, the day counting created by this "opinion poll", that the stock market in Mumbai crashed by 213 points in one day and even BJP and NDA workers were taken aback by this poll, the results of which were prominently carried as a first lead in one English language newspaper which hopes for the revival of the Soviet Union, no less. Political observers could not have missed this juxtaposition.

In this context, it will be desirable for some of our young colleagues in the profession to undertake a study, or to use a more sophisticated term, the de-mystifying of the "science" of "opinion poll" and exit polls. It has to be realised that even the most trusted of these exercises, the "Gallup Polls" of the United States, is only 20 years old. The "science" is yet to be perfected and there are so many avenues for introducing bias, for or against, particular political parties in these polls, that the study would open the eyes of even the sophisticated, yet credulous people.

Without being partial to fellow professionals, one feels that only hardworking journalists speaking to people in cities as well as villages, and analysing past trends from official statistics, can predict election results more accurately in areas they cover. Only, and this is fundamental, before embarking upon such surveys, journalists concerned music have a "Ganga-snan", that would wash away all traces of bias for and against any political party in their minds.

However, coming back to the great game of obfuscation, it is necessary for all votaries of democracy and development not to put any reliance on these opinion/exit polls. The country has made all round progress in the last six years, and the Congress Party, which has been denying that India has made good progress, is now harping on the theme of "BJP claiming credit for what we had initiated". This is an indirect admission of the BJP claim.

Secondly, it is necessary for NDA/BJP supporters to have a good look at the Agenda for Development, Good Governance and Peace, released by Atalji on April 8. The venue was the same place-7, Safdarjung Road where the 1999 Agenda too was released. But what change one witnessed not only in the manner of presentation of the Agenda but also in its contents. This Agenda is a blueprint, as it were, to attain unprecedented development of the country in the next five years if all the programmes drawn up by the NDA is implemented. There is no doubt that the Agenda will be implemented substantially.

And one is certain that in the people of India has the trust on the present leadership and will vote it back to power with "a score of 300 plus for the NDA, 200 plus for the BJP and out before scoring 100 by the Congress", as stated by BJP president M. Venkaiah Naidu in typical cricket language.

Party workers in particular should not fall victims to this great game of obfuscation and in which Shalya, the "Sarathi" of Karna, had needled this great hero in order to demoralise him in the final battle against Arjuna. The righteous had won, but Karna certainly was demoralised during that crucial battle.

E.

BJP TODAY

July 16--31, 2004 - Vol. 13, No. 14

"Poisonous Congress ideology would lead country to further division" -Atalji

Address at Syamaprasad Mookerjee birth anniversary

By our special correspondent

In a stirring speech that touched the hearts of every single participant at the 103rd birth anniversary celebration of Bharat Kesari Syamaprasad Mookerjee on July 6, former Prime Minister Atal Bihari Vajpayee called upon all patriotic Indians to vigorously oppose the "poison of ideology" that was sought to be spread by the Congress Party which could lead to "a further division of the country".

Speaking in the context of Home Minister Shivraj Patil's logic that four Governors were removed from their offices because of their ideological differences with the ruling combine. Atalji gave a call for challenging this mindset and defeat it. "We will not allow this (further division of the country) to happen". Atalji declared and added: "We are all prepared to take on this mindset and I am certain the people of India will co-operate with us in this struggle".

In this context, Atalji said that had not Dr. Syamaprasad Mookerjee sacrificed his life (on June 23 1953) for the cause of integrating the State of Jammu and Kashmir with the rest of India, further separatism could not be prevented. It was Dr. Mookerjee who stopped fissiparous tendencies by his sacrifice, Atalji asserted.

The 103rd birth anniversary of Dr. Mookerjee was celebrated at the BJP headquarters under the auspices of Dr. Syamaprasad Smruti Nyas (Memorial Trust), headed by BJP president M. Venkaiah Naidu.

Atalji, who had accompanied Dr. Mookerjee during his journey to Jammu and Kashmir in May 1953 in the capacity of journalist, said that a conspiracy was hatched by the Nehru Government in Delhi and Shaeikh Abdullah Government in Srinagar to let Dr. Mookerjee enter the State of Jammu and Kashmir first and then arrest him across the river separating the State from Punjab. One had to obtain a permit those days to enter the State although it had become a part of India by virtue of Maharaja Hari Singh signing the Instrument of Accession on October 26, 1947.

Atalji said that had the Punjab Government arrested D. Mookerjee before his entry into Jammu and Kashmir, various constitutional issues would have arisen. So, it was decided to let Dr. Mookerjee enter Jammu and Kashmir first and then arrest him there, which would not have given rise to such constitutional problems.

When this arrest took place, Atalji recalled, Dr, Mookerjee had told him: "go and tell the people of India that I have entered Jammu and Kashmir (without a permit) though as a prisoner".

The Congress Party had never honoured such patriots, he said in the context of the Government boycott of Dr. Mookerjee's birth anniversary celebration in the Central Hall of Parliament House earlier in the day and recalled the condemnable treatment meted out to Netaji Subhash Chandra Bose.

He recalled in this connection that in a live telecast sometime ago, Doordarshan had deleted the portion of his speech in which he had paid tributes to Subhash Chandra Bose.

Atalji severely condemned the Congress attitude towards the RSS ideology and said it was a "poisonous mindset" which everyone had to fight out.

Paying handsome tributes to Dr. Mookerjee, Atalji said that one could describe him as "born in Bengal but sacrificed his life in Kashmir".

He stressed the uniqueness of this sacrifice for strengthening the bond between all regions of the country and said that this agitation for integrating Kashmir with the rest of India was not in pursuit of any political gain since no elections were due then. The Bharatiya Jana Sangh too was born only recently then. The agitation, Atalji stressed, was aimed at preventing further vivisection of the country.

Atalji recalled that during the (Praja Parishad) agitation, young men with the Indian national flags in their hands used to enter Jammu and Kashmir territory and some of them were even killed in police firing. This agitation and the philosophy behind it had nothing to do with politics, Atalji stressed.

Earlier, Shri L.K. Advani, leader of Opposition in the Lok Sabha said that the Home Minister Shivraj Patil's statement justifying the removal of the four Governors was totally unacceptable and against the spirit of the Constitution.

He said one's loyalty should be to the Constitution of India while on ideologies people professed could be different. "We will never accept the Congress stand on ideologies", he stressed.

In this connection, Advaniji referred to the inclusion of Dr. Syamaprasad Mookerjee and Dr. B.R. Ambedkar in the Union Council of Ministers headed by Pandit Jawaharlal Nehru on August 15, 1947. Dr. Ambedkar and Dr. Mookerjee were bitter critics of the Congress, yet they were included at the instance of Gandhiji. Dr. Ambedkar was entrusted with the task of framing the Constitution while Dr. Mookerjee was allotted the industry portfolio in view of the fact that there were hardly any industries in India except textiles at that time. Dr. Mookerjee had laid the foundation of what are called the public sector undertakings, he said.

Shri Advani also said that Mahatma Gandhi had felt that someone with a Hindu mindset should be a member of the new Government in 1947 and hence had proposed the name of Dr. Mookerjee, then president of the Hindu Mahasabha. Of him, Shri Advani said, Gandhiji had said that "while Sardar Patel is a Congressman with a Hindu mind, Dr. Mookerjee is a Hindu leader with a Congress mindset".

BJP president M. Venkaiah Naidu too paid handsome tributes to Dr. Mookerjee and called upon everyone to strengthen the Trust which would expand its activities now along with building its headquarters.

Among the large gathering was present Shri Kailashpati Mishra, who was asked to relinquish governorship of Gujarat by the Home Minister.

F.

BJP TODAY

December 16--31, 2004 - Vol. 13, No. 24

'Stand like a rock against anti-Hindu forces'

Meeting of the National Executive Ranchi - November 24-26, 2004

**Presidential speech by
Shri L.K. Advani**

Dear Colleagues,

I welcome you all to this meeting of the National Executive here in Ranchi.

This is the first meeting of the National Executive after the National Council assembled in New Delhi on October 27 and formally elected me as the Party president.

It is taking place in the aftermath of two state assembly elections and before three upcoming state assembly elections.

Outcome of recent assembly elections

The results of the assembly polls in Maharashtra were truly disappointing to all of us. On the basis of performance, the Congress-NCP combine least deserved a renewed mandate, just as, judged by the criterion of performance, the NDA certainly deserved to win a fresh mandate. We thus see a certain disconnect between performance in government and performance in elections. I am not saying that such disconnect exists in every election. Nevertheless, it is a phenomenon that deserves a serious study.

It appears that lack of proper and sustained coordination between the BJP and the Shiv Sena, our alliance partner in Maharashtra, at various levels was one of the principal reasons for our defeat in the elections. We should learn the right lessons from this in evolving our strategy for the forthcoming elections.

I wish to congratulate our unit in Arunachal Pradesh for their impressive performance in the recent elections. Contesting on our own, we won 9 seats in the Assembly. We had also won both the Lok Sabha seats in the state. This shows the keen desire of the people of the North-East to see that the BJP emerges as a major political force in the region, to serve as a resolute defender of national unity and as a champion of peace, development and social harmony.

Three crucial elections ahead

In the months to come, we will face three crucial elections in Bihar, Jharkhand and Haryana. Our objective in these elections is clear.

Jharkhand: In Jharkhand, we must strive to win a fresh mandate. Despite all the odds, our government here has performed fairly well. Indeed, many of the difficulties it faced

were a legacy of bad governance that the RJD government in undivided Bihar had left behind. The people of Jharkhand also know that the BJP is the only party that is both firmly committed to, and is fully capable of, harmonising the interests of both tribals and non-tribals in the state. We should impress upon the people that the difficult work of repairing the damage done by the previous government needs five more years of BJP rule to yield the desired results. We should especially caution them that a mandate to our adversaries would be an invitation to a reign of terror, social strife, criminalization of governance and unlimited corruption.

Liberate Bihar from the reign of Asuri (evil) forces

I would like to dwell at some length on Bihar, where the battle lines are clearly drawn and the bugle will be sounded at a massive rally in Patna on December 2.

This battle is not only for unseating an incumbent government that belongs to an opposition party. It is actually for emancipating Bihar from 15 years of jungle raj, the kind of which no state in the country has ever seen. The Rashtriya Janata Dal, which now has the Congress as its partner, has impoverished the state, criminalised politics and governance, and made corruption its creed. In a bizarre act of perversion, its leader has sowed the poisonous seeds of casteism and communalism while masquerading himself as a defender of secularism and social justice. The strangest part of it all is that he is the darling of the entire pseudo-secular brigade.

I charge the Congress party, the communists and all those who support the RJD with being willing partners in the crime of pauperising Bihar, of reducing this rich and cultured state to such a helpless condition that no section of Bihari population -- poor, rich, students, teachers, industrial and agricultural workers, traders, professionals -- see any hope of a bright future for themselves in their own state. Worse, they do not even feel safe in their own state, such being the reign of terror, crime and lawlessness unleashed by the RJD. As a result, the largest stream of internal migration in India today is that of the proud but helpless people of Bihar.

The BJP charges the RJD and all its supporters of being assaulters on Bihari Pride, a pride that is rooted in the state's hoary past, in the glorious role it played in the Freedom Movement, in its having been one of the best managed and most richly endowed states in the initial decades of Independence, and in the contribution that its idealistic youth and students made to the defence of democracy under the inspiring leadership of JP.

Friends, the RJD leadership is spreading the self-serving myth that their party is unassailable and is going to win Bihar for another five years. Its calculation is that, in the conditions of mafia-induced fear that prevails in the state, spreading such a myth would prompt the people not to vote for the BJP-JD(U) alliance. We shall puncture this balloon of the RJD's invincibility right at the outset of our campaign. We'll tell the people of Bihar:

"Have no fear. Our alliance is the real and the only alternative, which it is capable of liberating Bihar from the Asuri Shakti (evil force) that has captured your state. Our alliance is also capable of building a New and Proud Bihar in which every citizen belonging to every caste and community will feel justice done to them, and in which Bihar will be brought back to the track of rapid and all-round development, to occupy its rightful place in the march of a prosperous and strong India."

Haryana: In Haryana, our Party has decided to contest the elections on its own. The incumbent government and the ruling party have done little, either by way of performance or by their relations with the BJP, to create a conducive atmosphere for a united contest against the Congress party. In Haryana our primary objective will be to

increase our own strength in the new Assembly to the maximum possible extent, so that we emerge as an effective alternative to the discredited Congress party.

Politics of mass mobilization and agitation

Friends, my long experience in politics tells me that a political party heightens its strength and brightens its public profile through three types of activities, and I'll mention them in the order of their effectiveness. Of course, the first and the most effective means is one's performance in an election - be it a parliamentary election, assembly election or a local body election. The second is the path of mass mobilization in struggles intended to champion people's causes and to defend the interests of our nation. The third is holding of political rallies.

Due to a combination of factors -- the foremost of which was the fact that we were ourselves in government for six long years - our Party has not organized any large-scale nationwide protest action in recent times. Our mass mobilization on the Ayodhya issue in the late '80s and early '90s was the last such effort. However, I am surprised that within six months of the Congress-led UPA government at the Centre, one issue after another is knocking at our doors to be picked up for mass mobilization and mass protest.

Recently, the BJP demonstrated its mass mobilization capabilities by taking up two issues that touched the hearts and minds of every patriot in this country - namely, the insult meted out by the UPA government and the Congress-Communist combine to a national hero, Veer Savarkar, and to a national icon, the Tricolour.

Arrest of Shankaracharya, an assault on Hinduism

Now two more issues have arisen that demand a firm and resolute response from the BJP. One has hurt people's pockets and the other has deeply wounded people's faith.

The arrest of the Shankaracharya of Kanchi Math, His Holiness Jayendra Saraswati Swamiji, in a criminal case in Tamil Nadu is unprecedented in the spiritual and political annals of India. The manner of his arrest, the manner of his incarceration, and the campaign of slander launched against him and the Kanchi Math by the two principal parties in the state, joined by the communists and all the anti-Hindu forces in this country, have jolted the Hindu society like no other event in recent times has.

Two factors have principally contributed to this shocking turn of events. One is the politics of vendetta, confrontation, one-upmanship and social divisiveness that has marred both the society and polity in Tamil Nadu in recent times. The other is the general climate of pseudo-secularism in our country in which maligning of the Hindu faith, hurting of Hindu sentiments and denial of legitimate Hindu interests have been made the ultimate and sole criterion of one's commitment to secularism.

I would like to pose the following questions for the people of India to ponder:

- Why did the then Congress government at the Centre apologise to a certain Muslim seminary in UP when, in 1994, the IB had to conduct a raid on a hostel inside the seminary to nab suspected ISI-backed terrorists with links to a terrorist act in Jammu & Kashmir? The Central government dispatched two senior ministers to the seminary to express regrets for the police action.
- What would happen if a Central minister were to say in a public meeting that he is ashamed of being a Muslim or a Christian?
- Why is raising one's voice against fraudulent conversions of poor tribals and other indigent people considered a communal act in this country?

- Who has created this bizarre and perverse intellectual atmosphere in this country where anything associated with Hinduism, Hindu ethos and Hindu faith is considered communal, obscurantist and -- my blood boils when I hear the term -- "toxic"?

Preserve the Hindu ethos to strengthen secularism and national unity

Friends, the time has come to proclaim, and proclaim with all the courage of our conviction, that India is secular principally because of its Hindu ethos. Remove this Hindu ethos, and there will be no India left. Let us make no mistake: A section of the Congress party, the Communists and some other political forces in this country are conspiring to slowly but systematically erase the Hindu ethos of this country and to obfuscate the basic Hindu identity of our culture and civilization.

In stating this, I do not in the least deny that India is a multi-faith nation. We are proud that our land is home to practically every faith in the world, and every faith here is respected. Adherents of every faith have the same rights and responsibilities. Discrimination on the grounds of religion is alien to our age-old culture and against our Constitution. But let every adversary of ours be warned: if anybody tries to take the cover of secularism to indulge in anti-Hindu politics and statecraft, the BJP will stand in their path like a rock, prepared to make any sacrifices.

Which is why, the BJP, after a lot of inner-party deliberation, decided to associate itself as a party with the public outrage against the arrest of Kanchi Shankracharya. We have made it clear that the law must take its course in the specific case in which allegations of his involvement have been made. But this is not an issue concerning one individual. It has far wider ramifications.

By launching the relay hunger strike and dharna on November 20, we have begun a campaign through which, as in the Ram Janmabhoomi issue, we will powerfully counter our ideological and political adversaries, reaffirm the meaning of genuine secularism, strengthen national unity, and rededicate ourselves to the adoption of life-enriching dharmic values in society, politics and statecraft. I wish to sincerely thank the former President, Shri R. Venkatraman, former Prime Minister Shri Chandrashekhar, NDA Convenor Shri George Fernandes, and several respected sadhus and saints for having joined our Party colleagues in this protest action.

Agitation against price rise

The other issue on which the Party has launched a programme of mass agitation, culminating in a massive protest demonstration in front of Parliament on December 1, is the back-breaking price rise within six months of the UPA government. The Congress party went to the polls tomtomming its slogan: "Congress ka haath, Aam aadmi ke saath". The truth has turned out to be: "Congress ka ghaath, Aam aadmi ke saath". This betrayal is acutely felt every time a common man goes to the market to buy items of daily need, every time a housewife brings a new cylinder of cooking gas, and every time a kisan purchases diesel to run his pump.

I call upon our Party workers to conduct a sustained campaign to educate the people about this betrayal and also contrast it with the success of the Vajpayee government in keeping inflation and the prices of essential commodities firmly under check for six long years.

Vigorously expose the failures of the UPA government

We should also vigorously expose the ruinous consequences of the UPA government's failures on the internal security front. Nothing illustrates this failure more glaringly than the manner in which the government has completely messed up the handling of the naxal menace. Naxal extremism is spreading its tentacles to newer and hitherto unaffected places. This became frighteningly evident when naxalites killed 17 cops near Banaras in UP in a landmine explosion last week. The NDA government, after sustained consultations with the governments of all the affected states, had evolved a coordinated and multi-pronged strategy to overcome this grave threat to India's internal security. The Congress party lost no time in dismantling this strategy by lifting the ban against the PWG in Andhra Pradesh and inviting naxalites for talks without first insisting that they give their arms.

As a highly respected retired police officer from Punjab recently bemoaned, "It is indeed strange that, on the one hand the Indian government is assisting Nepal to overcome the challenge posed by Maoists; on the other hand, the same government has legitimized Maoists by inviting them for talks on almost equal footing."

Similarly, BJP workers everywhere should expose the UPA government's neglect of the plight of kisans, artisans, workers in the informal sector and its blind eye towards the unemployed youth. We should tell the people how the much-publicised Food-for-Work programme, launched recently by the Prime Minister, is a badly repackaged version of a similar programme started by the NDA government, with little additional resources allocated to it. In any case, it is a far cry from the promise of providing guaranteed employment for 150 days a year to every able-bodied person in rural areas and urban slums.

The visible slowdown in the implementation of major infrastructure projects, initiated by the NDA government, is a matter of deep concern. Little is being heard of the ambitious National Highway Development Project, the Pradhan Mantri Gram Sadak Yojana, the National Rail Vikas Yojana or the Valmiki-Ambedkar Awaas Yojana - not to speak about the River Linking Project.

I am mentioning these only to highlight how the focus and the priority of the UPA government have shifted from governance and development to relentless vendetta towards the opposition and daily infighting within the ruling coalition.

Kashmir issue: Compromise of national interests will not be tolerated

Friends, recent months have seen considerable activity, at least in terms of statements and counter-statements, between the governments of India and Pakistan on the Kashmir issue. The BJP has made it clear on more than one occasion that the process of normalization of relations between our two countries, which had been initiated by Shri Atal Bihari Vajpayee, should continue. However, we are concerned that some of the pronouncements and actions of the UPA government reflect a troubling dilution of clarity and commitment on how to safeguard India's national interests. First came the joint statement issued after the September meeting between Prime Minister Dr. Manmohan Singh and Pakistani President General Pervez Musharraf in New York, in which India failed to secure a reiteration of Pakistan's commitment to renounce cross-border terrorism as an instrument of its Kashmir policy. Such a commitment was explicitly made in the joint statement issued after the Vajpayee-Musharraf meeting in Islamabad in January this year.

Cross-border terrorism in J&K is still alive and kicking. A loud and rude reminder of this came when terrorists struck in Srinagar, just 200 meters from the venue of the Prime Minister's public meeting on November 17.

Then came, Dr. Manmohan Singh's statement that "all options are open" to resolve the Kashmir issue. On his part, Gen. Musharraf floated the idea of dividing Jammu & Kashmir in seven parts on religious and regional lines. The Minister of External Affairs responded to this by saying that India was willing to consider this proposal if it was presented in a formal manner.

The Prime Minister has stated in Srinagar that "no new lines can be drawn on the map of the subcontinent". At the same time, there is talk of some lines being "erased" as a part of a "package solution".

The BJP flays this kind of kite-flying and ad-hocism on the part of the UPA government on a vital issue like Kashmir. The Party also demands that the government take both the people and Parliament of India fully into confidence on how it wishes to deal with Pakistan on the Kashmir issue.

Growing consensus on the Ayodhya issue

Friends, an important development during the period between the meetings of the National Council and the National Executive was the meeting of the leaders of the constituent parties of the National Democratic Alliance on November 10. You will recall my remarks on the Ram Janmabhoomi issue in my speech at the National Council. While reaffirming our party's unwavering commitment to the construction of a Ram Temple at Ram Janmasthan in Ayodhya, I had said that, out of two options for resolving the issue - judicial verdict or a negotiated settlement through dialogue between representatives of the Hindu and Muslim communities --, the BJP prefers the latter. Unfortunately, there was a lot of needless speculation, intended to manufacture a controversy, that our NDA allies were unhappy over my remarks.

I am happy to state that the NDA meeting put paid to attempts to create a rift between the BJP and our allies. In the resolution adopted at the meeting, the NDA formally stated its preference for a negotiated settlement, arrived at through a process of dialogue in an atmosphere of mutual understanding, goodwill and peace. I do not think that any right-thinking person can object to this stand.

I am saying this to drive home a larger point. There is a growing body of opinion in the country that there should be no further delay in resolving a sensitive issue like this one. It is significant that, on the Ayodhya issue, the 2004 manifestos of the NDA and the Congress party were saying similar things. Now, the NDA has gone a step further in declaring its preference for the process of dialogue yielding an amicable settlement. Today, from this meeting of the National Executive, I urge the Congress party and all other parties to see the compelling logic and the undeniable desirability of a negotiated settlement, and contribute to the firming up of a national consensus on how to resolve the Ayodhya issue soon.

Dear Colleagues, before concluding I would like to remind all of you about an important task that we have recently set for ourselves. It is implementation of the decision to begin a Party-wide discussion, right from the central level down to the mandal level, on the 'TASKS AHEAD' document. It has identified a wide range of duties for strengthening the Party ideologically, politically and organizationally. Considering the importance of implementing this decision, I have decided to entrust this responsibility to Shri Venkaiah Naidu.

I look forward to fruitful deliberations during the course of our three-day meeting.

Thank you, Vande mataram!

G.

BJP TODAY

May 16--31, 2005 - Vol. 14, No. 10

Cover Story : Why this boycott?

Opposition humiliation unacceptable : NDA

NDA left with no alternative but to boycott remaining session of Parliament

Statement issued on May 04, 2005

All the constituent parties of the NDA met this morning in the room of the Leader of Opposition in Lok Sabha, Shri L.K. Advani. The Chairperson of the NDA, Shri Atal Bihari Vajpayee presided over the meeting. The NDA leaders reviewed the developments of the last few days. There was complete unanimity with regard to the future course of action. The NDA is fully and solidly united on this issue.

The developments which have taken place over the last few days further confirmed the feeling that the NDA has had over the last eleven months that the UPA government is determined to humiliate the Opposition at every possible opportunity. The Congress Party led Government expect the Opposition to apologise to them for asserting its parliamentary rights and demanding that it be heard by the Treasury benches. The Press Adviser to the Prime Minister issues a statement after a meeting of the Congress party that the Prime Minister would not appeal to the Opposition to return to Parliament. The Treasury benches take the fullest advantage of the Opposition's absence to raise ridiculous issues against the Opposition and level charges against it in both Houses of Parliament. The Government's attitude, on the whole, during the last few days has become more obnoxious to say the least.

The letter of Hon'ble Speaker of Lok Sabha to the Chairperson of the NDA was also discussed. It was felt that since the Opposition's grievances were against the Government and the Treasury benches, perhaps the Hon'ble Speaker should have written on this issue to the Prime Minister also. A letter to the Chairperson of the NDA alone is not enough to end the current stalemate which is entirely the creation of the Government and the Treasury benches.

After considering the issue of boycott in detail, the NDA leaders have unanimously come to the conclusion that in view of the Government's undemocratic and intemperate attitude towards the Opposition and its complete disregard of all parliamentary norms and standards, the NDA has no alternative except to boycott the rest of session, i.e. until 13th May, 2005.

H.

BJP TODAY

December 1--15, 2005 - Vol. 14, No. 23

Cover Story

Democracy triumphs in Bihar

Sonia and Manmohan's honour besmeared

Dr. Manmohan Singh is the UPA Prime Minister only on paper. The real PM is Smt. Sonia Gandhi whose wishes are implemented immediately. These are not rumours behind closed doors but admissions made by the Prime Minister himself. It is quite right too because Congress contested the last Lok Sabha elections under the leadership of Smt. Sonia Gandhi and not Dr. Manmohan Singh. Later, Smt Gandhi gave the post of Prime Minister to a non-political person from her party.

CPM exposed

Out of 543 seats in the Parliament the Left parties CPM and CPI, have only 53 seats. In spite of this small number both these parties hold the UPA Government to ransom and keep asserting their importance by "scolding" it on various issues. Both these unscrupulous parties are enjoying power without accountability and at the same time they are trying to behave like an Opposition, by scolding the Government daily.

CPI and CPM have adopted this double-faced strategy to deceive the people, thinking that the people will never see through their tricks. But after 58 years of politics people now understand things better. People realised that Left parties wanted power at any cost and to attain it, did not hesitate in making a fool of the entire country

The plan of CPI and CPM was exposed in Bihar when they entered into separate coalitions in this election: CPI with Ram Vilas Paswan and CPM with Lalu Yadav. This cunning plan was made with the thought that if NDA fell short of majority then Ram Vilas Paswan and Lalu Yadav could be brought together on the same platform under the disguise of "secularism" to form a government. As usual the Left parties forgot that betraying the people is a crime in

Ever since its formation, UPA Government has continuously been passing through one crisis after another. Already the issue of tainted ministers, recent KGB revelations followed by the Volcker Committee Report have wrought great shame on the UPA Government. Dancing to the tunes of Leftists, Congress is now the victim of political blackmail at the hands of communists in which they are the experts..

democracy.

For the last 15 years Congress and Communists have been committing crimes against the people by patronizing the terror and exploitation unleashed by Lalu Yadav on the people of Bihar. This is the reason that now Left parties, CPI and CPM, have a negligible presence in Bihar and the Congress is not faring any better.

UPA Government and Leftists who are overwhelmed with enjoying the fruits of power while the common man is suffering from the too frequent increases in prices of diesel, petrol, cooking gas and other essential items of necessity.

The UPA Government is the prisoner of the problems created by its own acts of omission and commission. Repeal of POTA, increasing terrorist attacks, spreading Naxalite activities, murder of the Constitution, political exploitation of the office of Governors, forcing formation of a minority government in Jharkhand, unconstitutional imposition of President's rule in Bihar, creating grave danger to the internal security of the nation, fragile situation of Jammu and Kashmir, Imrana issue, increasing separatist movements in north-eastern States, job reservation for Muslims, terrorist attack in Ayodhya, Bangladeshi infiltration, betrayal of farmers and the common man, Gurgaon incident in which workers were attacked, meddling with the Nanavati Commission Report, Employment Guarantee Act without guarantee are just a few in the ever-growing list of problems created by the UPA Government.

BJP performed its role of a constructive Opposition by regularly reminding the UPA of its duty to look after the nation's welfare, but the well-meaning advice always fell on the deaf ears of the Government. On the contrary, Congress and Leftists were only conspiring to perpetuate people's misery by forcing another spell of Lalu Yadav's misrule. This Bihar people refused to digest.

I.

BJP TODAY

March 1--15, 2006 - Vol. 15, No. 5

Muslim Headcount in Armed Forces

UPA dividing the country and armed forces: Advaniji

Leader of Opposition in Lok Sabha, Shri Lal Krishna Advani spoke at length on the reported move to conduct a survey on the basis of religion in Defence Forces. The full text of his speech in Lok Sabha is published below.

I am grateful to you for permitting me to raise this particular matter. I am referring to the reported communal headcount ordered in respect of the Armed Forces. I am not referring to the other issues to which also I have exception like the appointment of the Justice Sachar Committee itself.

Basically, I believe that poverty, backwardness, etc. are non-sectarian issues and they should not be brought in a sectarian manner. That apart, so far as the communal headcount in the Armed Forces is concerned, I am really surprised how this Government can even conceive of it.

After all, you can see the universal sense of outrage that has been evoked in the whole country, right from the Chiefs of the various Staff – Chief of Army Staff, Chief of Naval Staff, Air Marshall Shri Tyagi, everyone – of them – right down to the commonest of the common man and right down to the entire Media in the country. What is the reaction?

Anger in the Army

“It is not the Army’s philosophy to maintain such information as per religion. We do not bother where they come from, what their language is or what their religion is”.

– General Joginder Jaswant Singh, Chief of Army Staff

“This all-wise Sachar Committee has initiated an exercise that is fraught with great danger as it hits at the very notion of fair play. Many former and serving soldiers believe that the data collection is the thin end of the wedge of introducing religion or caste based

Never in independent India has any Government ever thought of it. This UPA Government is the first Government – I do not know whether the allies are in agreement with it – to do it. But basically it is something that should not be viewed as a prestige issue.

reservations in the Armed Forces also.”

– Colonel (Retd.) Dr. Anil Athale

I would appeal to the Defence Minister, the Leader of the House, present here to view it objectively. What is sought to be achieved by this? I see that it is trying to create a database. Why this database after 58 years? I have seen today, while the Government claims that it has got record but it will not give it to the Sachar Committee, it has got the numbers and the counts but both the Air and Naval Chiefs have denied publicly today that they have not given it. The reaction of General J.J. Singh was very vehement on the very day when the Report had appeared. He said very strongly, “The Army first declines saying this sends wrong signals to the troops who work together”. General J.J. Singh said, “It is not the Army’s philosophy to maintain such information as per religion. We do not bother where they come from, what their language is or what their religion is”. This is the natural and spontaneous reaction. He did not have to think, did not have to consult anyone. I think he as well as the other two Chiefs have taken a bold and correct decision and given a bold and correct response. Therefore, to simply say that our Army is secular and there is no question of any such thing as is being apprehended is not correct.

May I point out that these days there have been books published in America which are pernicious? There is a book written by an American citizen and the thesis is what is the communal composition of the Army in India, because it is the largest coercive force. This is the thesis and he says that because of this kind of Army there is ethnic violence in India, suggesting that because the percentage of Minority in the Army is small, therefore, there is anti-minority climate in the country. This is the pernicious thesis. I was happy to note because a reference was made. The name of the book is, ‘Khaki and Ethnic Violence in India’ and the summary if I were to quote is:

“India’s military, paramilitary and the police constitute one of the largest security forces around the globe. Who constitute these forces? What is the ethnic and religious background of these troops? Does the composition of these forces mirror the diversity of Indian society? Have their composition undergone any change since Independence?”

This I regard as a very pernicious thesis and even though formally the Sachar Committee has distanced itself from this American Scholar’s book, it has allowed itself to be used as a conduit for such pernicious thesis. This is my charge and when I say this, I have with me an article written by an Ex-Serviceman, a former Colonel, Dr. Anil Athale based in Pune, who expresses concern about this. He says:

“This all wise Sachar Committee has initiated an exercise that is fraught with great danger as it hits at the very notion of fair play.”

After all, all our officers in the Army and all our Generals are proud of the fact that when we take people in the Army, we take them on merit.

Though it may be said that some areas have less representation, I belong to Gujarat and I have always pointed out to my friends in Gujarat that Gujarat has a very small percentage in the Army and in the Para-Military Forces also with which I dealt during my period as the Home Minister. I used to ask how many people are there from Gujarat. But that does not mean as if there is any discrimination against Gujarat or against States from which representation is small. That way, I would say that we have in the country organisations like say Wipro and Cipla and they may be owned by senior minority people.

There may not be a representation of minorities for different reasons. Therefore, this attempt of headcount in the Armed Forces is, as has been rightly said, fraught with dangerous implications. Not only that, this particular Army Officer has expressed a kind of misgiving or apprehension. I think it is a warning. He says:

“Many former and serving soldiers believe that the data collection is the thin end of the wedge of introducing religion or caste based reservations in the Armed Forces also.”

Now this is something which disturbs me greatly. Therefore, I wish the Prime Minister was here because he has lent credibility to this communal headcount by describing this Committee as the Prime Minister’s high-level committee for preparation of a report on the social, economic and educational conditions of the Muslim community in India.

As I said in the beginning, I have objection even to the formation of the Sachar Committee, It should not have been formed. Never before has a Committee of this kind been formed. There is poverty in the country. There is no doubt about it. There is backwardness in the country. There is no doubt about it. All sections of the society must be taken forward and their welfare must be thought of but not in a sectarian manner.

My charge against this Government and against the Ruling Party is that all this is being – I can name so many measures taken during the last one and half years – aimed merely at vote-bank politics. Vote-bank politics has done a lot of damage to the country but to bring in vote bank politics even in the matter of the Armed Forces is something disgraceful. It is something absolutely unacceptable.

Therefore, I would urge the Government to immediately pronounce and tell the Sachar Committee that you should do nothing so far as far as the Armed Forces are concerned. This is my appeal.

J.

BJP TODAY

July 16--31, 2006 - Vol. 15, No. 14

Anti-Emergency Day

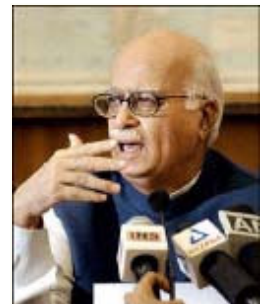
Preserve and enrich our democracy : Advaniji

We have gathered here to commemorate a very important event in the life of our nation. With the passage of time, the significance of many developments in the past gets dimmed. This is but natural.

Even when such events are remembered, it is done more as a formality, as a necessary ritual.

But for all those who cherish democracy, remembrance of the Emergency Rule imposed 31 years ago by the then Congress government, is not a ritual. It is a solemn pledge we take every year, on 25th June, that never again shall we allow the return of this dark period in our national life. Today we renew our commitment never again to let an authoritarian ruler to extinguish the sacred flame of democracy in India.

Through commemorative programmes like these, we seek to educate and re-educate people – especially the younger generation – about what happened during the Emergency, who imposed it, why and how. Our effort is also to let them know who resisted it, why and how. I am proud that we in the BJP (who were then working in the Bharatiya Jana Sangh), along with the RSS, played an important role in the struggle against the Emergency. Of course, I also recall with great pride and admiration the immense contribution of all other pro-democracy campaigners belonging to other parties and organizations, working together under the venerable leadership of Loknayak Jayaprakash Narayan.

**Remarks made
by Shri L.K.
Advani, Leader
of the
Opposition (Lok
Sabha) at a
function to
commemorate
the 31st
anniversary of
Emergency at
New Delhi on
June 25, 2006**

Pertinent questions

In the wake of the CBI raids, I demand categorical answers from the government on the following pertinent questions:

What is this "larger conspiracy", of which the "War Room Leak" is said to be a part? The people have a right to know how this scandal has affected our national security. Specifically, will the government now accept that the "War Room Leak" is linked to the Rs. 18,000-crore Scorpene submarine deal?

The Navy has stated, in an affidavit before

the Delhi High Court in March, that certain "foreigners" are also involved in the "War Room Leak". Who are these foreigners? Why has the government not disclosed their identity so far? What action, if any, has been taken against them so far? In a grave matter like the "War Room Leak" in naval headquarters, why did the government allow unconscionable delay in action against the accused? Isn't this delay a part of the cover-up operation? Couldn't the delay have helped the accused to tamper with the evidence?

Finally, who are the political patrons of those involved in these twin scams? I would like the Prime Minister to break his silence in this matter.

I must make a special mention here of the outstanding role played by the judiciary and the legal fraternity. They did everything they could to stop the Congress government's assault on the Constitution and defend the citizens' fundamental rights.

I also pay tribute to those courageous journalists, editors and newspaper owners who risked a lot to support the mass movement for restoration of democracy.

We must know that the clamping of Emergency was not an accident, not a whimsical decision by an unpredictable leader. Two factors contributed to the making of the Emergency mindset in the Congress party.

Serious political and legal crisis

The atmosphere of personality cult and sycophancy had led Congressmen to believe that the Nehru-Gandhi family was the natural leader of the nation and, therefore, if the Constitution had to be subverted to protect their leader, so be it. As the opposition, judiciary and the media began to ask uncomfortable questions, and as anger against corruption developed into a mass campaign, the Congress leadership concluded that subversion of institutions of democracy was the only way to shield itself.

In the past years, we have seen many instances of undermining of Constitutional bodies and Parliamentary institutions by the UPA government. Governor's office was blatantly misused in Bihar, Jharkhand and Goa to subvert the mandate of the people. We have seen recently how the Congress-led government abruptly curtailed Parliament's budget session in order to introduce an ordinance to save its President from disqualification in the office-of-profit controversy. It is only when the Congress leadership realized the high risk involved in doing so, that it quickly changed its strategy and enacted the "Sacrifice Drama" yet again.

The decision to adjourn Parliament sine-die, without even consulting the presiding officers of the two Houses, demonstrated that the Congress party is even today willing to go to any length to protect the Dynasty. That the Congress party could not execute its undemocratic strategy shows that democracy-loving forces, led principally by the BJP, are far more powerful in 2006 than they were in 1975. It also shows that anti-democratic forces are far weaker today than they were in 1975. We must therefore resolve to increase the strength of the former and decrease the strength of the latter in the years to come.

India's Emergency experience also showed the close link between corruption and dictatorship.

All over the world, dictatorships have tended to be far more corrupt than democracies. Corruption can take place in democracies too. But the institutions of democracy place many checks and balances to curb corruption and to punish the corrupt. Therefore, those who are prone to corruption and have no genuine faith in democracy always try to subvert the institutions of democracy in order to secure protection for themselves. In extreme cases, they try to banish democracy altogether. This is what they did in 1975.

The JP movement that preceded the declaration of Emergency was principally aimed at exposing corruption in the Congress governments at the Centre and in States.

Around the same time, the judgement of the Allahabad High Court nailed the corrupt electoral practices in the constituency of the Prime Minister herself, and disqualified her membership of Parliament. The Prime Minister's response to this gathering challenge to her leadership was to clamp Emergency, suppress independence of the judiciary, muzzle the press, and imprison anybody who dared to voice protest.

UPA Corruption scandals

As I said earlier, the Opposition is far stronger now than in 1975 and the Congress leadership is far weaker today than in 1975. Nevertheless, the latter's mentality when it comes to the issue of corruption bears ominous resemblance. For example, take the three major corruption scandals that have surfaced in the first two years of the UPA government: (a) Quattrocchi scandal (b) Volcker scandal (c) Scorpene submarine scandal.

How the UPA government enslaved the CBI and subverted other institutions of governance to gift Ottavio Quattrocchi, the Italian fugitive, not only freedom but also 20 crore rupees of impounded money in the Bofors scam is brazen beyond words.

In Iraq's food-for-oil scam, neither the Congress president nor any party office-bearer has so far broken their silence on how the Congress party's name figured in the Volcker report as one of the recipients of slush money. No less a person than the country's former external affairs minister, whose name also figured in the report, has publicly complained that he has been made a scapegoat. Shri Natwar Singh has pointedly asked why no one from the Congress party has been questioned in the scandal.

The last of the three scandals – the Scorpene submarine scandal and the related scandal of the "War Room Leak" in naval headquarters – has now resurfaced with a bang. On Friday (June 23), the CBI conducted simultaneous raids at 19 places in New Delhi and three other cities. Several serving and retired Navy and Army officers, and also bureaucrats in the ministry of defense, have been named. This is very ominous. More importantly, the CBI has also raided the offices and farmhouse of a well-known businessman who, according to in-depth media investigation so far, is the mastermind both in the 'War Room Leak' case and also in the Scorpene submarine deal. I welcome the CBI's action. Though belated, it has vindicated the stand taken by the National Democratic Alliance in this matter. We had charged that the government was guilty of a cover-up. We are proved right by the murky details that are now surfacing week after week.

All along, the government maintained on the one hand that there was nothing serious about the leakage of secrets from the naval headquarters. On the other hand, both the government and the Congress party continued to insist that the "War Room Leak" had nothing to do with the Scorpene deal. Now, the CBI itself has confirmed that the 'War Room Leak' is part of a "much larger conspiracy" impinging on vital aspects of India's national security.

Today, as we remember the nightmarish period in the life of independent India, let us rededicate ourselves to the mission of preserving and further enriching our democratic system and our democratic way of life. A very important part of this mission is to strengthen the fight against corruption and also against that mindset in a section of our political class which places self-preservation above the rule of law.

K.

BJP TODAY

December 16--31, 2005 - Vol. 14, No. 24

An exclusive interview to BJP TODAY/BHAJAPA SAMACHAR

No difficulty is insurmountable, say Atalji

Former Prime Minister of India, Shri Atal Bihari Vajpayee, the doyen of Indian politics has dominated Parliamentary history for nearly five decades. He is the only leader after Nehru who has attained recognition the world over as a great statesman. He completes 81 years of his illustrious life and enters 82nd year on December 25. The first session of BJP was held in December 1980 at Mumbai. As a part of Silver Jubilee celebrations of the party a meeting of its National Council is being organised at the same venue in Mumbai. On this special occasion, Atalji spoke to Shri Prabhakar Jha on current scenario in Indian politics.

Q: After a long journey of thought Pandit Deendayalji reached the concept of Integral Humanism. You have been his fellow traveller. Can you tell us your experiences till the Gwalior abhyasvarga?

Atalji: Integral Humanism was the outcome of a long and deep process of thinking in search of a system that is beneficial and in the interest of mankind. Radical nationalism was a part of our basic thought. It took time to assimilate it with various aspects of the system of life. It took time to see life in totality and to develop a system of life in accordance with that. Pandit Deendayal Upadhyay kept himself engaged in development of a continuous and ever flowing system. To achieve coordination between arth and kamaa on the one hand and dharma and moksha, on the other, it was necessary to see life in its totality and direct its course in keeping with the needs of the country and of the times. In this long journey of thought it was necessary to move forward taking both reality and idealism along. Had Pandit Deendayalji lived on, new vistas of thought and an alternative philosophy of life would have opened up. But, unfortunately, that could not happen.

Q. The political idiom of India is quite different from the common man. Secularism is the idiom of this politics. But India's society is religion-oriented. How should the new generation karyakarta solve this tangle?

Atalji: Secularism is a new coin that is negative in nature and depends upon taboos. Our anxiety to develop affinity with western society has landed us in this thought dilemma. We

have not been able to come out of it even today. It is true that in today's secularism greater stress is being laid on community than on religion. Even then it fails to reflect our long thinking process.

Q. 2006 will mark the centenary year of parampujya Shri Gururji. You have been very close to Shri Gururji. What message will you give to karyakartas on this occasion?

Atalji: Pujya Gururji was such a unique personality that he could have many levels of thought at the same time. Environments may change, but he never for a moment lost touch with his roots all his life. Pujniya Gururji was a divine being. His personality had a unique synthesis of human and divine qualities that fascinated everybody and they felt a sense of belonging in his company. Whoever came in contact with him got impressed

from him. He possessed a great treasure of perennial dignity. He left behind an indelible impact of his work and conduct on everyone and moved forward unabated.

Q: *The present political scenario is born out of feelings of anti-Congressism. Therefore, it all appears to be dominated by negativism. What is the remedy to direct it towards positive and constructive directions?*

Atalji: The scenario is changing. The days to come will certainly be brighter than the past.

Q: *Would you like to differentiate between Jana Sangh and BJP?*

Atalji: Basically, there is no difference between Jana Sangh and BJP. Whatever changes and amendments were the need of the times have been given effect to.

Q: *In India today only those leaders are considered to have a base who have control over caste vote bank. Leaders representative of and respectable to all the people are disappearing. Perhaps, you are the only leader in the present day politics who has addressed the people of all walks of life from every platform all over the country. Will the country grow dry of leadership that is beyond the confines of region, language and caste?*

Atalji: Most of the leaders have belonged to the first category only. In spite of coming from different castes and community during the struggle for independence, they were much above these narrow feelings. They had a universal outlook and their conduct influenced everyone. Today's situation will certainly change tomorrow. It may take time, but in the end only the real coin will have currency in the country's politics.

Q: *Worship of the Motherland is very basic to our family of thought. Our devotion to Motherland is more spiritual than political. In India we do not divide the society in different segments of politics and spirituality. But sometime it appears as if the present politics of India is losing the element of faith and getting utterly materialistic or power hungry. What is your guidance in this context?*

Atalji: I don't see any such danger. Whatever looks unacceptable is transient and will lose its importance.

Q: *What are the challenges facing the country today?*

Atalji: There is no dearth of challenges. Atom bomb is a destructive challenge to the world's existence. Then, ensuring creation of a life of happiness and security to mankind is another challenge. The world is moving continuously in that direction. This depends upon the efficacy and intelligence of different countries as to what extent they will succeed in creating a new world of their own choice for themselves.

Q: *As a political party what are the difficulties we are faced with?*

Atalji: There is no dearth of difficulties. But there is no difficulty which may be insurmountable. Every year dawns with new challenges. It is necessary to make ourselves strong enough to face those challenges.

Q: *What should be the course of direction of BJP in the times to come?*

Atalji: Hindi couplet.:

हार नहीं मानूँगा, रास नई तानूँगा,
काल के कपाल पर, लिखता मिटाता हूँ,
गीत नया गाता हूँ, गीत नया गाता हूँ।

Kapittel 8. Litteratur

Hovedkilde: [bjp.org](http://www.bjp.org)

<http://www.bjp.org/history/history.html>

<http://www.bjp.org/philo.htm>

http://www.bjp.org/Press/mar_3104a.htm

<http://www.bjp.org/screensaver/index.htm>

Benavides, Gustavo og M.W. Daly (red.)

1989 *Religion and Political Power*. State University of New York Press, Albany.

Berglund, Henrik

2000 *Hindu Nationalism and Democracy: A study of the Political Theory and Practice of the Bharatiya Janata Party*. Akademitryck AB, Edsbruk.

Bhatt, Chetan

2001 *Hindu Nationalism, origins, ideologies and modern myths*. Berg, Oxford, New York.

Biswas, Shampa

2004 *To Be Modern, but in the "Indian" Way: Hindu Nationalism* s. 107-134 I *Gods, Guns and Globalization. Religious Radicalism and Intertational Political Economy* av Mary Ann Tetreault og Robert A, Denmark (red.). Lynne Rienner Publishers inc. USA

Bruce, Steve

2003 *Politics and Religion*. Polity Press, Cambridge.

Caplan, Lionel (red.)

1987 *Studies in Religious Fundamentalism*. State University of New York Press, Albany.

Cohen, Stephen Philip

2001 *India; Emerging Power*. Brookings Institution Press, Washington D.C.

Copley, Antony

2003 *Hinduism in Public and Private, Reform, Hindutva, Gender, and Sampradag*. Oxford University Press, New York.

Corbridge, Stuart og John Harriss

2000 *Reinventing India, Liberalization, Hindunationalism and Popular Democracy*. Polity Press, UK og USA.

Huntington, Samuel P.

2002 *The Clash of Civilization, and the Remaking of World Order*. The Free Press, UK.

Kunin, Seth D.

2003 *Religion; The Modern Theories*. Edinbrough University Press, Edinbrough.

Lincoln, Bruce

1989 *Discourse and the Construction of Society. Comparative studies of myth, ritual and classification*. Oxford University Press, Oxford, New York.

Lincoln, Bruce

1999 *Theorizing Myth. Narrative, Ideology, and Scholarship*. The University of Chicago Press, Chicago, London.

Nayar, Baldev Raj

2001 *Globalisation and Nationalism. The changing balance in Indias economic policy, 1950-2000*. Sage Publications, New Delhi, India.

Puri, Jyoti

2004 *Encountering Nationalism*. Blackwell Publishing, UK.

Savarkar, Vinayak Damodar

1923 *Hindutva; Who is a Hindu?* Hindi Sahitya Sadan, New Delhi, India, 2003 utgaven.

Rothstein, Mikael (red.)

2000 *Politikens håndbog i verdens religioner*. Politikens Forlag A/S, København

Sharma, Jyotirmaya

2003 *Hindutva. Exploring the Idea of Hindu Nationalism*. Viking Penguin Books, New Delhi, India.

Smith, Anthony D.

2001 *Nationalism: Theory, Ideology, History*. Polity Press, Cambridge.

Van Der Veer, Peter

1994 *Religious Nationalism: Hindus and Muslims in India*. University of California Press, Berkley og Los Angeles.

Werner, Karel

1994 *A popular Dictionary of Hinduism*. Curzon Press, Surrey.

Internett artikler:

Historieforskning på hindi. Av Gupta R.K. Samora 6/02

Adresse: antirasistisk-senter.no/infobanken/dokumenter/samora/6-02/historieforskninghindi.html

Utskrift: 10.05.05

India går til valg: Er hindunasjonalismen temmet? Aftenposten 28.04.04

Adresse: aftenposten.no/meninger/kronikker/article782762.ece

Sist sjekket: 30.10.07

India- et demokratisk forbilde. Av Kvalvaag, Hilde
Adresse: forskning.no/Artikler/2004/mai/1085572222.13
Utskrift: 10.05.05

Kampen om Indias sjel. Av Eriksen, Thomas Hylland i Dagbladet mars 1999.
Adresse: folk.uoi.no/geirthe/Hindutva1.html
Utskrift: 25.08.05

Remembering Veer Savarkar. Av Kamat, Dr. Jyotsna
Adresse: Kamat.com/kalranga/itihās/vds.htm
Utskrift: 10.05.05

In Defense of 'Hindutva'. Av Vembar, Desikachary
Adresse: chennaionline.com/columns/variety/variety66.asp 26.05.02
Sist besøkt: 30.10.07

BJP's reckoning time: Choose Atal or RSS. Av Dugh, Harish
Adresse: expressindia.com/fullstory.php?newsid=45166 01.05.05
Sist besøkt: 30.10.07

Hindutva and Multi-Culturalism. I The Hindu, 06.12.98.
Adresse: angelfire.com/al/appiusforum/Hindutva.html
Utskrift: 10.05.05

The Danger of Hindutva to Secular India. Av Welch, S.R.
Adresse: infidels.org/library/moderen/features/2001/welch1.html
Utskrift: 23.07.05

Advani wants BJP to return to Hindutva. Av PTI
Adresse: mid-day.org/news/nation/2004/june/86272.htm
Utskrift: 21.05.05

Nasjonalisme og religiøst trangsyn har fått makten i India.
Adresse: aftenposten.no/meninger/kronikker/article642166.ece
Sist besøkt: 30.10.07

Indian Flag Tiranga
Adresse: liveindia.com/tiranga/
Sist besøkt: 20.10.07

Know your Tiranga
Adresse: rediff.com/news/2004/sep/15spec2.htm
Sist besøkt: 20.10.07

Vande Mataram A most popular and evergreen Indian song

Adresse: mustrad.org.uk/articles/mataram.htm
Sist besøkt 20.10.07

Vande Mataram- The national Song of India

Adresse: sanatan.org/en/vandemataram/index.html

Sist besøkt: 20.10.07

HISTORY OF RAM JANMABHOOMI AND ITS SIGNIFICANCE . av Ashok Chowgule.

Adresse: vhp.org/englishsite/e.Special_Movements/dRanjanambhumi%20Muti/historyoframjanambhoomi.htm

Sist besøkt: 20.10.07

Andre hjemmesider:

Ayodhya.com

Hinduunity.org

<http://hinduunity.org/hitlist.html>

Mothercow.org

<http://www.mothercow.org/oxen/cow-slaughter-ban.html>

<http://www.mothercow.org/oxen/why-mother-cow.html>